

PLANINSKI POPOTNIK

12

SKUPAJ OD 1904

KAZALO

2	KAZALO	29	POT DRVOŠEC OB CERKNIŠKEM JEZERU
3	UVOD	30	PO MANJ ZNANIH POTEH OD OBIRCA DO MOSTNARJA 1. DEL
4	PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ V ŠTEVILKAH	31	LIMBARSKA GORA
6	POSTANI ČLAN V LETU 2024	32	IZLET V NEZNANO
7	VABILO NA OBČNI ZBOR	33	SLJEME (HRVAŠKA)
8	120 LET PD ŠOŠTANJ - KRONOLOGIJA	35	MOJ PRVI PLANINSKI TABOR (TIROLSKA, AVSTRIJA)
10	MLADINSKI ODSEK	38	ZAPLATA SKOZI HUDIČEV BORŠT
10	PLANINSKA SKUPINA VRTEC ŠOŠTANJ	38	ORLOVA POT OB REŠKEM JEZERU IN PRAGOZDNA POT KROKAR
10	PROJEKT SMREKOVEC ZA NAJMLAJŠE	41	SPOT 2023: ŠOŠTANJSKI CLIMBERJI V KATEGORIJI E ŠOKIRALI FAVORIZIRANE POLJČANE IN OSVOJILI DRŽAVNI NASLOV
11	MLAJŠA PLANINSKA SKUPINA NA OŠ KDK ŠOŠTANJ	42	BMUMOC ZLATIBOR - BALKANSKO PRVENSTVO V ORIENTACIJI
12	STAREJŠA PLANINSKA SKUPINA NA OŠ KDK ŠOŠTANJ	43	KOROŠICA
12	PLANINSKA SKUPINA PODRUŽNIČNE ŠOLE TOPOLŠICA	44	JALOVEC
13	TABOR MLADIH PLANINCEV POHORJE	46	KOŠUTICA NAD LJUBELJEM
14	MLADINSKA PLANINSKA SKUPINA	47	2-DNEVNO PREČENJE SMREKOVŠKEGA POGORJA (HERVISOV IZLET)
14	VODNIŠKI ODSEK	49	LETO 2023 V SLIKI
15	MARKACIJSKI ODSEK	53	90 LET PRVE KOČE NA SMREKOVCU
19	VLADO STROPNIK PREJEL PRIZNANJE OBČINE ŠOŠTANJ	55	NOVE PLANINSKE POTI ŠOŠTANJ
19	TURNOKOLESARSKI ODSEK	56	RAVENSKA POT – 20 LET
20	ODSEK ZA VARSTVO GORSKE NARAVE	57	TRŠKA POT OKOLI ŠOŠTANJA – 30 LET
22	PLEZALNI ODSEK	58	PLANINSKE NOVOSTI PLANINSKE ZALOŽBE V KNJIŽNICI VELENJE
23	SEKCIJA ZLATOROG	59	PLANINSKA REKREACIJA
24	DRUŽINSKI PLANINSKI TABOR 2023	60	PLAN AKTIVNOSTI 2024
24	SEKCIJA GABERKE	62	OPISI IZLETOV VODNIŠKEGA ODSEKA 2024
25	POHODNIŠKA SEKCIJA UPOKOJENCEV	69	OPISI TURNOKOLESARSKIH IZLETOV 2024
27	ČAVEN, MALI GOLAK	71	OPISI IZLETOV ODSEKA ZA VARSTVO GORSKE NARAVE 2024
28	OB SLOVENSKI OBALI		

UVOD

Šaleška podružnica Slovenskega planinskega društva, predhodnica našega Planinskega društva Šoštanj, je bila ustanovljena pred natanko 120 leti. Prebivalci Šoštanja in bližnje okolice so že 120 let deležni organiziranega obiskovanja hribov in gora. To dejstvo nam marsikdo močno zavida, zato moramo biti izjemno hvaležni vsem akterjem in prostovoljcem, ki so društvo v preteklosti ohranili in vztrajali velikokrat v izjemno težkih razmerah, na katere niso imeli vpliva.

V počastitev tega izjemnega jubileja smo letos za vas pripravili kar nekaj prireditev in dodatnih aktivnosti. Občni zbor letos ne bo tradicionalno v prvem tednu marca, ampak že 2. februarja. Na datum ustanovitve Šaleške podružnice SPD, 5. marca, bomo za vas v Kulturnem domu Šoštanj pripravili Svečano prireditev ob 120-letnici PD Šoštanj. Prireditev ne gre zamuditi, saj pripravljamo veliko zanimivega, zato si vzemite čas, povabite svoje najbližje in skupaj z nami podoživite izjemno zgodovino našega društva. Pred prireditvijo bo na Trgu svobode pred Občino Šoštanj otvoritev razstave o zgodovini PD Šoštanj, ki jo pripravljamo skupaj z Muzejem usnjarstva na Slovenskem Šoštanj. Udeležba je tako rekoč obvezna.

Izjemno vesel sem, da smo v preteklem letu pod streho spravili skoraj vse načrtovane aktivnosti. Odpadle aktivnosti lahko preštejemo na prste ene roke. Zaradi neurij in poplav smo bili praktično dober mesec brez aktivnosti, ki smo jih v veliki večini uspeli prestaviti na kasnejše termine. Prvič po letu

1971 imamo spet preko 400 članov, kar samo potrjuje, da v društvu delamo dobro. Širimo se na vseh področjih, imamo več vodnikov II. stopnje ter več usposobljenih markacistov. Slednji so postali tudi skrbniki visokogorskih poti v okolici koč na Korošici. Vsi odseki in sekcije beležijo porast aktivnosti in rast števila udeležencev. Vedno stremimo k iskanju izboljšav in

širjenju nabora naših aktivnosti in tako bo ostalo tudi v bodoče. Vljudno vabljeni, da se nam v letu 2024 pridružite pri praznovanju 120-letnice našega društva. Vaše družbe bomo izjemno veseli.

Jure Grudnik
predsednik Planinskega društva
Šoštanj

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Planinskega društva Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejemajo pa ga člani PD Šoštanj. | Urednik: PD Šoštanj | Fotografije so prispevali: avtorji posameznih prispevkov ter drugi člani društva | Lektoriranje: Jožica ANDREJC | Oblikovanje, prelom, tisk: MEDIA CENTER GROUP d.o.o., Število izvodov: 350 ISSN: 1581 - 5714 | Številka 32; Letnik 29; Januar 2024 | Izdajatelj: Planinsko društvo Šoštanj, Koroška cesta 13, 3325 Šoštanj. Za Planinsko društvo Šoštanj: Jure Grudnik, predsednik.

Članki v Planinskem popotniku niso honorirani. Vse napake so namenjene pozornim bralcem. Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ V ŠTEVILKAH

SPLOŠNO	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Indeks 23/22
	Člani društva	309	317	362	328	283	338	419	124
	A člani	12	11	15	15	11	13	21	162
	B člani (odrasli)	208	233	262	254	212	253	285	113
	S+Š člani (srednješolci in študentje)	24	23	30	24	19	21	27	129
	P+O člani (predšolski in osnovnošolski otroci)	65	50	55	35	41	50	60	120
	D člani	\	\	\	\	\	1	25	2500
	IN član (invalidi)	\	\	\	\	\	\	1	\
	Število unikatnih obiskovalcev spletne strani PD Šoštanj	12776	10633	13432	33906	38129	19574	18543	95
	Skupaj všečkov Facebook strani PD Šoštanj	689	781	939	1044	1116	1193	1254	105
	Izdana društvena glasila Planinski popotnik	0	2	1	1	1	1	1	100
	Tiskanih izvodov Planinskega popotnika	0	120	300	350	350	350	350	100
	Kulturni dogodki (planinski večeri)	3	4	5	2	1	1	6	600
	Člani, ki prostovoljno sodelujejo pri izvajanju društvenih aktivnosti	60	62	65	67	69	60	73	122

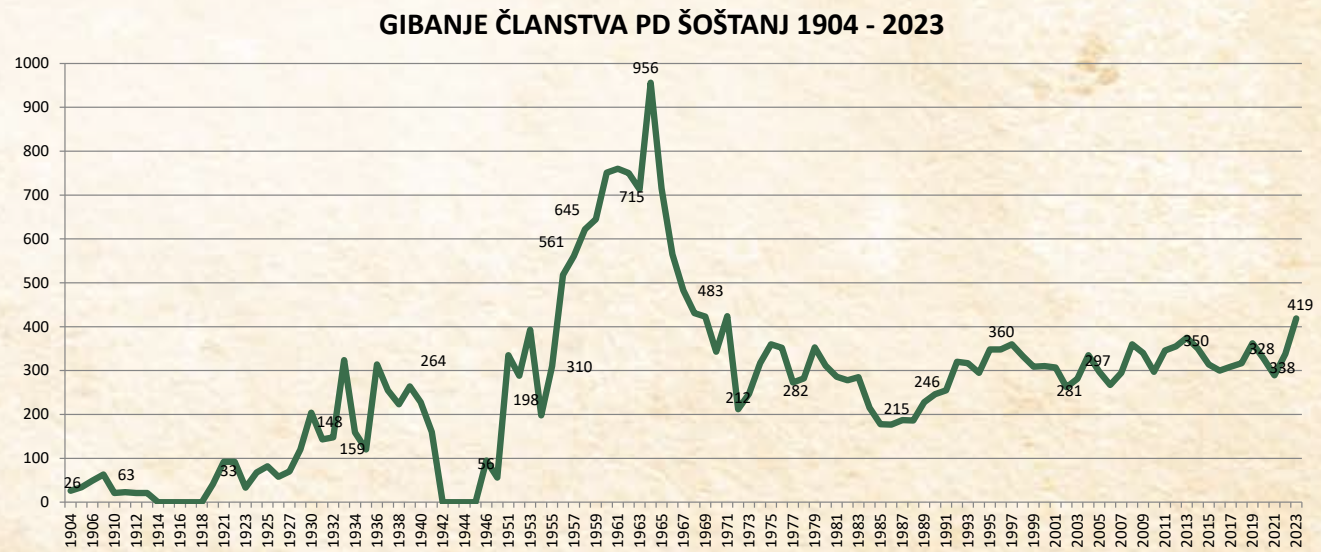
MLADI in DRUŽINE	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Indeks 23/22
	Število vseh izletov planinskih skupin	10	12	12	5	1	15	13	87
	Planinska orientacijska tekmovanja	4	3	3	1	0	2	4	200
	Tabor mladih planincev	1	1	1	0	0	1	1	100
	Udeležencev tabora mladih planincev iz PD Šoštanj	10	8	13	0	0	8	6	75
	Družinski planinski tabor	1	1	1	1	1	1	1	100
	Udeležencev družinskega planinskega tabora	40	40	38	36	34	34	29	85
	Družinskih planinskih izletov (sekcija Zlatorog)	12	10	7	11	6	11	8	73

VODNIŠTVO in IZLETNIŠTVO	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Indeks 23/22
	Vseh prostovoljnih vodnikov PZS	22	24	25	25	25	25	25	100
	Registriranih prostovoljnih vodnikov PZS	18	17	18	18	18	18	18	100
	Enodnevni izleti, pohodi in ture	23	19	18	7	14	21	22	105
	Dvodnevni izleti, pohodi in ture	2	2	4	0	1	2	3	150
	Tabori odraslih planincev in turnih kolesarjev	1	1	1	1	1	2	2	100
	Udeležencev tabora odraslih planincev	27	39	45	29	23	43	44	102
	Planinske aktivnosti v tujini	3	3	3	2	2	1	4	400
	Tradicionalni in množični pohodi	5	7	7	5	7	7	7	100
	Turno-kolesarski izleti	0	0	2	2	4	4	4	100
	Število vodniških aktivnosti	26	26	26	15	21	29	48	166
	Število udeležencev na vodniških aktivnostih	635	571	621	275	412	693	1076	155
	Izleti sekcije Gaberke	5	5	4	2	3	1	1	100

PLANINSKE POTI	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Indeks 23/22
	Udeleženci na aktivnostih markacijskega odseka	13	16	16	21	15	23	26	113
	Registrirani markacisti	9	12	13	10	12	16	19	119
	Dolžina planinskih poti v skrbništvu društva (v km)	86.159	86.159	86.159	86.159	87.06	91.2	107.04	117
	Število odsekov planinskih poti	59	59	59	59	55	63	79	125
	Število planinskih poti društva	11	11	11	11	13	16	24	150
	Obhodnice v skrbništvu društva	2	2	2	2	2	2	2	100
	Usmerjevalne table na planinskih poteh PD Šoštanj	138	138	154	156	173	194	206	106
	Aktivnosti markacistov	11	15	21	19	36	40	61	153

ORGANIZIRANOST	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Indeks 23/22
	Člani upravnega odbora	13	14	14	14	14	14	16	114
	Seje upravnega odbora	4	4	4	4	4	3	6	200
	Seje predsedstva	3	2	0	0	0	1	0	0
	Število odsekov društva	4	3	5	5	5	5	5	100
	Število sekcij društva	2	2	2	2	2	3	4	133
	Število planinskih skupin društva (vrtec in OŠ)	3	3	3	3	3	4	4	100

FINANCE	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Indeks 23/22
	Prispevek PZS za vzdrževanje planinskih poti PD Šoštanj (v €)	190,18	197,53	292,75	209,20	208,00	202,80	5.291,01	2609
	Prispevek PD Šoštanj za vzdrževanje lastnih planinskih poti (v €)	115,25	232,43	295,13	1.338,20	1.223,90	3.345,90	5.315,01	159
	Sredstva občine Šoštanj za izvajanje programov s področja športa (v €)	1.601,85	1.762,31	3.045,00	3.252,10	3.175,20	3.953,20	4.001,26	101
	Sredstva občine Šoštanj za izvajanje programov s področja turizma (v €)	1.192,00	1.887,00	2.637,00	2.291,00	2.291,00	3.292,00	3.915,85	119
	Sredstva iz naslova 0,5% dohodnine (v €)	243,52	157,79	290,79	179,40	249,00	516,50	475,49	92

POSTANI ČLAN V LETU 2024

Vse ljubitelje gora in narave vabimo, da se včlanite v Planinsko društvo Šoštanj in izkoristite vse ponujene ugodnosti, ki vam jih naše članstvo prinaša.

Članarino PD Šoštanj lahko plačate:

- v **društveni pisarni na Koroški cesti 13 (bivši Vrtec Lučka) vsak četrtek od 18. do 20. ure,**
- v **Cvetličarni Nahtigal na Trgu bratov Mravljakov 1,**
- **pri inkasantih PD Šoštanj (Janez Kugonič, Romana Slemenšek).**

Vrsta članarine	Opis	Znesek članarine
A	polnoletna oseba – aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z največjim obsegom ugodnosti	68,00 €
A/d	družinski popust	61,80 €
B	polnoletna oseba – aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z osnovnim obsegom ugodnosti	32,00 €
B/d	družinski popust	25,80 €
B1	osebe, starejše od 65 let, z ugodnostmi B-članov	24,00 €
S+Š	srednješolci in študenti do 26. leta starosti ter mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov	21,00 €
S+Š/d	družinski popust	17,00 €
P+O	predšolski in osnovnošolski otroci	9,00 €
P+O/d	družinski popust	7,20 €
P+O**	predšolski in osnovnošolski otroci	3,60 €
Vse	članska izkaznica	2,00 €
P+O	Dnevnik Ringa raja in Mladi planinec	Brezplačno
D	Vsi, ki so že člani drugih društev in želijo podpreti PD Šoštanj	10 €

/d Družinska članarina se upošteva v primeru istočasnega plačila članarine za vsaj enega starša in vsaj enega otroka, ki sta iz iste družine.

** Po 1. 9. 2024 se za nove člane planinskih skupin na OŠ in v vrtcu obračuna polovični znesek. Znesek 3,60 € velja za osnovnošolske otroke, ki ne zmorejo plačati članarine, in sicer na predlog strokovnega osebja OŠ (razrednik, šolska svetovalna služba, ...).

Zakaj postati član?

Z včlanitvijo podprete delovanje planinskih društev, alpinističnih, športno-plezalnih in ostalih klubov, združenih v Planinsko zvezo Slovenije, saj je precejšen del članarine namenjen izbranemu društvu.

Člani PZS smo nezgodno zavarovani za opravljanje številnih planinskih in gornjskih dejavnosti. Zavarovanje krije tudi stroške reševanja v tujini s 24-urno asistenco in zdravstveno asistenco za tujino ter zavarovanje zasebne odgovornosti članov PZS.

V slovenskih planinskih kočah prenočujemo ugodneje, s 50- oz. 30-odstotnim popustom. Ugodneje bivamo tudi v več kot 1250 kočah partnerskih organizacij v Evropi in Kanadi.

Številni planinski, plezalni in izletniški vodniki, skupaj s planinskimi zemljevidi ter strokovno in leposlovno literaturo, katerih izdajateljica je Planinska založba PZS, so nam cenovno dostopnejši. Najstarejšo še izhajajočo slovensko revijo, Planinski vestnik, pa si lahko za celo leto naročite s kar četrtinskim popustom.

Kot člani PZS smo v številnih trgovinah z gornjsko in plezalno opremo deležni mnogih ugodnosti. Več o samih ugodnostih si lahko preberete na spletni strani Planinske zveze Slovenije.

Člani Planinskega društva Šoštanj lahko brezplačno koristite našo tehnično opremo (samovarovalni kompleti, čelade, vponke, krplje, vrvi, dereze, cepin, lavinski trojček itd.), si v naši pisarni sposodite kaj od planinske literature, planinskih kart in še marsikaj drugega.

OBČINA ŠOŠTANJ

Zavod za kulturo Šoštanj

VABILO NA OBČNI ZBOR

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ vabi na

REDNI OBČNI ZBOR,
ki bo v petek, 2. februarja 2024, ob 18. uri
v dvorani Gasilskega doma Šoštanj.

Predlagani dnevni red:

- Otvoritev, pozdrav in izvolitev organov občnega zbora
- Poročila predsednika, blagajnika, načelnikov odsekov ter vodij sekcij
- Poročilo nadzornega odbora in častnega razsodišča
- Razprava na podana poročila
- Program dela za leto 2024
- Podelitev priznanj Planinske zveze Slovenije
- Podelitev naziva častni član
- Razno

Po uradnem delu sledi pogostitev z živo glasbo.

Jure Grudnik
predsednik Planinskega društva Šoštanj

120 LET PD ŠOŠTANJ - KRONOLOGIJA

1904	Ustanovni shod Šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva 5. marca v hotelu Avstrija (danes Kajuhov dom) na pobudo Frana Kocbeka, načelnika Savinjske podružnice SPD; podružnica je delovala na območju šoštanjskega, slovenjegraškega in deloma konjiškega okraja
1905	Markirane so bile prve planinske poti Šaleške podružnice na Uršljo Goro (Sv. Uršulo), Goro Oljko, Medvedjak oz. na Golte, Sv. Križ, Plešivec, Kozjak in Veliko Kopo
1914	Začetek I. svetovne vojne, po katerem vse do konca vojne Šaleška podružnica ni delovala
1919	Ponovna obuditev delovanja Šaleške podružnice SPD; markirana je bila planinska pot iz Belih Vod na Smrekovec
1928	Sprejetje sklepa o izgradnji planinske koče na Smrekovcu
1929	Razmah zimskega športa (smučanje, tek na smučeh, smučarski skoki, sankanje) ter ustanovitev posebnega odseka
1931	Podružnica postavi razgledni stolp na Špiku (Paški Kozjak)
1933	Končana izgradnja planinske koče na Smrekovcu in svečana otvoritev 3. septembra
1934	Praznovanje 30-letnice podružnice
1941	Med II. svetovno vojno okupator razpusti podružnico in ustanovi nemško planinsko društvo, katerega predsednik je postal Wilhelm Hess; koča na Smrekovcu je postala last Štajerske domovinske zveze; Nemci kočo izpraznejo
1942	13. avgusta 1. Štajerski bataljon zažge kočo na Smrekovcu, da bi preprečil nastanitev okupatorja v koči
1946	Po vojni podružnico ponovno obudi Franc Hvastja, od takrat se imenuje Planinsko društvo Šoštanj; začne se tudi gradnja zasilne koče na Smrekovcu
1947	Zaradi finančnih težav je društvo gradnjo koče prepustilo PD Črna na Koroškem, ki so kočo odprli leta 1951
1951	S prihodom Andreja Stegnarja v Šoštanj, kjer je prevzel mesto direktorja v Tovarni usnja Šoštanj, je PD dobilo uspešnega in zagnanega delavca; začne se gradnja doma na Slemenu
1952	Končana gradnja doma na Slemenu (svečana otvoritev 21. septembra), leto pozneje so dom tudi elektrificirali
1955	V počastitev 10. obletnice osvoboditve in ob občinskem prazniku sta PD Šoštanj in Lovsko društvo Šoštanj priredila planinsko-lovski teden s posebno razstavo
1956	Začetek aktivnejšega ukvarjanja z mladino v društvu
1960	Društvo ustanovi alpinistični odsek
1962	Dom na Slemenu se preimenuje v Andrejev dom na Slemenu v znak priznanja za vso delo in skrb, ki ga je Andrej Stegnar vložil v Planinsko društvo Šoštanj
1963	Ustanovitev mladinskega odseka in gorske straže
1966	Zaradi finančnih težav se Andrejev dom na Slemenu preda v last in upravljanje Tovarne usnja Šoštanj; ob prevzemu je tovarna dom temeljito prenovila
1966	Po sklepu občnih zborov PD Šoštanj in PD Velenje je bil na skupni seji ustanovljen Šaleški alpinistični odsek
1979	Praznovanje 75-letnice društva
1984	Praznovanje 80-letnice društva
1992	Praznovanje 40. obletnice odprtja Andrejevega doma na Slemenu
1994	Proslava ob 90-letnici društva v Šoštanju; odprtje Trške poti okoli Šoštanja
1995	Pridobitev društvene pisarne v Pibernikovi hiši; ponovno ustanovljen mladinski odsek; začetek izdaje društvene publikacije Planinski popotnik
1996	Izid kronike Planinsko društvo Šoštanj 90 let, ki jo je uredila Zinka Moškon
1997	Prva organizacija Tabora mladih planincev v Koprivni

2003	Mladinska ekipa PD Šoštanj prejme priznanje Športne zveze Šoštanj za dosežke na področju neolimpijskih športov (absolutni prvak Slovenskega planinskega orientacijskega tekmovanja 2002)
2004	Proslava ob 100-letnici društva; odkritje spominske plošče na Kajuhovemu domu; društvo organizira Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje; odprtje Ravenske poti; PD ob 100-letnici prejme priznanje Športne zveze Šoštanj in Planinske zveze Slovenije
2005	Ustanovitev Naravovarstvene zveze Smrekovec, PD Šoštanj je eden izmed ustanovnih članov; prva organizacija tabora za odrasle planince v Srbiji; PD je skupaj s Športno zvezo Šoštanj, Jamarskim klubom Podlasica Topolšica uredil novo plezališče v Florjanu (svečana otvoritev 1. oktobra)
2007	Prva organizacija družinskega tabora na Domu na Menini ter prvi društveni turnosmučarski izlet
2008	Društvo prejme Priznanje Občine Šoštanj
2010	Član Planinskega društva Šoštanj Bojan Rotovnik postane predsednik Planinske zveze Slovenije
2014	Proslava ob 110-letnici društva v Kulturnem domu Šoštanj; selitev v nove društvene prostore v Vili Lučka
2014	Začetek izhajanja društvenega koledarja
2018	Organizacija Skupščine Planinske zveze Slovenije v Kulturnem domu Šoštanj na kateri Bojan Rotovnik zaključi svoj 8-letni mandat kot predsednik PZS; Bojan Rotovnik prejme Priznanje Občine Šoštanj; ustanovitev Turnokolesarskega odseka ter Naravovarstvenega odseka; prvi nastop ekipe PD Šoštanj na mednarodnem orientacijskem tekmovanju v Makedoniji
2019	Izdaja posebne številke Planinskega popotnika ter odprtje razstave v Muzeju usnjarstva na slovenskem Šoštanj ob 115-letnici društva; organizacija Slovenskega planinskega orientacijskega tekmovanja
2023	Ustanovitev Plezalnega odseka ter Sekcije upokojencev; Vlado Stropnik prejme priznanje Občine Šoštanj; Markacijski odsek prevzame v skrbništvo poti v visokogorju (okolica Koče na Korošici)
2024	Proslava ob 120-letnici društva v Kulturnem domu Šoštanj; Otvoritev razstave ob 120-letnici na Trgu Svobode Šoštanj; 20. obletnica organizacije taborov za odrasle; 30. obletnica otvoritve Trške poti; 20. obletnica otvoritve Ravenske poti

Slovenski planinski muzej
SLOVENIAN ALPINE MUSEUM
www.planinski.muzej.si

PLANINSKA TRGOVINA PZS

brezplačna številka:

080 118 93

trgovina@pzs.si

SPLETNA TRGOVINA

<https://trgovina.pzs.si>

zemljevidi, vodniki, dnevniki

PGD ŠOŠTANJ - MESTO
Glasilo v obliki brošure
120 let Slovenije
Šoštanj, 1. avgust 2024
Šoštanj, 1. avgust 2024

PGD ŠOŠTANJ - MESTO

Mesto, ki vam ponuja vse, kar potrebujete za vašo pohodniško pot.

DBSS

ESOTECH

MLADINSKI ODSEK

V PD Šoštanj pod okriljem Mladinskega odseka delujejo 4 planinske mladinske skupine, od vrtca pa tja do 9. razreda. Ena skupina deluje v Vrtcu Šoštanj, 2 na OŠ KDK Šoštanj in ena na POŠ Topolšica.

Najmlajši, ki obiskujejo vrtec, se o planinstvu učijo pod okriljem Jožice Malus. Mlajša skupina, v katero spadajo učenci od 1. do 5. r., deluje pod okriljem Mateje Čokelc, starejša skupina od 6. do 9. r. pa deluje pod mentorstvom Mateje Drev Sem in Jožice Dobnik. Tudi na POŠ Topolšica deluje skupina pod vodstvom Tinke Žohar. Vsaka skupina čez leto opravi nekaj srečanj in nekaj pohodov v okolici ali po širši Sloveniji. Pri PD Šoštanj jim pomagamo s planinskimi vodniki za pohode in izvajamo učne delavnice v šoli in vrtcu, kjer otrokom predstavimo različne dele planinstva. Starejša skupina pa

se vsako leto udeleži tudi nekaj planinskih tekmovanj, na katerih zasedajo visoka mesta, kar še bolj priča o kakovosti dela učiteljic. Vsako leto se udeležimo tudi tabora mladih planincev. Letos smo se udeležili že 38. Tabora mladih planincev, ki bi moral potekati v Čezsoči, vendar je bila zaradi vremenskih težav naša izmena predstavljena v Dominikov dom na Pohorje. Tabor je potekal od 12. 9. do 19. 9. 2023, družili pa smo se skupaj s prijatelji iz PD Rečica ob Savinji, PD Tabor in PD Velenje. Tabora se je iz našega društva udeležilo 6 otrok. Program je bil zanimiv in raznolik, od raziskovanja Pohorja, njegovih zanimivosti in znamenitosti, do pestrega notranjega programa. Udeležili smo se tudi zbora Mladinske komisije, kjer so predstavili delovanje komisije v tem letu in plan dela za prihodnje leto.

Z veseljem pogledujem proti novemu letu, saj učiteljice in vzgojiteljice vsako leto pripravijo zanimiv in pester program, ki ni le zabaven, ampak je naravnano tako, da se vsakič naučimo nekaj novega o planinstvu in sebi.

*Kaja Koželjnik
načelnica mladinskega odseka*

PLANINSKA SKUPINA VRTEC ŠOŠTANJ

Tudi v šolskem letu 2023/2024 smo že pričeli z izvajanjem te dejavnosti. V krožek je vključenih 18 otrok pod mentorstvom vzgojiteljic Jožice Malus in Darije Sovič. Na prvem srečanju smo se dobro spoznali med seboj in se seznanili s planinskim dnevnikom Ringa raja. Drugo

srečanje, pohod po delu Trške poti, smo izpeljali v sodelovanju s KS Šoštanj, starši in seveda s Planinskim društvom Šoštanj. Po novem letu se bomo pogostejše družili. Vsa krajša srečanja bodo potekala v vrtcu v dopoldanskem času, izleti v našo bližnjo in daljno okolico pa v

popoldanskem času skupaj s starši in vodniki.

Vsem ljubiteljem hribov in gora, planincem in vodnikom želimo v novem letu varen korak.

*Mentorici Jožica Malus in
Darija Sovič*

PROJEKT SMREKOVEC ZA NAJMLAJŠE

V Vrtcu Šoštanj že 23 let deluje planinski krožek za starejše otroke. Pri aktivnostih nam vedno z veseljem priskočijo na pomoč člani Planinskega društva Šoštanj in njihovi vodniki. Tudi v začetku šolskega leta 2022/23 se je v planinski krožek vpisalo 17 otrok, starih od 5 do 6 let. Ob prebiranju razpisa Turizem in vrtec na temo Z igro do prvih turističnih korakov, sva ugotovili, da bi na razpisu lahko sodelovali s podprojektom Smrekovec za najmlajše, pri katerem bi otroci spoznali najvišji vrh Občine Šoštanj.

Najprej sva povabili starše in mlade planince na spoznavni pohod po delu Ravenske poti, otroci so dobili planinske dnevnike Cici dnevnik, v katere so si odtisnili prvi žig.

Na tem izletu sva starše seznanili, da bomo sodelovali v projektu Z igro do prvih turističnih korakov, naš naslov podprojekta pa bo Smrekovec za najmlajše. (Smrekovec je kot vulkan bil aktiven pred 23 milijoni let. Takrat je ležal pod morjem in je večkrat zaporedoma izbruhal vulkanski prah, pepel in lavo).

Na naslednji pohod smo šli z markacistom PD Šoštanj, Vladom

Stropnikom, pri tem smo spoznavali njegovo delo. Otrokom je povedal, kam smejo markacisti narisati markacije, in opisal še druge zadolžitve (čiščenje planinskih poti, obnavljanje ograj, poti ...). Obnovil je tudi nekaj markacij. Po srečanju so otroci reševali delovni list o pravih risanju markacij, nato pa so se še sami preizkusili v risanju le-teh s čopičem na lesene plošče.

V nadaljevanju sva v vrtec povabili planinskega vodnika Žiga Kugoniča, ki je otrokom predstavil planinsko opremo. Poudaril je pomen primerne obutve in oblačil

za pohodništvo. Nato pa smo skupaj napolnili nahrbtnik s primernimi stvarmi: hrana, pijača, čokolada, topla oblačila, prva pomoč, svetilka, ...

V januarju, ko so dnevi krajši, sva povabili otroke in starše na nočni pohod na Goro Oljko. Zbrali smo se na izhodišču pri Jugu, kjer nas je pričakal planinski vodnik Marko Borovnik. V slabi uri smo prispeli do koč. Spočili smo se in okrepčali z malico iz nahrbtnika. Ko smo se odpravili, je bilo v gozdu zelo temno in zdaj so nam svetilke zares služile.

V aprilu sva za otroke organizirali težko pričakovano plezanje na plezalni steni OŠ Karla Destovnika-Kajuha. Za varovanje otrok sta poskrbela člana Šaleškega alpinističnega odseka. Otroci so se lahko preizkusili v plezanju na dveh stenah. Navdušenje je bilo neizmerno.

Pred pohodom na naš najvišjih

vrh občine (Smrekovec, 1577 m) sva želeli otroke seznaniti z rastlinjem in živalmi Smrekovca.

Ob delovnih listih in fotografijah na velikem zaslonu smo si pogledali smreke, borovnice, brusnice in gobe, ki so jih nato narisali v predalčke. Fotografije nekaterih planinskih rož pa sva že dodali na delovni list (Kochov svišč, kuštravi jeglič in zvezdasti kamnokreč).

Na enak način smo spoznavali živali. Ugotovili smo, da medved Smrekovsko pogorje občasno samo prečka, medtem ko divji petelin, zajec, različne vrste ptic, mravlje v mravljiščih in še veliko drugih živali prebivajo na Smrekovcu.

Da bi se otroci s potjo na Smrekovec že prej seznanili, sva narisali zemljevid z zanimivimi točkami.

Ko nam je vreme končno dopustilo, smo se odpravili na Smrekovec. Odpeljali smo se do izhodišča – Spodnji Brložnik. Tam nas je pričakal

planinski vodnik Filip Vrabič. Otroci so imeli vsak svoj nahrbtnik in s pričakovanjem so kazali vsebino letga. Vsi pohodniki so zelo dobro hodili in v dobri uri smo že bili na koči.

Po pijači in čokoladi sva otroke povabili, da osvojimo vrh pred starši in se jim skrijemo med smreke. Otroci so bili zelo motivirani in so kar »poleteli« proti vrhu. Ko so nas starši našli, smo se skupaj fotografirali ob piramidi in si ogledali okoliške vrhove. Tudi spust do koč je bil hiter. Ob koči smo si nato pogledali predstavitev točko Smrekovca.

Preden smo ponovno dali nahrbtnike na rame, smo se igrali igro V medvedovo votlino. Za konec pa smo se kotalili po mehki travi pod koč.

Izlet smo zaključili nasmejanih obrazov in malo utrujenih nog.

Zaključno predstavitev smo izvedli v Vrtcu Šoštanj, enota Biba. Povabili sva starše in goste, ki so nam pomagali pri izvedbi nekaterih dejavnosti. Fotografije celotnega projekta sva predstavili na velikem platnu v programu PowerPoint, otroci pa so po skupinah predstavili posamezna srečanja. Zaključili smo z igro A gremo na Smrekovec?, staršem pa razdelili zloženko Smrekovec za najmlajše.

*Mentorici Jožica Malus in
Darija Sovič*

MLAJŠA PLANINSKA SKUPINA NA OŠ KDK ŠOŠTANJ

Zaključuje se koledarsko leto 2023. Čas je, da se ozremo nazaj in pogledamo, katere poti smo opravili. V planu so bili štiri izleti in realizacija je bila 100-odstotna.

Meseca marca smo se podali na Ribniško koč na Pohorju, ki stoji na mali planoti tik pod Malim Črnim vrhom (1.533 m) v glavnem pohorskem grebenu. Narava je bila zasnežena, tako da smo lahko uživali v zimski idili.

Meseca maja smo se z osebnimi avtomobili odpeljali do Planinskega doma na Paškem Kozjaku, nato pa nadaljevali pešpot po planinski poti do Basališča, ki je na nadmorski višini 1.272 m. Vreme je bilo idealno

in uživali smo ob pogledu na cvetlice, ki so krasile travnike.

V mesecu juniju nas je pot vodila po delu Ravenske poti. Zbrali smo se pred REKS-om v Ravnah pri Šoštanju, od koder smo nadaljevali pot do Forhteneka, Vrholanovega vrha in do

Konovških travnikov.

V mesecu septembru pa smo se zbrali pri Tresimirjevem parku v Šoštanju, nato pa nadaljevali pešpot preko Goric, vile Široko, Florjana, Pustega gradu, preko Lokoviškega grebena, pa vse do trga

v Šoštanju, kjer smo pot zaključili in se okrepčali. Za pogostitev na cilju se zahvaljujemo PD Šoštanj in KS Šoštanj, ki sta bila organizatorja tradicionalnega pohoda Po Trški poti.

Naši pohodi so družinsko obarvani.

Nemalokrat se nam pridružijo tudi babice in dedki, tete, strici, starejše, mlajše sestre ali bratje ... Vsakogar smo veseli. Žal pa opažam, da se k interesni dejavnosti vpiše veliko otrok, vendar obisk na pohodih ni tako množičen, kot bi si mogoče

želela.

Na večini pohodov imamo tudi planince vodnike PD Šoštanj, ki pomagajo pri vodenju. Za pomoč se jim zahvaljujem.

Mentorica Mateja Čokelc

STAREJŠA PLANINSKA SKUPINA NA OŠ KDK ŠOŠTANJ

V tem letu v skupini starejših planincev sodeluje 28 učencev in učenk.

V mesecu aprilu smo se odpravili na enega izmed zadnjih vrhov Karavank, na Donačko goro. Znameniti vrh, ki poleg vzpona skozi čudoviti bukov gozd slovi tudi po prvi nadelani slovenski planinski poti. Junija smo izvedli pohod na Mrzlico, kjer smo uživali v razgledih tako na Zasavsko kot Spodnje-Savinjsko dolino. Najbolj nas je presenetila majhnost trboveljskega dimnika ob pogledu z vrha. V mesecu septembru smo se odpravili na našo bližnjo Uršljo goro, kjer smo druženje v naravi povezali tudi s ponavljanjem tem iz poznavanja orientacije, rastlinstva in opreme v gorah. To znanje smo z učenci pridno utrjevali tudi v prostorih šole, saj se je ekipa Prešvicanih divjih petelinov, ki so jo sestavljali Katja Bernjak, Eva Požgane in Bor Vetrnik v mesecu novembru udeležila regijskega tekmovanja Mladina in gore v Račah in z izkazanim znanjem osvojila

odlično 4. mesto. Uvrstili so se na državno tekmovanje, ki bo v mesecu januarju 2024 potekalo v Šenčurju. Naši mladi planinci nadvse radi sodelujejo tudi na orientacijskih tekmovanjih Lige Smrekovec. 25. 11. 2023 so že 3. v tem letu sodelovali na POT-u v okolici Šoštanja. V ekipi B so Katja Bernjak, Bor Vetrnik in Gašper Koradej osvojili 2. mesto, v mlajši ekipi pa sta Jaka Roškar in Jan Mikuž zasedla 3. mesto.

Mentorici Mateja Drev Sem in Jožica Dobnik

PLANINSKA SKUPINA PODRUŽNIČNE ŠOLE TOPOLŠICA

Planinski krožek je na POŠ Topolšica postal interesna dejavnost, ki jo učenci radi izberejo kot možnost preživljanja prostega časa. Učencu izbrana dejavnost omogoča preživljanje prostega časa v naravi, kjer lahko razvija odnos do narave, osvaja odgovorna ravnanja do okolja in v odnosih z vrstniki, pridobiva izkušnje pohodništva in osvaja veščine zdravega življenjskega sloga.

Pri načrtovanju, organizaciji in izvedbi vseh planinskih izletov nam pomaga Planinsko društvo Šoštanj. Na pohode pa vabimo tudi starše,

stare starše in sorojence. S tem omogočamo družinam, da skupaj organizirano, koristno, povezano in aktivno preživijo prosti čas v naravi.

Učenci se veselijo vsakega napovedanega planinskega pohoda. Z zanimanjem spremljajo načrtovanje napovedanih poti, s svojimi izkušnjami sodelujejo v pogovorih o pripravi opreme, o

varnosti in planinskem bontonu.

V lanskem koledarskem letu smo izvedli tri planinske pohode. Vsi so potekali v naši neposredni okolici in so nam razkrili vse lepote naših krajev: neokrnjeno naravo, ki skriva prave čudeže, skrivnostne steze, čudovite razglede. V zgodnji pomladi smo prehodili del Ravenske planinske poti, nato smo se povzpeli

na Sveti križ in zaključili s pohodom po Trški poti.

Naj zaključim z vprašanjem, ki ga najpogosteje slišim kot mentorica planinskega krožka: Gospa učiteljica, bomo šli še na kakšen planinski pohod?

Dragi učenci, seveda bomo šli.

Mentorica Tinka Žohar

TABOR MLADIH PLANINCEV POHORJE

Še dober teden pred začetkom tabora sem razmišljal, ali tabor izpeljati ali ne. Lansko leto ni bilo najbolj prizanesljivo. Najprej nam je v Čezsoči neurje uničilo že postavljene šotore, v katerih je taborila skupina otrok in spremljevalcev. Tam se je zgodba zaključila, saj so morali predčasno zapustiti tabor. Šotori pa so bili uničeni do te mere, da niso bili več uporabni za nadaljnje bivanje.

Vseeno smo bili vztrajni in poiskali nadomestno lokacijo v Dominikovem

domu na Mariborskem Pohorju. Ko je narava spet pokazala svojo moč in čez noč pustila za sabo pravo opustošenje, je bila pred nami zelo težka odločitev: ali tabor izpeljati ali ne. Po posvetu z ostalimi iz vodstva je padla odločitev, da tabor vseeno izpeljemo, saj je dom na varni lokaciji, otroci pa bodo lahko vsaj malo pozabili na žalostno podobo Zgornje Savinjske doline, kajti bilo jih je nekaj s tega območja.

Potrudili smo se, da smo jim postregli s pestro izbiro različnih dejavnosti. Pohode smo izvedli do slapa Skalca in naprej do razglednega stolpa, mimo vlečnice Pečke in nazaj do Dominikovega doma. Naslednji dan smo organizirali prevoz do koč na Pesku in opravili čudovito pot do Lovrenških jezer in naprej proti Rogli do sankališča Zlodejevo in našim mladim planincem omogočili tudi sankanje. Planiran pohod do slapa Šumik pa smo zaradi varnosti zamenjali s pohodom do Areha. Peljali smo jih tudi v pustolovski park Betnava, kjer so neizmerno uživali pri plezanju, zato smo nekaj navdušenih plezalcev odpeljali

še v plezališče Pruh, ostali pa so si v domu ogledali film in igrali družabne igre. V petek smo jih peljali na kopanje na Mariborski otok, veselja je bilo veliko. Kot se za tabor mladih planincev spodobi, smo uspešno opravili tudi predavanje iz planinske šole v teoriji in praksi ter izvedli orientacijo z živimi točkami. Vsi udeleženci so se po skupinah v spremstvu animatorjev zelo potrudili. Da je bil tabor še bolj zabaven, smo organizirali še razkrivanje skritega prijatelja, planinsko modno revijo, tabor ima talent, taboriada, planinski krst ...

Da smo lahko tabor izpeljali tako uspešno, bi se rad zahvalil vsem in vsakemu posebej. Moji desni roki, tehničnemu vodji, vsem vodnikom in animatorjem, pomočnikom, šoferjem in seveda kuhinji, kjer so nam postregli z odlično hrano. Posebna zahvala gre tudi vam, mladi planinci, brez vas ne bi bilo tega nepozabnega tedna, ki nas je napolnil z odlično energijo.

Matjaž Cvikel (PD Rečica ob Savinji) vodja tabora

MLADINSKA PLANINSKA SKUPINA

V letu 2024 bomo za dijake in študente ter ostale mlade planince med poletnimi počitnicami organizirali planinski tabor, in sicer v obliki podaljšanega vikenda. To bo prvi takšen tabor, ki se bo organiziral v sklopu mladinske planinske skupine našega planinskega društva. Relevantne informacije se objavljajo tudi na Facebook skupini PD Šoštanj dijaki&študenti.

Če sodite med mlade, ki se še ne najdete popolnoma v odrasli družbi, lepo vabljeni!

Monika Tajnik

VODNIŠKI ODSEK

VO pri PD Šoštanj sestavljamo aktivni planinski vodniki PZS, pripravniki za vodnike PZS in pa bodoči kandidati, ki se bodo udeležili tečaja za vodnike PZS. Glavni namen delovanja VO je organizirano delovanje vodnikov PZS znotraj društva in strokovno in varno izvajanje programa planinskih izletov vseh delujočih planinskih skupin (PS) znotraj društva. V letu 2023 je VO imel 22 članov. Sestali smo se na eni korespondenčni seji 20.3., ko smo izvolili novega načelnika in dveh običajnih sejah odseka in sicer 26. 5. in 17. 11. Na teh sejah smo v glavnem analizirali pretekle izvedene akcije in pa načrtovali izlete za naprej. Tako smo že maja naredili plan izletov PD za leto 2024, prav tako pa smo načrtovali, kako bomo pomagali po vodniški strani izvesti izlete še v vseh ostalih delujočih skupinah znotraj društva (PS na OŠ, vrtcu, mladinska skupina, upokojenska sekcija). Maja smo pregledali tudi kako nam je uspelo izvesti izlete v prvi polovici leta in kaj je potrebno narediti, da bo nam to čim bolj uspelo tudi še na vseh preostalih izletih v letu 2023. Če pogledamo sedaj ob koncu leta nazaj vidimo, da gre za eno najbolj uspešnih sezon, kar se tiče števila izvedenih izletov v zadnjih 30-ih letih. Kljub relativno slabemu vremenu v letu 2023 nam je uspelo izvesti 25 od 26 načrtovanih izletov osnovnega programa društva. Prav tako smo sodelovali na vseh ostalih izletih PS

znotraj društva. Kot zelo uspešno pa lahko štejemo tudi dejstvo, da smo se iz vseh izletov vrnili domov vsi nepoškodovani in zdravi. Posebej smo veseli tudi uspešno izvedenega že 19. letnega planinskega tabora za odrasle, ki je letos potekal na Tirolskem v Avstriji. Veseli pa na nas tudi, da smo izvedli že 21. akcijo »SKUPAJ VARNO V GORE«, ki jo izvajamo skupaj z ostalimi planinskimi društvi Šaleške doline. Načelnik odseka se je novembra udeležil tudi zbora VO PZS na Igu pri Ljubljani.

Drugače smo se planinski vodniki redno izobraževali. En vodnik je uspešno naredil zimsko douspodabljanje za 2. stopnjo, ena vodnica je uspešno končala izobraževanje za 1. stopnjo, dva

vodnika sta opravljala tečaj za 2 stopnjo, ki ga bosta končala v letu 2024, ena vodnica je uspela uspešno pridobiti kompetence za vodenje turnih smukov, trije vodniki smo udeležili rednega izpopolnjevanja vodnikov, naš inštruktor planinske vzgoje pa je uspešno deloval na več akcijah VK PZS, kot inštruktor na tečajih za planinske vodnike. Prav tako smo izvedli en izlet v oktobru na Lisco samo za vodnike, ki je bil namenjen izpolnjevanju znanja vodnikov PZS in pa tudi druženju in izmenjavi informacij med vodniki.

Skupaj smo v letu 2023 opravili 1560 ur prostovoljnega dela za kar se vodnikom iskreno zahvaljujem.

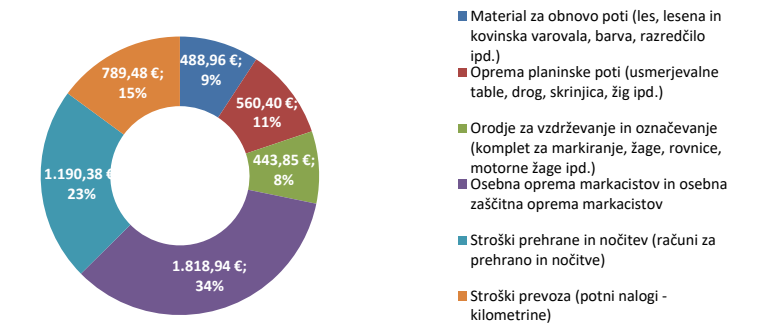
Matej Kortnik
načelnik vodniškega odseka

MARKACIJSKI ODSEK

Za markacisti, ki delujemo v okviru PD Šoštanj, je zelo zanimivo in delovno bogato leto.

V letu, polnem izrednih dogodkov, nam je ponovno uspelo opraviti preko 900 prostovoljnih delovnih ur. V popis delovnih ur so vštete vse ure, kot so priprava na delovne akcije, prevoz ljudi in materiala na delovno mesto, administrativno delo, finančno poročilo, pregledi poti itd. Omenjeni popis ur in opis opravljenih del že vrsto let zelo natančno in izčrpno ureja naš markacist Bojan Rotovnik. Na osnovi teh podatkov Bojan pripravi za vsakega markacista posebej tudi letno poročilo, ki ga je potrebno vsako leto oddati Komisiji za planinske poti pri PZS. Ker so ti dokumenti dodani k poročilu, bi omenil samo nekaj najpomembnejših dogodkov iz preteklega leta. Poleg rednih in izrednih del na naših poteh smo se markacisti v mesecu marcu sestali na sestanku z markacisti PD Celje matica, kjer smo skupaj z njimi in PZS sklenili pisni dogovor o prevzemu planinskih poti na področju Dleskovške planote, Robanovega kota in južnih pobočjih Ojstrice. Na tem področju smo v preteklem letu organizirali 6 delovnih akcij. V Robanovem kotu smo že postavili nekaj drogov z najnovejšimi usmerjevalnimi tablam, na katerih je že napisano PD Šoštanj kot skrbnik poti.

Stroški za vzdrževanje pl. poti, ki jih je društvo v 2023 prejelo povrnjenih od Planinske zveze Slovenije (skupni znesek 5.292,01 €, od tega DDV 653,83€)

Za prvomajski praznik dela je na Kriški gori vedno maša. Izkoristili smo to priložnost za blagoslov in otvoritev na novo označene in registrirane stare romarske poti Grebenšek-Sv. Križ. Kot eno bolj zahtevnih in zanimivih del lahko omenimo tudi pomoč markacistom PD Celje matica pri postavitvi nove brvi nad slapom Rinka. To delovno akcijo smo celo tehnično vodili. Prvič v zgodovini našega odseka smo zamenjali jeklenico na eni od zahtevnejših poti na južnem pobočju Ojstrice. Za to delo smo pridobili ustno dovoljenje od tehnične skupine pri PZS. Za strokovno opravljeno izvedbo smo bili od slednjih tudi pohvaljeni. Bogatejši smo tudi za tri nove markaciste, ki so bili na začetnem izobraževanju na Gori Oljki. Skupaj sedaj štejemo 21 markacistov in smo najštevilčnejši markacijski odsek znotraj PZS.

Skozi leto smo tudi uspešno počrpali vsa sredstva, ki so za našo dejavnost na voljo iz državnega proračuna in evropskih skladov, seveda posredno preko PZS. Denar je vsekakor za našo dejavnost nujno potreben, saj moramo kriti stroške materiala, delovne opreme, potnih stroškov in nenazadnje tudi prehrane na delovnih akcijah.

Še o marsičem bi bilo vredno kaj napisati, a so vse podrobnosti o naši dejavnosti napisane v preglednici, ki je dodatek k temu poročilu. Spoštovani markacisti in vsi ostali člani društva, ki ste nam priskočili na pomoč, hvala za sodelovanje v preteklem letu in dobrodošli v letu, ki je pred nami, ko se bomo podali novim delovnim uspehom naproti.

Vlado Stropnik
načelnik markacijskega odseka

Preglednica aktivnosti Markacijskega odseka PD Šoštanj v letu 2023

Datum	Vrsta aktivnosti	Naziv aktivnosti	Št. udeležencev
06.01.23	Ogled pl. poti	Trška pot okoli Šoštanja - južni del	1
14.01.23	Delovna akcija na pl. poteh	PL. pot Šoštanj - Pusti grad: obnova ograje in postavitve stebra za usmerjevalne table	6
10.03.23	Ogled pl. poti	PL. pot Šoštanj - Gora Oljka	1
11.03.23	Delovna akcija na pl. poteh	Postavitev drogov za usmerjevalne table na različnih kotah (Topolšica, bolnica, Falent, Tresimirjev izvir)	6
12.03.23	Ogled pl. poti	PL. pot Šoštanj - Pusti grad	1
12.03.23	Ogled pl. poti	PL. pot Šoštanj - Topolšica - Sleme	2
19.03.23	Redno vzdrževanje pl. poti	PL. pot Zavodnje - Vrh Loma: obnova markacij in čiščenje zaraščenosti	2
19.03.23	Ogled pl. poti	PL. pot Grebenšek - Sleme	1
19.03.23	Ogled pl. poti	Ravenska pot	1
19.03.23	Ogled pl. poti	PL. pot Zavodnje - Sleme	2
21.03.23	Ogled pl. poti	PL. pot Šoštanj - Smrekovec (odsek Grebenšek - Sp. Brložnik)	3

Datum	Vrsta aktivnosti	Naziv aktivnosti	Št. udeležencev
21.03.23	Ogled pl. poti	Trška pot okoli Šoštanja - severni del	1
24.03.23	Sestanek oz. srečanje	Sestanek s PD Celje matica: analiza sodelovanja v 2022 ter prenos poti	3
29.03.23	Ogled pl. poti	del Evropske pešpoti E6: Mostnar - Presečnik	1
29.03.23	Ogled pl. poti	Pl. pot Šoštanj - Mozirska koča	3
29.03.23	Ogled pl. poti	Pl. pot Zavodnje - Vrh Loma	1
30.03.23	Sestanek oz. srečanje	Redni letni sestanek markacijskega odseka	17
05.04.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. pot Šoštanj - Pusti grad: čiščenje zaraščenosti, obnova markacij, pobiranje odpadkov	10
26.04.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. pot na Kriško goro: postavitve klopi, montaža skrinjice, odstranjevanje zaraščenosti, markiranje	6
27.04.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Pl. pot Šoštanj - Smrekovec: montaža usmerjevalnih tabel	1
29.04.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Ravska pot: obnova markacij	1
30.04.23	Ogled pl. poti	Poti po cestah od Šoštanja do Grebenška ter od Šoštanja do Topolšice	1
05.05.23	Ogled pl. poti	Pl. pot Sp. Brložnik - vrh Smrekovca	3
14.05.23	Ogled pl. poti	Pl. pot Šoštanj - Forhtenek	1
28.05.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Pl. pot Šoštanj - Forhtenek (čiščenje zaraščenosti)	1
04.06.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Ravska planinska pot (dela od 4. 6. do 23. 6.)	1
12.06.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Košnja trave in nizkega grmičevja na dveh krajših odsekih pl. poti	2
18.06.23	Ogled pl. poti	Ogled pl. poti Robanov kot - Molička planina	1
18.06.23	Sestanek oz. srečanje	Sestanek z lastniki zemljišč v Robanovem kotu	4
22.06.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Pl. pot na Smrekovec: obnova markacij in odstranjevanje zaraščenosti	2
24.06.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. pot Robanov kot - Molička planina (obnova markacij in odstranjevanje zaraščenosti)	6
24.06.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. pot Korošica - Mala Ojstrica (obnova markacij in odstranjevanje zaraščenosti)	4
24.06.23	Ogled pl. poti	Ogled pl. poti Korošica - Ojstrica	2
02.07.23	Ogled pl. poti	Ogled pl. poti Atelsko sedlo - Dom na Smrekovcu	1
22.07.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Ravska planinska pot (pregled poti po neurju in žaganje vej podrtih dreves)	1
23.07.23	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti na Korošici	2
28.07.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. poti PD Šoštanj na Korošici (pregled, obnova markacij, menjava jeklenice, betoniranje stebra, ...)	7
31.07.23	Delovna akcija na pl. poteh	Trška pot okoli Šoštanja (košnja trave in odstranjevanje zaraščenosti)	4
03.08.23	Ogled pl. poti	Pl. pot Šoštanj - Gora Oljka	2
08.08.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Ravska planinska pot (pregled poti poplavih in žaganje vej podrtih dreves)	1
08.08.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Trška pot okoli Šoštanja	1
09.08.23	Ogled pl. poti	Pl. poti v Belih Vodah, Lepi Njivi in Zavodnjah (ogled stanja po poplavih)	2
10.08.23	Ogled pl. poti	Pl. pot Mlinar - Honec (ogled stanja po poplavih)	1
10.08.23	Ogled pl. poti	Trška pot okoli Šoštanja (pregled stanja poti od Pustega gradu do kmetije Pušnik)	1
12.08.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Pl. pot XIV. divizije (Razpodovnik - Hudi potok)	1
12.08.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. pot na Pusti grad in del Trške poti (košnja, obrezovanje in odstranjevanje podrtih dreves)	7
16.08.23	Ostalo	Izdelava in namestitve opozoril o zaprtih pl. poteh (Bele Vode in Lepa Njiva)	1
07.09.23	Ogled pl. poti	Pregled zaprte pl. poti Mlinar - Honec	1
09.09.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. pot Mostnar - Šmihel (odstranjevanje posledic poplav in zemeljskih plazov)	3
06.10.23	Delovna akcija na pl. poteh	Trška pot okoli Šoštanja (odstranjevanje podrtih dreves med Pustim gradom in Pušnikom)	2
06.10.23	Delovna akcija na pl. poteh	Trška pot okoli Šoštanja (markiranje in čiščenje zaraščenosti)	2
20.10.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Ravska pot (obnova markacij in obrezovanje vej od Brnika do Kavčnika)	1

Datum	Vrsta aktivnosti	Naziv aktivnosti	Št. udeležencev
21.10.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Pl. pot Šoštanj - Smrekovec, odsek Luka - Sp. Brložnik (obnova markacij)	2
21.10.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. poti v okolici kmetije Žlebnik (postavitve drogov in tabel, obnova markacij, košnja)	7
11.11.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. pot Rogovilec - Robanova planšarija (postavitve kovinskih drogov in obnova markacij)	7
19.11.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Pl. pot Brložnik - Smrekovec (odstranjevanje zaraščenosti in pregled poti)	2
23.11.23	Redno vzdrževanje pl. poti	Trška pot okoli Šoštanja (odstranjevanje zaraščenosti in pregled poti)	1
29.11.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. pot Rogovilec - Roban (montaža novih usmerjevalnih tabel)	2
09.12.23	Delovna akcija na pl. poteh	Pl. pot Mostnar - Honec: nov drog in montaža tabel ter nadelava poti (zemeljski plaz)	12
2023	Ostalo	Koordiniranje dela markacijskega odseka PD Šoštanj v letu 2023	1
2023	Urejanje dokumentacije	Vnos podatkov v PlanGIS (modul Markacisti) in priprava finančnih poročil za PZS	3

Preglednica opravljenega prostovoljnega dela (po vrsti dela) v okviru aktivnosti markacijskega odseka od 2021 do 2023:

Vrsta opravljenega dela	2021		2022		2023	
Priprava na aktivnost	58:00	11,4%	33:00	3,6%	44:00	4,8%
Prevozi v okviru aktivnosti oz. čas na poti	77:00	15,1%	197:00	21,6%	169:00	18,3%
Urejanje dokumentacije	26:00	5,1%	43:00	4,7%	82:00	8,9%
Dogovarjanja z lastniki zemljišč	22:00	4,3%	26:00	2,8%	12:00	1,3%
Ogled poti	55:00	10,8%	59:30	6,5%	133:30	14,4%
Markiranje (nove markacije, obnova)	42:00	8,3%	142:30	15,6%	114:00	12,3%
Rezanje grmovja in vej (odstranjevanje zaraščenost)	15:00	2,9%	33:00	3,6%	86:00	9,3%
Delo z motorno žago	10:00	2,0%	9:00	1,0%	20:30	2,2%
Košnja trave	0:00	0,0%	5:00	0,5%	21:00	2,3%
Odstranjevanje podrtih dreves	0:30	0,1%	1:00	0,1%	9:00	1,0%
Pobiranje odpadkov	6:00	1,2%	0:00	0,0%	17:00	1,8%
Postavitev drogov (kovinski)	12:30	2,5%	0:00	0,0%	48:30	5,2%
Postavitev drogov (lesenih)	11:30	2,3%	55:30	6,1%	22:00	2,4%
Montaža oz. zamenjava usmerjevalnih tabel	1:30	0,3%	11:10	1,2%	15:00	1,6%
Montaža oz. zamenjava pom. smernih tabel oz. tabel obhodnic	1:00	0,2%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Montaža oz. zamenjava opozorilnih in informativnih tabel	0:00	0,0%	0:00	0,0%	1:00	0,1%
Montaža oz. zamenjava skrinjice za vpisne knjige	0:00	0,0%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Montaža oz. zamenjava žiga	0:00	0,0%	5:00	0,5%	0:00	0,0%
Zamenjava vpisne knjige	22:00	4,3%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Nadelava oz. popravo steze oz. bočne opore	40:30	8,0%	29:30	3,2%	12:00	1,3%
Nadelava oz. popravo stopnic	4:00	0,8%	10:00	1,1%	0:00	0,0%
Urejanje odvodnjavanja na poti	0:00	0,0%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Postavitev oz. popravo prehoda čez ograjo pašnika	13:00	2,6%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Postavitev oz. popravo ograje	18:00	3,5%	26:00	2,8%	13:00	1,4%
Postavitev oz. popravo brvi čez vodotok	0:00	0,0%	4:00	0,4%	2:00	0,2%

Vrsta opravljenega dela	2021		2022		2023	
Postavitev oz. popravilo klopi	0:00	0,0%	0:00	0,0%	7:00	0,8%
Postavitev oz. popravilo razgledne table oz. roža vrhov	0:00	0,0%	1:00	0,1%	0:00	0,0%
Prenosi tovorov	0:00	0,0%	11:00	1,2%	0:00	0,0%
Urejanje tehnične opreme (skladišče)	0:00	0,0%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Ostalo	29:00	5,7%	17:30	1,9%	0:00	0,0%
Usposabljanja, izpopolnjevanja in predavanja	16:00	3,1%	88:00	9,6%	0:00	0,0%
Organizacijske aktivnosti (sestaniki, srečanja markacistov, ...)	28:00	5,5%	105:00	11,5%	97:30	10,5%
SKUPAJ ur	508:30	100,0%	912:40	100,0%	926:00	100,0%

Na aktivnostih markacijskega odseka so v letu 2023 sodelovali (razvrščeni po abecedi): Čebul Danilo, Čepelnik Darko, Drev Jurij, Gorjanc Janez, Grudnik Jure, Grudnik Milan, Grudnik Primož, Jelen Jasmina, Klobučar Zvonko, Kortnik Matej, Koželnik Kaja, Kugonič Janez, Laure Peter, Milešič Š. Marko, Szabo Natalija, Novak Matej, Rotovnik Bojan, Semprimožnik Alojzija, Slemenšek Romana, Stropnik Matej, Stropnik Ivo, Stropnik Vlado, Tajnik Mitja, Tovornik Lučka, Urbanc Franc in Vrabič Filip (26).

Seznam markacistov PD Šoštanj (stanje na dan 31. 12. 2023):

Ime in priimek	Kategorija	Št. znaka	Veljavnost licence
Vinko Pejovnik	B	391	/
Peter Laure	B	1089	2026
Darko Čepelnik	B	1287	2025
Jurij Drev	B	1288	2025
Janez Gorjanc	B	1289	2025
Primož Grudnik	B	1290	2025
Janez Kugonič	B	1294	2025
Vlado Stropnik	B	1300	2026
Franja Zajšek (Vačovnik)	B	1302	/
Filip Vrabič	B	1303	2025
Franc Urbanc	B	1414	2027
Milan Grudnik	A	1467	2024
Zvonko Klobučar	A	1547	2024
Bojan Rotovnik	A	1557	2024
Alojzija Semprimožnik	A	1795	2027
Marko Milešič Šerdoner	A	1796	2027
Ivan Stropnik	A	1797	2027
Kaja Koželjnik	A	1798	2027
Mitja Tajnik	A	1100	2028
Jasmina Jelen	A	1103	2028
Natalija Szabo	A	1281	2028

Pregled aktivnosti markacijskega odseka pripravil Bojan Rotovnik.

VLAĐO STROPNIK PREJEL PRIZNANJE OBČINE ŠOŠTANJ

Na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku, ki je potekala v petek, 29. septembra 2023, je član PD Šoštanj, Vlado Stropnik, prejel občinsko priznanje. Vlado, čestitamo!

Občina Šoštanj ima dva nova častna občana. Na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku je v Kulturnem domu Šoštanj župan Boris Goličnik ta častni naziv podelil Karlu Destovniku–Kajuhu (posthumno) in Darku Menihu.

Skupaj s predsednikom Komisije za priznanja Srečkom Potočnikom je župan Boris Goličnik podelil tudi občinska priznanja in plakete. Prejemniki priznanj za letošnje leto so Roman Oblak, Vlado Stropnik in Turna, d. o. o.; plaketo Občine Šoštanj za leto 2023 pa so prejeli Društvo podeželske mladine Šaleška dolina, Stanko Hriberšek in Srečko Stropnik.

Vlado Stropnik - obrazložitev: Dolgoletni član, štiri leta tudi njegov predsednik, Planinskega društva Šoštanj Vlado Stropnik je iskrov sogovornik in zna kot vodnik ali pohodnik narediti včasih tudi mukotrpne ture pestre in zanimive. Zaradi svojega sproščenega komuniciranja je poznan planinec tako v Sloveniji kot v tujini. Rad dela z mladimi, zato je bil vrsto let mentor in vodnik planinskih krožkov v vrtcu in osnovni šoli, trenutno pa vodi sekcijo upokojencev, s katerimi hodijo na

izlete širom po Sloveniji. Opravlja odgovorno delo vodje markacistov Planinskega društva Šoštanj, ki skrbi za več kot 86 km planinskih poti. Na ta način pohodniki na izletih po naši občini vedno ostajajo na pravi poti. Vlado je bil dolgo let član sveta Krajevne skupnosti Skorno-Florjan, član nadzornega sveta Kmetijske zadruge Šaleška dolina, sodeloval je pri obnovi cerkve Sv. Florjana, med sovaščani pa je cenjen tudi zaradi dejstva, da jim je vedno pripravljen priskočiti na pomoč ob vsakodnevnih opravilih.

TURNOKOLESARSKI ODSEK

Leto 2023 je bilo za TKO precej aktivno. Izvedli smo pet akcij, in sicer tri izlete, eno tridnevno turo v tujini ter drugi TKO tabor, ki je potekal, sicer v skrajšani verziji zaradi poplav, na Gorenjskem.

Letošnjega tečaja za TKV 1, se je udeležil Aleš Hoheger in ga tudi uspešno zaključil, kar nas v TKO izredno veseli.

TKO se lahko pohvali tudi z novostjo, saj je v letu 2023 prevzel skrbništvo Slovenske turnokolesarske poti med Zgornjim Slemenom in Lučami. Z nekaj izvedenimi akcijami smo večji del že markirali.

Prav tako so postavljeni odlični temelji za zagon Šaleške turnokolesarske transversale, ki bo svojo otvoritev dočakala v letu 2024.

Ugotavljamo, da naše izlete obiskujejo kolesarji s klasičnimi kolesi, prav tako so pogosto prisotni kolesarji s kolesi na

električni pogon. Ravno ta kolesa omogočajo, da se določenih izletov, na katere se drugače ne bi prijavi, udeležijo tudi tisti, ki jim

je ta način kolesarjenja prijetnejši in lažji. Na izletih imamo večinoma popolnoma zasedena razpoložljiva mesta za udeležence (prikolica je v osnovi narejena za 9 koles).

Za leto 2024 smo pripravili ponovno zelo pester plan kolesarskih izletov, katerega vrhunec pa zagotovo predstavlja TKO tabor v slikoviti italijanski Aosti, ki ponuja vrhunska turnokolesarska doživetja s pogledom na mogočen Matterhorn. Do tabora nas čaka precej izletov, ki bodo nedvomno služili za pridobivanje potrebne kondicije in tehničnega znanja.

TKO je trenutno v zelo dobri kondiciji, z zvrhanim košem idej,

kako ljudi spodbuditi, da s kolesom raziščejo še tisto neodkrito.

V TKO nam je v letu 2023 uspelo izpeljati pet akcij:

- 23. 4. 2023: Kozina–Slavnik
- 19.–21. 5. 2023: Rabac
- 10. 6. 2023: Zajamniki
- 17.–20. 8. 2023: TKO tabor Gorenjska
- 7. 10. 2023: STKP od koč do koč na Pohorju

Za posamezne izlete so narejena tudi poročila.

Varno na kolo

Primož Grudnik
načelnik turnokolesarskega odseka

Turno kolesarski vodniki PD Šoštanj

Zaporedna številka	Vodnik (-ca)	GSM	Kategorija
1	Primož Grudnik	031 583 273	TKV1
2	Tomo Drolec	041 785 698	TKV1
3	Aleš Hoheger	041 798 310	TKV1

Opisi zahtevnosti izletov po DAV lestvici najdete na povezavi:

https://ktk.pzs.si/javno/ktk_besedila/DAV%20Cena%20te%25beavnosti%20TK%20tur.pdf

ODSEK ZA VARSTVO GORSKE NARAVE

Na sestanku našega odseka 13. 12. 2023 smo se zbrali štirje varuhi gorske narave (Alojzija, Klavdija, Lučka in Marko) in spregovorili o realizaciji zastavljenega plana v 2023 ter ugotovili, da smo zadano izpolnili skoraj povsem, da je bil odsek letos zelo aktiven in je postregel z novitetami, kar se je prepoznalo v društvu in navzven.

Najprej smo januarja podprli mnenje članov NZ Smrekovec iz PD Šoštanj, da se, v kolikor se v ostalih društvih, ki so člani NZ Smrekovec, ne najde kandidata za vodenje zveze, le-ta pravno-formalno ukine, pri čemer se bomo varuhi gorske narave in drugi zainteresirani iz PD Šoštanj vključili v aktivnosti ohranjanja narave in povezali z ostalimi društvi oz. varuhi gorske narave v okviru NZ Smrekovec. Ta naj deluje naprej brez pravnega statusa

v izogib vsem administrativnim in drugim zapletom, ki so privedli do tega predloga. Februarja smo izvedli naravovarstveni planinski večer v Kulturnem domu Šoštanj (projekcija slik Cerknškega jezera skozi oči tamkajšnjega domačina Mira Kunstka). Marca sem se kot načelnik odseka udeležil Zbora odsekov za varstvo gorske narave v Dolah pri Litiji, aprila pa popeljal skupino planincev našega društva (14) na prvi naravovarstveni izlet (Cerknško jezero). Še v marcu je v organizaciji PD Polzela potekal 7. tradicionalni pohod gorskih stražarjev in varuhov "Po nagelj na Goro Oljko". Med več kot 40 pohodniki iz raznih PD in krajev Slovenije je nas zastopala Alojzija Semprimožnik.

V odseku se trudimo afirmirati in ker smo res zainteresirani, da se nam še kdo pridruži, smo aprila

skušali koga izmed članstva PD Šoštanj navdušiti za brezplačno izobraževanje za naziv gorski stražar, ki ga je organiziral in financiral Savinjski meddruštveni odbor planinskih društev in ne terja veliko časa (teoretični dan ter še dan za teren). Žal se je zaradi vremenskih nevšečnosti in posledično prestavitve tudi aprilska čistilna akcija Občine Šoštanj tokrat izvedla brez naše udeležbe, akcija NZ Smrekovec pa je bila tokrat pokrita le z markacisti PD Šoštanj. Maja smo v času cvetenja Clusijevega svišča na Lovrencu pri Lisci ponudili pomoč pri izvedbi straže PD Lisca (Marko Plazar), a je tokrat niso potrebovali, konec junija pa sva z Lučko Tovornik izvedla čistilno akcijo po celotni Ravenski poti. 10. 6. 2023 se je na Dan slovenskih planincev v Zasavju in predstavitev delovanja VGN (PZS)

skupaj s še tremi člani PD Šoštanj (Bojan, Jurij in Janez) podala A. Semprimožnik.

Drugega naravovarstvenega izleta VGN odseka na Kočevsko na mojo pobudo in idejo se nas je oktobra udeležilo 10 planincev PD Šoštanj, novembra pa sva ponovno po nekaj predstavitev z L. Tovornik izvedla obsežno čistilno akcijo Trške poti.

Končal se je projekt Vrh Julijcev v domeni več akterjev (PZS, Zavod TNP itd.), ki je dobil še podobo dokumentarnega filma Ta je premiero doživel na RTV SLO 31. 10. 2023. K temu projektu je prispevalo tudi naše planinsko društvo, saj sva se 2022 dva člana udeležila usposabljanja za varuha gorske narave in je kanček tega zajet tudi v omenjenem filmu. Projekt je vreden ogleda, povezavo do filma pa je Jure umestil tudi na našo spletno stran.

Za prihajajoče leto 2024 smo se varuhi dogovorili, da bomo prav

tako sodelovali pri izvedbi tematskih večerov oz. dogodkov, poskrbeli za čistejšo okolje na naših poteh, vas povabili na naravovarstvena izleta s strokovnim vodenjem (spomladi v naravni rezervat Ormoške lagune, poleti pa na Menino planino) in najbrž ne bo ostalo samo pri tem.

Zainteresirane članice in člane PD Šoštanj vabimo, da se vključite

v naš Odsek za varstvo gorske narave (popolnoma neobvezno in z možnostjo 1-dnevnega teoretičnega tečaja za naziv gorskega stražarja, ki se nadgradi še z enodnevnim terenskim doživetjem).

Marko Milešič Šerdoner
načelnik odseka za varstvo gorske narave

12

SKUPAJ OD 1904

Ime in priimek

Za vsaj 12 zbranih žigov prejmete majico z motivom 120 let Planinskega društva Šoštanj. Izpolnjen kartonček v času uradnih ur (vsak četrtek 18.00-20.00) prinesite v društveno pisarno (Koroška cesta 13, Šoštanj), kjer boste prejeli majico. Pogoji za sodelovanje je plačana članarina pri Planinski zvezi Slovenije. Akcija traja do 30.11.2024.

pd-sostanj.si

pdsostanj

pdsostanj

PLEZALNI ODSEK

V začetku leta 2023 smo pričeli s športnim plezanjem na umetni steni v Športni dvorani na Osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha. Marsikateri udeleženec se je v tem času prvič spoznal z umetnimi oprimki. Skupina se je iz začetnih dveh članov povečala na sedem stalnih ter pet občasnih članov. Nove udeležence je bilo potrebno najprej seznaniti s teoretičnimi osnovami pravil športnega plezanja, osnovnimi vozli ter plezalno opremo, ki je potrebna za varno izvedbo športnega plezanja. Nato smo obnovili pravilno uporabo plezalne opreme tudi v praksi. V veliko pomoč so bili udeleženci iz prejšnjega leta, ki so pridno obnavljali svoje znanje in

ga delili z novimi člani. Plezanje je potekalo skozi vse leto. Tako smo v zimskem času, spomladi in pozno jeseni plezali na umetni steni v Športni dvorani Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj. V poletnem času, ob ugodnih vremenskih razmerah, smo obiskali naravna urejena plezališča, kjer smo se spoznavali z naravno skalo in njenimi posebnostmi.

Na podlagi te aktivnosti lahko znanje iz vodniške šole še naprej uspešno obnavljamo in uporabljamo pri vodenju skupin PD Šoštanj po zahtevnih in zelo zahtevnih poteh v gorah.

Igor Kučič

SEKCIJA ZLATOROG

Sekcija Zlatorog je, kot vsako leto, tudi v letu 2023 imela družinsko srečanje vsako prvo nedeljo v mesecu. Družine iz Šaleške doline so se tako družile na zimovanju, družinskem planinskem taboru, planinskem orientacijskem tekmovanju, poleg 8 izletov pa so obiskale tudi bazen in muzej.

V januarju se je odvilo vsakoletno zimovanje v Domu na Smrekovcu. V prelepi zimski pravljici smo dorekli celoletni plan in pregledali pretekle aktivnosti. Tudi letos je vsaka družina prevzela en mesečni izlet. Začela je družina Kuzman, ki nas je na zimsko februarjsko nedeljo povabila v Logarsko dolino. Odpravili smo se do slapu Rinka in druženje zaključili s sankanjem. Slednje je bilo glavna aktivnost tudi v marcu, ko je družina Kugonič organizirala druženje na Kriški gori oz. našem domačem Svetem Križu. Kljub muhastemu aprilskemu vremenu smo izvedli tudi izlet na Kunigundo, ki ga je organizirala družina Papež. Dopolnili smo ga s plezanjem na plezališču v Vinski Gori ter se udeležili planinskega orientacijskega tekmovanja v Šoštanju. Maja smo v organizaciji družine Šramel-Vučina nadaljevali v tem duhu in raziskovali manj znane planinske poti po Homu. Ker je ta izlet postregel s številnimi orientacijskimi izzivi, smo najdbo vseh ključnih točk na poti proslavili še v bližnji piceriji. Junija se je na pot odpravila le ena družina, Veternik-Dražnik, ki je v prelepem sončnem vremenu osvojila Donačko goro. Sledil je družinski planinski tabor, ki je kot vsako leto potekal na prelomu junija in julija. Že drugič zapored je potekal pod taktirko družin Hočevar in Koren-Grenko. Tri noči in štiri prelepe dneve smo tako preživeli na Valvasorjevem domu pod Stolom, najvztrajnejši pa so celo osvojili ta najvišji vrh Karavank. Sledil je mirnejši avgustovski termin, ki je tudi sicer zaradi dopustov navadno manj obiskan. Letos nam jo je dodatno zagodlo še vreme, zato je družina Novak izlet nadomestila z ogledom muzeja sodobne umetnosti

v Ljubljani. Prav nasprotno pa je septembrski izlet postregel z rekordno udeležbo osmih družin. In ne le to, dan je minil v soncu in v občudovanju okusnih Urškinih rezin, na koncu pa so organizatorji, družina Strupeh-Hudarin, poskrbeli tudi za to, da se je druženje zaključilo z golažem in piknikom. Tako smo na najlepši možen način skupaj zakorakali v novo šolsko leto. Sledila sta dva jesenska meseca. Oktober, ko so se družine pod vodstvom družine Komac-Brečko odpravile na Kopitnik, in november, ko je zaradi slabega vremena odpadel izlet na Ribniško kočo. In čeprav so organizatorji izleta, družina Plimon-

Plešnik, zaradi tega ostali brez družbe, so se odločili, da se vseeno sami odpravijo na prenovljeni slovenjegraški bazen. In tako je ostal le še december. Prvo adventno nedeljo smo preživeli na Gori Oljki, kamo smo se odpravili pod vodstvom družine Herlah-Pečnik. Tako je minilo še eno družinsko – planinsko leto, polno doživetij in – k sreči – brez poškodb. Verjamemo, da bo tudi prihodnje tako, in se že veselimo novih planinskih dogodivščin v dobri družbi in številni udeležbi.

Janja Stopar
vodja sekcije Zlatorog

DRUŽINSKI PLANINSKI TABOR 2023

Letošnji družinski planinski tabor Sekcije Zlatorog je potekal od 29. junija do 2. julija na Valvasorjevem domu pod Stolom. Organizirali sta ga družini Hočvar in Koren – Grenko, za gostoljubje pa je poskrbel oskrbnik Janez Mužan z ekipo. Tabora se je udeležilo 29 planincev, od tega 15 odraslih in 14 otrok, družili pa smo se na petih planinskih izletih.

Začelo se je – nekoliko nenavadno za planinski tabor – v smeri navzdol, s petkovim spustom na Javorniški Rovt. A tako je, če za izhodišče izbereš dom na 1.181 metrih

nadmorske višine, včasih je treba iti tudi navzdol! Vseeno pa se nihče od pohodnikov ni pritoževal, predvsem zato, ker nas je na cilju pričakalo okusno kosilo, pa tudi zato, ker je vroče glave ohladilo jezero pri ČŠOD Trilobit, ki je imelo le 7 stopinj. Sledila je muhasta sobota, ki smo jo razbili v dve planinski avanturi – obisk arheološkega najdišča Ajdna in sprehod do pastirske koče na Zabreški planini. Dan, poln doživetij, smo ob tabornem ognju zaključili z bitko talentov ob upihovanju sveče. Sledila je kraljevska nedelja. Družine s starejšimi otroki so se odpravile

na Stol, mlajši pa so kolena grizli na poti do Tinčkove koče. Oboji smo bili veseli, da je tokrat sodelovalo tudi vreme, ki je z dežnimi kapljami postreglo šele v času kosila. Lete smo tako opazovali v varnem zavetju planinskega doma in se jim le nasmihali ob gurmanskih užitkih iz Janezove kuhinje. Tako je minil še en nepozaben tabor. In kam gremo naslednje leto? Še ne vemo. Prepričani pa smo, da nas čaka nova planinska pustolovščina.

*Janja Stopar
vodja sekcije Zlatorog*

SEKCIJA GABERKE

Leto 2023 je bilo pestro, žal ne toliko planinsko, ampak zame osebno. Kljub vsemu smo uspeli izvesti nekaj osnovnih pohodov, za ostalo nam je zmanjkalo časa. Uspešno smo sodelovali z Vrtcem Šoštanj, enota Mojca. Najprej je bila predstavitev planinstva v vrtcu, nato je sledila ureditev poti po bližnjem gozdu, kjer so imeli otroci tudi svoj vrh. Pri tem je pomagal tudi

markacist PD Šoštanj. Sodelovali smo še s sosednjim društvom Škale in z matičnim društvom.

Upam, da bo leto 2024 bolj uspešno. Vabim pa vas že na pohod po Gaberški poti, ki bo 18. 2. 2024. Varen korak in veliko zdravja v letu 2024.

*Igor Rezman
vodja sekcije Gaberke*

POHODNIŠKA SEKCIJA UPOKOJENCEV

V pohodniški sekciji, ki deluje pod okriljem PD Šoštanj in Društva upokojencev Šoštanj, smo se v preteklem letu trudili slediti programu, ki smo ga načrtovali. Vendar nam to zaradi vremenskih in drugih lanskoletnih izrednih dogodkov ni v popolnosti uspelo. Pa vendarle smo uspeli v malce spremenjeni obliki izvesti 11 od 12 predvidenih izletov in pohodov.

Tako smo v januarju izvedli po programu pohod po severnih obronkih Florjana. Med pohodom smo imeli na Grmovem vrhu brezplačen voden ogled enega največjih objektov za prečrpavanje in pripravo pitne vode v Sloveniji. Prijazno so nas sprejeli. Samo streljaj nižje leži na hribčku cerkev Sv. Florjana. Krajani smo v preteklih letih prizadevno pomagali obnavljati njeno notranjost. S ponosom smo to pokazali našim pohodnikom. Na koncu sta nam naš član Franc in cerkveni ključar Zlatko v starem farofu pripravila še bogato malico. Za vse podarjene dobre ste smo zelo hvaležni.

V februarju je bil predviden pohod po E6 od Grebenska do Slemen, a smo zaradi neugodnih snežnih razmer na tem območju spremenili relacijo pohoda. Namesto tega smo se podali po južnih obronkih Šaleške doline, in sicer na področje

med Pesjem in Šoštanjem. Z vlakom smo se odpeljali do Pesja, se od tam povzpeli na Lilijski grič, na Gradišče, Hrastelov vrh in po Trški poti zaključili pri šoštanjski ribiški koči. Mnogi pohodniki so bili na teh vrhovih prvič.

V marcu smo nadaljevali po programu. Z vlakom smo potovali do Štor, kjer nas je sprejel znan šentjurski planinec Miro Rožej. Pod njegovim vodstvom smo se podali proti Resevni, ki je najbolj prepoznaven šentjurski hrib. Na vrhu je lep obnovljen planinski dom in razgledni stolp. Po okrepčilu v domu smo sestopili proti Šentjurju, si tam ogledali še Muzej južne železnice, se poslovili od Mirota in se odpeljali z vlakom nazaj v Šoštanj.

Tudi aprila nam je uspelo izvesti izlet po programu. Takrat smo imeli največje število udeležencev do tedaj, in sicer 53. Z avtobusom in še dvema kombijema smo se odpeljali v Grosuplje, kjer nas je sprejel predsednik njihovega planinskega društva Franc Štibernik.

Popeljal nas je po Radanskem polju, ki je naravni rezervat in predstavlja najmanjše kraško polje v Sloveniji. To je občasno tudi poplavljen. Sprehodili smo se še do Žabje hiše, kjer izvira reka Šica, ena od treh rek ponikalnic, ki napajajo z vodo omenjeno polje.

Ob povratku smo se oglasili še pri najbolj znanem slovenskem župniku Martinu Golobu, ki vodi faro Sv. Mihaela v Grosupljem.

V maju smo obiskali štajersko prestolnico Maribor. Ponovno smo za prevoz izkoristili vlak. Z železniške postaje smo se po mariborskih trgih in ulicah sprehodili v severni del mesta in se od tam med opuščenimi vinogradi povzpeli na Piramido. Pri kapelici, ki ponuja najlepši razgled na Maribor, nam je naš vodnik Danilo Čebul povedal nekaj o pretekli in polpretekli zgodovini mesta. V nadaljevanju smo sestopili do znanega območja Treh ribnikov in se od tam povzpeli na Kalvarijo, ki kraljuje nad poslopji srednje kmetijske šole in škofijske gimnazije.

Po znamenitih stopnicah smo sestopili nazaj v mesto, obiskali še Lent, ki je bil zaradi obnovitvenih del ves razkopan in smo bili kar malo razočarani. Pri vodenju na izletu nam je nesebično pomagal naš sokrajan in bivši Mariborčan Vid Železnik.

V juniju smo, kot je bilo načrtovano, izvedli pohod po grebenu Paškega Kozjaka. Z avtomobili smo se pripeljali do pokopališča pri cerkvi Sv. Jošta in se od tam peš odpravili po grebenu vse do travnikov Ostrice. Več kot 20 ha velik travnik v enem kosu daje občutek veličine, še posebej v tem času, ko še ni pokošen in je poln cvetja in drugih travniških rastlin. Uživali smo pri malici v Kajuhovem taboru, ki se nahaja na južnem robu omenjenega travnika. Nadaljevali smo naprej proti vzhodu, preko travnatega slemen do prvih kmetij, kjer se je naša pot obrnila nazaj. Makadamska cesta, ki pelje pod južnimi obronki prehojenega grebena, nas je vodila nazaj do naših avtomobilov.

Julija tudi po dvakratnem poskusu nismo uspeli izvesti izleta na Košenjak. Temu je botrovalo predvsem napovedano nevihtno vreme in kasneje vetrolom, ki se je zgodil na tem območju. Na koncu je julijski izlet odpadel. avgusta so se zgodile katastrofalne poplave, ki so še posebej prizadele

Zgornjo Savinjsko dolino. Začasno so bile prekinjene cestne povezave, tako da ni bilo možno izvesti načrtovanega izleta na Dleškovoško planoto. Zaradi tega smo se na hitro dogovorili in organizirali izlet na Hum nad Laškim.

Seveda smo za pot ponovno izkoristili vlak. Od gradu Tabor nad Laškim smo se povzpeli na Hum. Hrib, ki ima zanimivo ošiljeno obliko, kraljuje nad mestom. Po počitku in malici na razglednem vrhu smo po drugi poti sestopili nazaj v Laško. Večina udeležencev je bila na obiskanem hribu prvič.

Tudi v septembru nam zaradi posledic vremenskih dogodkov iz meseca julija in avgusta ni uspelo izvesti pohoda po E6 od Črete do Motnika. Odločili smo se, da organiziramo pohod na domačem območju. Z lastnimi avtomobili smo se odpeljali v sotesko Strmine, kjer smo pri domačiji Rožej parkirali in se peš podali po Kozjem hrbtu, grebenu strmo nad levim bregom potoka Strmine. Malce pod domačijo Kozohrbnik smo se po dobro sledljivi stezi podali severno proti Zavodnjam, vse do kmetije Olet, kjer smo bili prijazno sprejeti in postreženi s pijačo. To je bila tudi navišja točka našega pohoda. Nadaljevali smo navzdol mimo Zdovčeve domačije, kjer se je rodil znani kipar Ivan Napotnik. Krožno pot smo naposled zaključili pri izhodiščni domačiji Rožej. Tudi tu so nam prijazno postregli s pijačo.

Toda lepih dogodkov tega dne še ni bilo konec. Danilo in Franc sta nam v Metlečah pri Fecetu pripravila še prijetno pogostitev. Obilno smo se najedli in poklepetali ob kapljici rujnega. Vse postreženo je bilo za pohodnike brezplačno. Hvala Danilu in Alenki.

Oktobra smo končno uspeli nadaljevati po načrtovanem programu. Odpravili smo se torej na ogled Cerkniškega jezera in njegove okolice. Z avtobusom smo se odpeljali do Cerknice, kjer nas je sprejel naš vodnik Mirko Kunstek. Najprej smo se povzpeli na Slivnico, znamenito goro čarovnic, ki kraljuje nad Cerkniškim jezerom. Po kosilu v planiskem domu, ki so ga zaradi nas odprli, smo obiskali še vrh Slivnice

in v nadaljevanju po drugi poti sestopili v kraj Grahovo vzhodno od Cerknice. Mirko nam je ves čas pohoda razlagal o zanimivostih tega krajinskega parka. Na koncu smo si seveda ogledali še območje Cerkniškega jezera, ki je bilo na našo žalost brez vode. Pa vendarle je bilo zanimivo videti ogromne požiralnike in ponore, skozi katere odteka voda iz omenjenega jezera. Mirku smo prispevali nekaj za vodenje in se polni lepih vtisov

odpravili proti domu.

Novembra smo, kot je bilo obljubljeno, obiskali Kozjansko. Z avtobusom smo se odpeljali na Dobje, znano, trškemu jedru podobno vas na vrhu griča. Tu nas je čakal vodnik Ivan Šalomon. Ivan je naš dolgoletni prijatelj in znanec. Je prizadeven aktivist na področju urejanja planinskih in tematskih poti na področju Kozjanskega in širše. Vodil nas je po eni od tematskih poti v okolici Dobjega. Pohod smo zaključili pri Kozjanski domačiji, ki predstavlja nekakšen muzej kozjanske stavbne dediščine na prostem. Prijazni lastniki so nam postregli z okusno obaro in drugimi dobrotami. Med jedjo sta nas prišla pozdravit še legendarni kozjanski razbojnik Guzej in seveda zaradi naše varnosti tudi žandar. Na koncu smo se oglasili še v farni cerkvi Sv. Marije na Dobjem, kjer nas je sprejel njihov župnik Peter, ki je nekoč služboval tudi v Šoštanju. Po ogledu cerkve in prijetnem klepetu z njim smo se

polni lepih občutkov odpravili proti domu.

V decembru smo si za zaključek naših pohodniških aktivnosti v letu 2023 izbrali bližnji Lom. Izpred gasilskega doma v Topolšici smo se povzpeli po malce neobičajni poti mimo bivše Mornove domačije na skrajni zahodni rob Loma. Od tam še na Lomek, ki je najvišji vrh Loma in KS Topolšica. Po obsežnih lomskih travnikih smo sestopili do kmetije Vodovnik, kjer se po novem

ukvarjajo s turistično dejavnostjo. Izkoristili smo to priložnost in si privoščili res dobro kosilo. To je bilo seveda načrtovano za zaključek letnih pohodniških aktivnosti.

Poleg lastnega prispeka udeležencev nam je pogostitev delno plačalo PD Šoštanj kakor tudi DU Šoštanj. Prešerne volje smo se po Metuljčkovi poti vrnili do Topolšice.

Izletov in pohodov se je v preteklem letu udeleževalo med 20 in 40 pohodnikov. Izjemoma se je izleta na Radensko polje udeležilo 53 pohodnikov. Hvala vsem, ki ste kakor koli prispevali k uspešni izvedbi naših aktivnosti. Še posebej našim vodnikom gostiteljem, ki so nam priskočili na pomoč, večinoma brezplačno. In seveda vam, spoštovani pohodniki, da ste nam zaupali organizacijo in vodenje izletov v preteklem letu. Vaše zadovoljstvo je naš uspeh.

Za vas smo se v preteklem letu trudili Danilo, Jožica, Filip in Vlado.

ČAVEN, MALI GOLAK

V soboto, 20. 5. 2023, zgodaj zjutraj se je pisana družina odpeljala proti ajdovskemu koncu Slovenije. Naš cilj, kjer smo parkirali, je bil Predmeja, ki leži na dobrih 800 m nadmorske višine. Tam sta nas že čakala vodnik Mirko in njegova prijateljica Tea. Mirko Soban nas je skupaj z našima vodnikoma Matejem in Igorjem popeljal na dvodnevno avanturo. Poleg Mirka in Teé nas je pozdravila tudi burja, značilna za ta konec, mi pa je nismo vajeni. Najprej smo se sprehodili do spomenika Matere Gorjanke, od koder je lep razgled na Ajdovščino. Pot smo še nekaj časa nadaljevali po asfaltirani cesti, nato pa zavili v gozd. Spremljalo nas je ptičje petje in sunki burje. S pridobivanjem višine smo prispeli v pas megle, ki je z nami vztrajala celoten greben, vse do vrha Golaka. Naš cilj je bil namreč Mali Golak z nadmorsko višino 1.495 m, ki je najvišji med Golaki. Kljub temu da z vrha ni bilo razgleda, smo bili veseli, da smo osvojili vrh, se tudi fotografirali, nato pa jo hitro ucvrli na drugo stran proti Iztokovi koči pod Golaki. Tu se je prav prilegla topla jota, čaj ali kaj tretjega ...

Po krajšem počitku smo pot nadaljevali proti Velikemu Modrasovcu. To je 1.353 m visok vrh z vojaško zgodovino. Megla se je razkadila in na poti nas je že grel sonček. Imeli smo tudi priložnost opazovati bogat rastlinski svet. Mirko je poznal skoraj vsako rastlino in nam jo predstavil. Z Velikega Modrasovca smo kaj hitro prispeli do kočice Antona Bavčerja na Čavnu, kjer

je bilo tudi naše prenočišče.

V koči je bila prava zabava ob harmoniki, saj je mladostna in poskočna 80-letnica praznovala rojstni dan. Po večerji smo tudi mi veselo prepevali ob zvokih harmonike ter avtohtoni kapljici vina Zelén. Prav hudomušen je bil tudi oskrbnik kočice Branko, ki skupaj s kuharjem pripravlja jedi, kot sam pravi »na svoj poseben način«.

Zvoke harmonike in petja so kmalu zamenjali zvoki smrcanja.

Po obilnem zajtrku smo se skupaj z Mirkovo skupino planincev podali proti Kuclju. Kucelj je razgleden vrh, visok 1.237 m, na katerem stoji križ. Z vrha je čudovit razgled na Primorsko. Ob dobri vidljivosti se vidi vse do morja. To je tudi najnižje rastišče planike v Sloveniji. Planik sicer nismo videli, saj je bilo še prezgodaj. Bilo pa je polno drugega pomladnega cvetja. Pot na Kucelj ni

zahtevna, nam pa je pot oteževala burja, ki se je na trenutke z vso močjo zaganjala v nas. Po spustu z vrha smo se napotili proti Velikemu Robu, ki nas je prav tako očaral s čudovitimi razgledi. Tudi na tem vrhu stoji križ. Vrh ima tudi vpisno skrinjico in žig. Zaradi burje smo se na vrhu le fotografirali in se hitro pričeli spuščati po kamnitem pobočju. Tudi tukaj burja še ni popustila in je veselo žvižgala, vse dokler nismo prispeli na manj strma pobočja. Sledilo je prečenje melišč in kaj kmalu smo prišli v gozd. Prav razveselili smo se bivaka, kjer smo si privoščili malico in kratek počitek. Pot se je nadaljevala po Srednječavenski poti, deloma po gozdu, deloma po kamnitem svetu. Del poti je bil tudi varovan z jeklenico, ki je v primeru burje prav koristna.

Pot nas je pripeljala do asfaltirane

ceste, po kateri smo skozi v skalo izklesane tunele prišli do naših avtomobilov. Tukaj smo se poslovili od naših primorskih prijateljev, s katerimi smo se družili ta dan. Tea in Mirko pa sta nas obdarila s češnjami.

Prijetno utrujeni, dobro preprihani, rahlo opečeni in v srcu bogatejši smo se odpravili proti domu. Matej in Igor, bila sta super vodnika. Se vidimo na naslednjih planinskih poteh.

Ker je bila burja naša spremljevalka cela dva dni in smo se že skoraj spoprijateljili z njo, je prav, da ima svojo pesem, katere avtor je sin naše spremljevalke Teé.

Jasmina Jelen

OB SLOVENSKI OBALI

V nedeljo, 16. aprila 2023, smo se okoli 6.20 zjutraj z avtobusne postaje v Šoštanju odpeljali naproti dnevu, preživetemu na naši čudoviti obali. Z avtobusa smo prvič stopili na počivališču Lom, standardni postojanki na poti proti morju, nato pa smo se, opolnomočeni z nekaj težko pričakovanimi požirki kofeina, odpeljali vse do Ankarana. Tam smo se sešli še z glavno vodnico Andrejo in njeno družino ter z udeležencem Danilom, ki se je za druženje z nami pripeljal iz Nove Gorice in nas pred hojo razveselil z domačim smutijem iz kakijev in fig. V polni postavi se nas je tako vseh 24 pohodnikov odpravilo raziskovat slovensko obalo med italijansko mejo in Luko Koper. Najprej smo se sprehodili mimo razgledov na najstarejši oljčnik in skozi Resslerov gaj, ki je Josefu Ressleru, slovensko-češkemu izumitelju ladijskega vijaka ter načrtovalcu pogozdovanja Krasa in Istre, posvečena učna pot, ki pelje skozi avtohtoni gozd, kjer prevladujeta črni gaber in hrast puhavec. Osvojili smo najvišjo točko tega izleta - 109 m visok Jurjev hrib in se spustili do Lazareta, kjer je mejni prehod z Italijo. Tako se imenuje, ker je bil tam najnovejši in poslednji lazaret Tržaškega pristanišča, ki je deloval od leta 1867. Lazareti so bili bolnišnice za okužene z gobavostjo in kugo - mornarji so tam, skupaj s pomorskim tovorom, prestajali karanteno. Zatem smo obhodili s cvetjem poraščen Rt sv. Jerneja, pomalicali in se sprehodili pod čudovitimi flišnimi klifi Debelega rtiča, katerega obala in park sta zavarovana in tako z namenom ohranjanja neokrnjene narave zaščitena pred vsemi škodljivimi posegi. Na Debelem rtiču in v Ankaranu smo lahko v Dnevnik s Slovenske planinske poti odtisnili zadnja dva žiga naše najdaljše vezne poti, nato pa smo imeli v Ankaranu čas za turistično obarvan odmor v eni od restavracij ali kavarn, ki

jih ponuja. Andreja nas je povedla še po novem lesenem mostovžu prek sredozemskega slanega travnika, ki je kot edini tovrstni primer v Sloveniji in eden redkih na vzhodni jadranski obali del omrežja Natura 2000. Nazadnje smo stopili še do školjčne sipine, t. i. Pokopališča školjk, ki so ga obiskovalci v zadnjih nekaj letih

močno preoblikovali - poteptali in obrali. Tam smo se poslovili od Danila, ki nas je presenetil še s kakijevim čipsom, in od Andreje, ki nam je za naslednje leto obljubila drugi del izleta ob slovenski obali, in se odpeljali nazaj proti Šoštanju.

Monika Tajnik

POT DRVOŠEC OB CERKNIŠKEM JEZERU

V nedeljo, 2. 4. 2023, se nas je 14 udeležencev ob 7.15 zbralo na avtobusni postaji v Šoštanju, kjer sem prisotne najprej moral povprašati glede kosila. Večer poprej me je namreč lastnica kmetije Tekavča ograda, gospa Veronika, prosila, da ji še pred dopoldansko mašo na cvetno nedeljo sporočim, kaj bomo jedli enotno, saj je sama za vse. Čeprav smo lahko izbirali med nedeljskim kosilom in notranjsko "koleradno" (kot pravijo kolerabi) enolončnico z mesom, smo se hitro zedinili (čisto po planinsko), da bomo domači gospodinji olajšali nedeljsko dopoldne in poskusili notranjsko jed. Nato smo se razvrstili v tri vozila, na Metkino prošnjo pa smo s sabo vzeli še psičko Luno (15. potnik). Prejšnji večer sta se že prijavljeni ekipi 12 priključila še Igor in Mitja, tako da smo navkljub 7 in 5-sedežnima avtomobiloma potrebovali dodatno vozilo. Vozniki smo bili Lučka, Igor in jaz, pot do Notranjskega regijskega parka (NRP) pa je hitro minila.

V Uncu nas je v sončnem jutru ob 8.40 pričakal prvi lokalni vodič, Jože Stražišar. Vseeno sem uvodno besedo povzel najprej sam, udeležence pozdravil na prvem letošnjem pohodu Odseka za varstvo gorske narave PD Šoštanj, jim predstavil še drugega varuha gorske narave, Lučko Tovornik, predložil potek dne z nekaterimi spremembami, nato pa nas je domačin Jože zgovorno popeljal po vasici Unec (dežela kontrabanta, bližina rapalske meje, domovanje Rudolfa Maistra na jesen življenja, dežela coprnice Uršule). Celodnevno druženje je potekalo v kombinaciji vožnje, krajših postankov s hojo in sprotno razlago oz. ogledi ter premiki do naslednje točke.

Iz Unca smo se odpeljali v krajinski park Rakov Škocjan, kjer smo si najprej ogledali ostanke cerkve Sv. Kancijana iz 16. stoletja. Kot zanimivost nam je dal Jože poskusiti s tal utrغانo navadno sladko koreninico iz družine

praproti, ki je v davnih časih ljudem malce sladila življenje. Rakov Škocjan je 2,5 km dolga kraška dolina v osrčju Notranjske, kjer so v preteklosti vode, ki se s Cerknškega polja in Javornikov podzemsko pretakajo proti Planinskemu polju, tu ustvarile veliko jamo. Kasneje se je strop jame na več mestih udrl in nastala je slikovita dolina, v kateri smo si ogledali in delno prehodili še Veliki naravni most, reko Rak, Tkalca jamo (v daljavi), izvir Kotlički ter Mali naravni most.

Od tu smo se odpeljali proti Cerknškemu jezeru, ki je eno največjih presihajočih jezer v Evropi. Vsako leto se pojavi na kraškem polju, ujetem med Javorniki ter Bloško planoto in Slivnico. V suhem delu leta jezero skoraj v celoti izgine, praviloma se zadrži okoli 8 mesecev na leto. Navadno se voda razlije po površini dobrih 20 km², ko pa je vode največ, meri površina jezera okoli 26 km². Kadar je polno, je Cerknško jezero največje v Sloveniji, ko pa je prazno, meri njegova ojezerjena površina le 0,1 km². Naš obisk je sovpadal s časom, ko je vode dovolj, čemur smo bili priča v Veliki Karlovi, ki je ena od ponorov (ob suši prazno zijajo, ob obilnih padavinah pa vodo požirajo), kjer smo si ob lepem razgledu na jezero lahko ogledali tudi vrtince, v katerih se je tu voda izgubljala v podzemni svet.

Vseskozi sem pogledoval na uro, čakalo nas je še mnogo zanimivega, a sem že opoldne moral predstavljati rezervacije, in proti nebu, vendar je vreme zaenkrat res bilo na naši

strani. Jože nas je spremljal tudi po Poti Drvošec, na kateri smo uživali na dveh opazovalnicah za ptice (Kuharca in Klejni vrh), se povzpeli na 10-metrski razgledni stolp Otočec, na dvournem sprehodu ob Cerknškem jezeru, večinoma po gozdnem grebenu, pa smo tako nekoliko pretegnili noge ob opazovanju bližnje (jezero, gozd, kali) in daljne okolice (coprniška Slivnica, Križna gora). Učna pot je označena s piktogrami ptice bobnarice (vrsta čaplje z dolgim zašiljenim kljunom in rjavo maskirno barvo), ki jim sledimo na oznakah stebričkov. Ime je dobila po starem lokalnem imenu polotoka, po katerem večinoma poteka. Pred stoletjem in več, ko še ni bilo cestnih povezav in traktorjev, je bil gozd, skozi katerega danes poteka pot, daleč naokoli najbližji vir lesa za prebivalce Dolenjega Jezera, vasi neposredno ob Cerknškem jezeru. Les so do doma vozili s konjsko vprego, pogosto pa tudi s čolni po jezeru, kjer so doslej opazili več kot 270 različnih vrst ptic.

Žal nismo v celoti prehodili razvejene Poti Drvošec, saj smo že zamujali na kosilo, tako da smo se vrnili do avtomobilov in se za Jožetom dobrih 15 minut hitro peljali sprva po gozdni cesti, dokler nismo zaobjeli dobršen del jezera in prišli do Grahova in kmetije Tekavča ograda, kjer sta nas pričakala znanec Miro Kunstek in gospodinja Veronika. Čakala nas je sprostitev ob zelo okusni notranjski enolončnici, jabolčnem štrudlju, aperitivku,

kavi in pijači, potem pa smo se od Jožeta poslovili in v naslednji uri prisluhnili zgodam in nezgodam našega drugega lokalnega vodnika Mira. Na tej domačiji ima zbirko fotografij in starodavnih ribolovnih pripomočkov, kot tudi drugih, namenjenih za preživetje ali sprostitev na jezeru oz. ledu, kar smo si vse ogledali. V svoji pripovedi je bil zelo slikovit, hudomušen in zanimiv, zato mi je bilo nekoliko žal, da nismo uspeli z njim še na zadnji predviden sprehod po Poti izvirov, ampak

že predstavljen obisk muzeja ter nakazujoče neurje so nas od tega odvrgli. Zato smo se odpeljali do bližnjega multimedijskega Centra za obiskovalce Cerkniško jezero v Dolenje Jezero, kjer smo se zadržali zadnjo uro in vsrkali glasove, filmčke in druge zapise o rastlinskem in živalskem svetu NRP. Ob izhodu se je neurje že razmahnilo, zato smo se hitro poskrili v vozila, se preko telefona domenili, da se odpeljemo naravnost domov in zaključili druženje. Čeprav se nismo na

vožnji domov nikjer zaustavili, da bi lahko vprašal udeležence, kako jim je bil dogodek všeč, pa je dobro vzdušje na celotni odpravi in vse zanimivosti, ki smo jih videli in slišali ta dan, govorilo samo zase in nadejam se, da bo tudi naslednji izlet našega odseka vsaj tako obiskan, zanimiv in prijeten. Hvala še enkrat Lučki in Igorju za pomoč pri vožnji.

*Marko Milešič Šerdoner
načelnik odseka za varstvo
gorske narave*

PO MANJ ZNANIH POTEH OD OBIRCA DO MOSTNARJA 1. DEL

Po enodnevni predstavitvi zaradi napovedi slabšega vremena smo se v nedeljo zjutraj kljub predstavljeni uri vsi pravočasno zbrali pred gostinskim lokalom Na Hofu. Vodnik Bojan nas je na kratko seznanil s potekom poti, ki nam jo je pripravil, in čeprav smo tukaj skoraj domačini, nas je večina določene predele obiskala prvič ali po zelo dolgem času. Običajno se tukaj vozimo po cesti iz Šoštanja mimo Velenja proti Vinski Gori. Južno od ceste pa nas spremlja veriga bolj ali manj znanih vrhov. Krenili smo od vzhoda proti zahodu Šaleške doline po njenem južnem gričevju. Najprej smo se preko Malega Kožlja (501 m) povzpeli do Kožlja (580 m) in Velikega Kožlja (590 m), s tem smo dosegli najvišjo višino tega izleta in bili nagrajeni z lepim razgledom na jutranje prebujanje s soncem obsijanega Velenja po rahlo

deževni noči. Sledilo je skupinsko fotografiranje in nadaljevanje poti po gozdu proti mestu ter prečenje njegove južne vpadnice v križišču pred Kavčami. Pot nas je nadalje vodila po gozdnih poteh in vlakah skozi Podkraj pri Velenju, preko nekaj neizrazitih vrhov in kmalu smo se znašli pred cerkvico Sv. Jakoba na višini 528 m, ki tam kraljuje že od leta 1583. Od priljubljenega Jakca je najlepši razgled na veliko tovarno

Gorenje in jezero z okoliškimi objekti. Spominska plošča opominja na konferenco SKOJ-a leta 1939. Tukaj smo si privoščili tudi krajšo malico in nato brž nadaljevali proti Gradišču, kjer smo se na Velikem Gradišču povzpeli do 587 m višine, a ostali brez razgleda, saj vrh pokriva gozd, ostanki starega gradu pa so tudi že davno izginili. Preostan nam je spust proti mestnemu pokopališču ter nato nadaljevanje poti mimo že zapuščenih hiš zaradi trase hitre ceste ter pod Jeričevim vrhom (491 m) proti Lilijskemu griču (497 m) med Pesjem in Podgorjem. Le streljaj stran je že Encljev vrh (479 m), nekdanje zbirališče prebivalcev Pesja in okolice, danes pa zapuščen, malo smo postali le pred spomenikom padlemu partizanu. Pot nas je vodila navzdol proti magistralni cesti pred Lokovico, ki smo jo prečili in nadaljevali proti Hrastelovemu vrhu, sedaj že res zadnjemu na tej poti, in nato je sledil le še spust proti gostilni Slivnik v Lokovici, kjer smo se poslovili in si obljubili, da naslednjič prehodimo še preostali del poti vse do Mostnarja v Florjanu. Hodili smo 5 ur, prehodili preko 13 kilometrov, ravninskih delov in asfalta je bilo le za vzorec, sicer pa veliko vzponov in zato tudi spustov, omembe vrednih vrhov pa menda deset. Najpomembnejše pa je bilo druženje v naravi še vedno v bližini doma.

Borut Zajc

LIMBARSKA GORA

V društvu smo se na prvi pohod v letu 2023 odpravili že kar na prvo soboto v novem letu in za cilj izbrali Limbarsko goro. Ta je del Posavskega hribovja in je s svojimi 773 m najvišja vzpetina severno nad Moravčami in najbolj priljubljena točka Moravske planinske poti. V letu 2022 sem opravila tečaj in vse potrebne izpite za vodnika 1. stopnje ter pridobila naziv vodnica pripravnica. Ta prijetna in nezahtevna pot na Limbarsko goro je bila tako kot nalašč za mojo prvo pripravniško turo, ki jo je bilo potrebno izvesti popolnoma samostojno. Pred izvedbo ture je bilo seveda potrebno opraviti ogledno turo, da smo bili vodniki pripravljeni na morebitne dvome, kje zaviti levo in kje desno. Večer pred izvedbo ture je bilo čutiti rahlo živčnost, ali bom slišala budilko in ali bo avtobus sploh prišel na dogovorjeno mesto. Avtobus je seveda prišel pravi čas in poln mini bus nasmejanih udeležencev je krenil na pot celo dve minuti pred dogovorjenim časom ob 7.00. Sproščeno vzdušje v avtobusu se je hitro preneslo še na novopečeno vodnico pripravnico.

Izhodišče našega pohoda je bilo Gradiško jezero. Gre za

umetno jezero, ki je nastalo leta 2004 ob gradnji štajerske avtoceste, natančneje na odseku med Domžalami in predorom Trojane, da bi se vanj stekale hudournne vode. Leži na višini 350 m, s površino 24 ha in globino do 8 m. Kot so nas naučili na tečaju, sem pred pričetkom pohoda predstavila potek ter sovodnika, ki sta bila tokrat Igor Kučič in Jurij Drev. Do Limbarske gore smo hodili dobri dve uri, na poti pa so nas tu in tam presenetila s pisanimi novoletnimi bučkami

okrašena gozdna drevesca ter cela četica keramičnih palčkov s Sneguljčico na čelu, ki so celo pobirali prostovoljne prispevke. Ime Limbarska gora izhaja od Limbarskih gospodov Lilienbergov. Ti naj bi ime prevzeli po lilijah, ki so že nekoč rasle v okolici. Znana je po svoji baročni cerkvi svetega Valentina, ki je bila zgrajena okoli leta 1667. Zanimivost pri cerkvi je tudi njen posebej stoječi zvonik, ki je že v turških časih služil kot obrambni stolp. Sam vrh Limbarske gore z obema kapelicama, vzhodno in zahodno od cerkve, je od leta 1999 razglašen za kulturni in zgodovinski spomenik, v lepem vremenu pa se z njega vidijo vrhovi Kamniško-Savinjskih Alp. Žal je bila tega dne megla in se razgledov na te vrhove nismo mogli naučiti. Sledilo je obvezno skupinsko fotografiranje, da bom imela kot novopečena vodnica pripravnica spomin na svojo prvo vodeno skupino. Na pot nazaj smo krenili ob 11.45 ter se do naselja Vinje vračali po isti poti, kot smo šli na Limbarsko goro. Pri naselju Vinje smo nato krenili v smeri sv. Mohorja, kjer smo kar hitro ob cesti naleteli na dva domačina, ki sta popravljala ograjo. Po veselem in bučnem

klepetu sta nam predlagala, da bi bilo res škoda pohod pri domačiji Rožek nadaljevati v smeri planiranega pohoda in da moramo nujno narediti ovinek ter si ogledati cerkev sv. Mohorja in Fortunata. Večina udeležencev je izrazila željo po ogledu še te znamenitosti in kot glavni vodnik sem morala sprejeti odločitev, ali se držimo planirane poti ali ugoditi udeležencem ter narediti ovinek, ki ni bil v planu. Odločitev smo dali na glasovanje in na koncu demokratično sprejeli, da si gremo ogledat še to cerkev. Pri domačiji Rožek smo se tako podali po na videz čisto jesenski potki in po 20 minutah hoje prišli do cerkve sv. Mohorja in Fortunata na 511 m, kjer so se nam odprli čudoviti razgledi na zaselke ob vznožju Mohorjevega hriba. Vsi smo se hitro strinjali, da je bilo ovinek res vredno narediti. Vodniki smo nato staknili glave, preverili zemljevid in se odločili, da se ne bomo vračali z Mohorjevega hriba po isti poti. Na zemljevidu je bila namreč

vidna lepa markirana pot, ki nas bo pripeljala direktno do našega izhodišča pri Gradiškem jezeru. Naš pohod smo tako po 16,5 km in 5 urah hoje zaključili s kavico v prijetnem barčku ob Gradiškem jezeru.

Moja prva pripraviška tura je tako minila v prijetnem vzdušju,

brez poškodb, z zadovoljnimi udeleženci in je ena stopnička bližje izgubi naziva »pripraviška«. Se že veselim svoje naslednje pripraviške ture.

Romana Slemenšek

s »ciljem« na Vinskem vrhu. Pot smo nadaljevali do cerkve Sv. Miklavža in nato po gozdni učni poti – Anini poti, ki nam je pokazala številne naravne lepote, kot so okno med krošnjami, slap Drenovec, ki pogosto ostane brez vode, do jame Ledenice, katero so izklesale pridne roke in je nekoč služila za hlajenje piva bližnje pivovarne. Mi pa smo jo zaradi odlične akustike izkoristili, da smo zapeli Romani, saj je na ta dan praznovala svoj rojstni dan.

Na koncu pa nas je pričakal še Vovkov mlin, ki je še vedno delujoč, vendar mlinarja ni bilo doma ali pa se je skril pred jeznimi možmi, saj je nekoč veljal za »pravega Casanovo« (tako je razložila vodnica).

Pot smo nadaljevali do parka Dobrne ter do domačije Lamperček, tam so nas pričakali lačni jeleni in okrepčilo za nadaljevanje poti proti domačiji

Blažiš, s konkretno zbirko starin, od koles, motorjev, avtomobilov do starega orožja.

Ker so imeli sončni žarki vedno manj moči, smo pot nadaljevali pod Kačjim gradom, do gostilne

Pr`Koren`, oni pa so nas razvajali z domačo hrano in odlično postrežbo, da smo lažje zdržali pot do doma.

Vesna Semler

IZLET V NEZNANO

Nekdo me je nekoč naučil, da se vsaka stvar v življenju zgodi z razlogom. In jaz sem se, v letošnjem letu, z nekim razlogom

priključila skupini prijetnih ljudi PD Šoštanj. Ker med njimi kroži sama pozitivna energija, sploh nisem imela občutka, da so to

ljudje, ki jih v bistvu ne poznam, saj so me takoj sprejeli za »svojo«.

To soboto je bil pred nami izlet v neznano. Polna pričakovanj sem se v jutranjih urah odpravila od doma čez Graško Goro, kjer se je dan že prebujal v vsej svoji jutranji lepoti, do Šoštanja, tam pa je že čakal avtobus ter veseli obrazi planincev, ki so se odločili za pot v neznano. Takoj po vkrcanju je sledila zanimiva anketa, v kateri smo ugibali, kaj so za nas v tem dnevu pripravili vodniki.

Namenjeni smo bili proti Dobrni, kjer smo pot, kot se spodobi, začeli s kavo in sladkimi dobrotami, da se dokončno prebudimo.

Hitro smo pretegnili noge, prijazna vodnica Irena pa nam je razložila, da je pred nami del poti od Miklavža do Miklavža,

SLJEME (HRVAŠKA)

V nedeljo zjutraj malo kasneje, kot je bilo prvotno načrtovano, smo se zbrali na postaji v Šoštanju, tisti najbolj neučakani smo prispeli še v času nevihte in ob odhodu avtobusa je deževati skoraj prenehalo. Odločitev vodnikov se je izkazala za pravilno in tudi vremenska napoved je držala, saj se je vreme izboljševalo z vsakim prevoženim kilometrom proti našemu cilju v okolici Zagreba.

Po prijetni vožnji smo se kmalu znašli v hrvaškem Zagorju, kjer smo obiskali tamkajšnji muzej kmečkih uporov. Muzej domuje v prostorih baročnega dvorca, ki so ga zgradili grofje Oršić pred več stoletji, pred petdesetimi leti pa je bil nazadnje obnovljen za potrebe muzeja ob takratni štiristoletnici kmečkega upora. Kmečki upor je bil februarja 1573 krvavo zatrt, samo njegova zadnja bitka naj bi terjala 4000 žrtev v le štirih urah od skupaj preko 12000 sodelujočih upornikov. Njihov vodja Matija Gubec je upodobljen na veličastnem

spomeniku pod dvorcem. V muzeju smo si ogledali prikaz fevdalizma na hrvaškem s poudarkom na kmečkem upor, v katerem so sodelovali tudi kmetje iz Slovenije. Po ogledu zanimivih razstav smo se v že sončnem vremenu odpeljali do kraja Pila, kjer se je začela naša pot proti vrhu Sljemena. Naša pot sicer dobro markirana imenovana Staza 39 nam je ponudila obilo užitkov na in ob sami poti. Po obilnem deževju smo se lotili blatne strme poti v narodnem parku Medvednica. Najprej nas je pot vodila skozi borov gozd po blatnih vlakah s precej podrtih dreves, kasneje preko potočka Bistri jarek do počivališča Srnec. Po slabi uri hoje smo malo počili pri zavetišču ob Križu. V nadaljevanju smo se približali najzanimivejšemu delu poti, imenovanem Horvatove stube, ki jih je pred leti v strmo skalo nadelal zagrebški planinec in novinar Vladimir Horvat. Pot je sestavljena iz preko petsto stopnic, speljana je skozi manjšo jamo, mimo naravne luknje v skali - Tisin ponor, zavarovana z manjšo jeklenico, proti vrhu stopnic pa je še Patuljkova jama in lepo razgledišče. Kmalu sledi preval Hunjka, pot vodi mimo planinskega doma Obrtnik ter travnika Mijatovac in kmalu koča Puntijavka. Tako smo prispeli na asfaltno cesto in mimo hotela Snježna kraljica ter manjšega TV stolpa do cerkvice Sljemenska kapelica. Sledil je še zadnji vzpon do velikega TV stolpa, ki meri skupaj z anteno kar 145 m v višino na 1033 m podlage. V bližini je tudi vrh smučišča, restavracija Vidikovac ter zgornja postaja gondole. Pred vetrom smo se umaknili v bližnje gostišče Medvednica, se malo okrepčali in razveselili novice vodnika Vlada, da nas bo avtobus pričakal pred bližnjim hotelom in nam skrajšal pot v dolino zaradi bližajoče teme in blatne strmine. Sledilo je le še skupinsko fotografiranje in vožnja, polna smeha in pogovorov proti domači Sloveniji.

Borut Zajc

MOJ PRVI PLANINSKI TABOR (TIROLSKA, AVSTRIJA)

Po pregovarjanju kolegov planincev sem se po nekaj letih le odločila, da se tudi sama udeležim planinskega tabora za odrasle. V tem letu je bila izbrana destinacija Tirolska v sosednji Avstriji, dežela ledenikov in kristalno čistih gorskih jezer, ki je po celem svetu znana po pohodništvu, gorskem plezanju, gorskem kolesarjenju in smučanju. Tirolska velja za najlepši predel Avstrije, vsaj kar se tiče naravnih lepot. Gorata pokrajina s čudovitimi samotnimi kmetijami in nepopisno lepimi razgledi je bila nedvomno vredna slehernega trenutka, ki smo ji ga namenili.

Moja odločitev, da se pridružim taboru, se je združila s praznovanjem rojstnega dne, zato je bilo pričakovanje odhoda iz Šoštanja ob 6. uri še posebej vznemirljivo. Najprej smo se odpeljali proti Slovenj Gradcu, kjer so se nam pridružili še kolegi planinci. Med njimi sta izstopali Barbara in Vesna, saj sta s seboj prinesli polno pekovskih dobrot. Nadaljeval se je prestop meje v Dravogradu, mimo Beljaka, kjer sta se nam pridružili še Monika in Polona. Nato vožnja ob Dravi do Lienza, naprej skozi predor Felbertauern do Mittersilla in čez prelaz Pass Thurn, vse do mondenega središča Kitzbühel.

Med vožnjo se je pred nami odpiral nov dan, ki nas je nagradil

s soncem in jasnim nebom. Dan je res obetal, ne samo z lepim sončnim vremenom, pač pa tudi z visokimi temperaturami. Polni dobre in pozitivne energije smo po dolgi vožnji prispeli do končne točke in se namestili v hotelu Q! Hotel Maria Theresia Kitzbühel. Ker pa smo hoteli izkoristiti lep sončen popoldan, smo se hitro preoblekli v pohodna oblačila in pobegnili na krajši panoramski pohod do jezera Schwartzsee na 762 m. Nekateri so se osvežili in zaplavali v vodi, drugi pa smo se raje malo posončili. Nadaljevali smo dobro urico dolgo pot na Steuerberg in nazaj do hotela. Po bogati večerji smo izkoristili lep

večer za sprehod po očarljivem mestu Kitzbühel in ga zaključili na terasi butičnega hotela ob sproščeni družbi, polni klepeta in smeha.

Naslednji dan smo se prebudili v prekrasen sončen dan brez oblačka. Dan je obetal res lep izlet v osrčje pokrajine Wilder Keiser, kjer snemajo priljubljeno serijo Gorski zdravnik. Gore se nahajajo v avstrijski pokrajini Tirolska med mestom Kufstein in mestom St. Johann.

Po zajtrku in kavici je sledila vožnja do gorovja Wilder Kaiser, kjer nas je avtobus odložil pri simpatični planinski koči Wochenbrunner Alm, tam je

bila tudi končna zbirna točka, saj smo tokrat imeli na izbiro dve poti. Pot od vznožja do planinske koče Grutten-Hutte, ki leži na 1.620 m, smo prehodili skupaj. Na koči smo se lahko odločili, ali gremo po lažji ali težji poti. Tisti, ki so se odločili za težjo turo, so nadaljevali pot do Hintere Goinger Halt (2.192 m) do Gaudeamushutte in vse do Wochenbrunner Alm. Ker pa sama nisem imela primerne opreme za zahtevno pot, kot sta obvezna čelada in varovalni pas s samovarovalnim kompletom, sem se z lahkoto odločila za lažjo turo. Pot se je nadaljevala do planinske koče (Gaudeamushutte), kjer smo si vzeli daljši čas za počitek, se okrepčali in osvežili. Počasi in ozirajoč se nazaj na drugo skupino, ki je premagovala ovire po težji poti in za katero je že bil vzpon na Hintere Goinger Halt (2.192 m), smo se po poti spustili do naslednje planinske koče (Wochenbrunner Alm), kjer smo z lahkoto počakali naše najbolj vzdržljive kolege. Med počitkom nam ni manjkalo lovljenja sončnih žarkov na udobnih lesenih ležalnikih. Sezuli smo si pohodne čevlje in se bosonogi prepustili knajpanju, kar nas je poživilo in napolnilo z energijo za naslednji dan. Po vrnitvi v hotel nas je čakala dobra večerja in pakiranje kovčkov za premik naslednji dan. Čeprav nam je večerna nevihta

nekoliko spremenila načrte, smo večer vseeno preživel v prijetnem druženju.

V sredo so se po zajtrku in po ne najlepši vremenski prognozi vodniki odločili, da pohod na Kitzbuheler Horn (1.996 m) malo »pogolfamo« in se na pol poti odpeljemo z gondolo in pred tem spravimo kovčke v avtobus, ker nas je v popoldanskih urah čakala še vožnja do Hintetuxa. Ker sem bila prvič na taboru in nisem dobro poslušala našega vodnika Janeza, ki nas je pridno vsak večer in vsako jutro seznanil o prihajajočih aktivnostih, sem se več ukvarjala z bogatim zajtrkom kot s poslušanjem vodnika. Tako sem ob dogovorjenem odhodu namesto v pohodni obutvi obtičala pred hotelom v kričečih natikačih, pohodna obutev in nahrbtnik pa sta se odpeljala z avtobusom naprej. Ob organizacijski zmešnjavi, ki sem jo povzročila za celo skupino, sem kazensko pešala slab kilometer do gondole, kamor se je prijazni voznik avtobusa pripeljal z mojo pozabljeno opremo. Težko pričakovano smo se nato skupaj z gondolo povzpeli pod vrh, kjer nas je čakal lep pohod skozi Alpski vrt (Alpen Blumen Garten). Sledilo je skupinsko slikanje in osvojitev vrha Kitzbuheler Horn (1.996 m), kjer smo si privoščili tudi nekaj za naše lačne želodčke. Po

prihodu v dolino je sledila dobro uro dolga vožnja z avtobusom do Zillertalskih Alp ter nastanitev v Hotelu Therma Badhotel Kirchler v mestu Hintertux.

V četrtek je bila v planu Krožna pot Hintertux–Schleierwasserfall. Po zajtrku smo se skupaj povzpeli do slapu Schleierwasserfall, kjer smo se lahko odločili za daljšo pohodniško pot, ogled ledenika z gondolo ali poležavanje pred hotelom. Tisti, ki smo se odločili za daljšo pohodniško pot, nas je čakala pot po izjemni pokrajini, kjer pa nismo bili sami, saj nas je spremljalo žvižganje svizcev. Pot smo nadaljevali do planinske koče, kjer smo proslavili Monikino diplomo. Nato smo se počasi spustili v dolino Hintertux, kjer smo pričakali še skupino, ki je bila na ledeniku in imela srečo, da so imeli vodeni ogled po ledeniški jami. Sledil je sprehod nazaj do hotela, kjer smo bili nastanjeni, in druženje pozno v noč.

V petek zjutraj nas je po zajtrku prišel iskat lokalni avtobus in nas je po strmi in ovinkasti gorski poti čez štiri predore z enosmernim prometom varno pripeljal do izhodišča našega vzpona. Z nadmorske višine 1.250 m smo se hitro povzpeli na 1.782 metrov, kjer leži umetno jezero Schlegeis Stausee (Schlegeisspeicher), globoko 59 metrov, po površini pa meri 200 hektarjev in oskrbuje

hidroelektrarno v dolini Zillertal. Preden smo prispeli do jezera, se je pred nami pojavil 131 metrov visok jez, po katerem bi lahko plezali ali pa se na vrhu sprehodili po urejeni poti. Lepo sončno vreme je kar vabilo na klopce ali ležalnike ob jezeru, ker pa smo se odpravili dovolj zgodaj, je bila to za nas izjemna izhodiščna točka za odhod v planine. Pred nami je bil vzpon do koče Olpererhütte (2.389 m), kjer nas je osupnil čudovit pogled na umetno jezero Schlegeisspeicher in okoliške vrhove. Tisti malo bolj utrujeni so se lahko odločili za lažjo pot za povratek do jezera Schlegeisspeicher, tisti z malo več energije pa smo nadaljevali pot do planinske koče Friesenberghaus (2.498 m). Nekateri so se povzpeli še do vrha Peterkopfl (2.960 m) ter se skupaj odpravili do izhodiščne točke. Po vožnji nas je pričakala kraljevska večerja in kot presenečenje predčasno odprtje savn in bazena, v katerem smo bili prvi gostje.

Sobotno jutro je bilo namenjeno povratku domov. Po zajtrku smo pospravili kovčke in se popeljali do Krimmlskih slapov. Od blizu smo doživeli neustavljivo moč vode ob dih jemajočih, najvišjih evropskih slapovih. Ledeniški, Krimmlski slapovi so s 380 m padca ena od najlepših pravljic na svetu, ki jo pripoveduje narava. Čez skalno pogorje vode silovito bobnijo v gozdnato dolino. Ob slapovih je speljana pohodna pot, ki nam omogoča, da jim pridemo tako blizu, da smo lahko povsem mokri. Na voljo smo imeli več

razgledišč, od koder se na slapove odpirajo čudoviti razgledi. Za pohod do najvišjega dela slapov smo potrebovali vsaj uro in pol zmerne hoje. Ker pa smo bili ob slapovih ob pravem času in ob sončnem vremenu, smo z malo sreče bili priča čudoviti mavrici. Nekateri smo pot končali pri planinski koči s pestro ponudbo hrane in pijače, drugi pa so odhiteli še proti vrhu. Polni

prijetnih vtisov smo našo pot popoldne nadaljevali proti domu, kamor smo prispeli v večernih urah. Čeprav me je bilo strah tedna s prekaljenimi planinci, je čas, ki sem ga preživela v dobri družbi in teden, ki ga ne bom pozabila, minil skoraj prehitro.

Za nami je bil res čudovit teden. Hvala Janezu za vso organizacijo, odlično in vrhunsko vodenje, predvsem pa za vse potrpljenje in mirnost, ki jo je ohranjal kljub našim manjšim »muham«. Posebna zahvala pa gre seveda odličnim vodnikom, ki so pazili na nas: Vladu, Marku in Moniki ter seveda Igorju in Romani, ki sta priskočila na pomoč od dneva, ko nas je Monika zapustila zaradi zagovora diplomske naloge.

Na snidenje prihodnje leto.

Mihaela Ovčjak

ZAPLATA SKOZI HUDIČEV BORŠT

Z vodnico Anjo smo se dobili v vasi Mače pri kraju Preddvor, od koder nas je popeljala na tokratno turo južnega pobočja Cjanovca, Zaplate in Srednjega vrha.

Po dobri uri hoje smo sredi travnatnega pobočja dosegli zaplato nenavadnega sekundarnega pragozda, ki mu pravijo Hudičev boršt. Na zgornjem robu gozda so drevesa upognjena, saj pozimi prestrezajo snežne plazove, ki so pogosti zaradi strmega pobočja, na spodnjem robu pa se nahaja vodni vir. Osamelec bukovega gozda, v katerem že dolgo nihče ne gospodari, ima zanimivo legendo, ki gre takole: Davno tega sta se dva kmeta prepirala za gozd in se nista mogla zediniti, čigav je. Pa je enemu izmed njiju prekipelo in je vzkliknil: »Naj ga pa hudič vzame.« Pa se je res pojavil hudič, pobasal celoten gozd, si ga optal na hrbet in ga odnesel. Ko je šel po pobočju,

je v bližnji cerkvi Sv. Jakoba zazvonilo, hudič se je ustrašil in v šoku mu je gozd padel s hrbta na sredo travnatnega pobočja in tam tudi ostal.

Na spodnjem robu boršta, malo naprej od vodnega vira, na višini 1.328 m, stoji obnovljeno planinsko zavetišče, ki je prejelo priznanje za naj visokogorsko kočjo 2023. Tu, na balkonu Gorenjske, kot mu pravijo, smo imeli kratek postanek. Uživali smo v počitku in razgledu na Kranj, Škofjeloško hribovje, Ljubljansko kotlino, Julijske in Kamniško-Savinjske Alpe s Krvavcem v ospredju.

Pot smo nadaljevali do vrha Zaplate, pritajeno nas je spremljal sam Hudič, na nas je spustil meglo in mraz, ki sta nas spremljala do najvišjega Srednjega vrha 1.853 m visoke gore in še naprej skozi spust v majhno dolinico proti planini Dolga njiva. Z močjo naše

pohodniške skupine smo ga pri lovski koči končno ugnali in pustili za seboj. Pot smo nadaljevali skozi gozd visokih in starih smrek nazaj do našega izhodišča.

Jelka in Andreja

ORLOVA POT OB REŠKEM JEZERU IN PRAGOZD NA POT KROKAR

Pripravljeni na skok v preteklost smo se odpeljali do vasi Škrilj nekaj km proč. Naša polpretekla zgodovina jugoslovanske komunistične oblasti je zaradi marsikaterih prepovedi in omejitev gibanja

okolje na Kočevskem nehote toliko bolj ohranila, zato spada med najbolj gozdnate naravno ohranjene predele v Sloveniji, saj gozdovi prekrivajo preko 80% območja. Bunker Škrilj je dolgo veljal za eno najbolj varovanih

slovenskih skrivnosti, od leta 2017 pa je ogled podzemnih hodnikov mogoč za organizirane skupine. Gozd okoli vasi Škrilj še vedno ostaja zaprto vojaško območje. Bunker je bil zgrajen v času hladne vojne 72 metrov pod

površjem, 600 m hodnikov in šest podzemnih sob z lastnim vodnim zajetjem in dvema generatorjema za proizvodnjo električne energije bi omogočilo bivanje v primeru atomskega udara, v njem pa bi brez zunanje pomoči lahko preživeli tudi do 100 dni. Izjemno dobro ohranjen in vzdrževan bunker nas je ob pripovedovanju vodnice navdušil, čeprav je skromno opremljen, a ima vsaka predstavljena stvar svojo zgodbo oz. težo. Zasilni izhod, še danes ponotranjena molčečnost domačinov, pojem mrtve straže (streljanje brez opozorila na vsakega, ki se preveč približa) so le del zanimive zgodbe bunkerja, ki so ga več let gradili v 50-ih letih 20. st. in čigar bližnja goteniška verzija bunkerja ni na voljo javnosti, zato ta še bolj nagovarja zainteresirane. Priporočam!

Po zgodovinski izkušnji smo se na povratku ob kavi poslovili od Irme in se odpravili do Borovca pri Kočevski Reki ter nekoliko naprej do prve učne poti Krokar. Kar nekaj časa smo iskali izhodišče (res škoda, da se nam ni mogel pridružiti nihče od varuhov gorske narave PD Kočevje, saj so bili ta vikend na Velebitu), ko pa smo ga dosegli dokaj visoko in po gozdni cesti, smo izstopili iz avta ter se upoštevali pravila gibanja podali peš naprej. Pragozdna pot Krokar je 2-km krožna pohodniška pot, ki nas skozi gozdni rezervat Borovec popelje prav do roba prvinskega gozda bukev (naš edini strogi naravni rezervat Pragozd Krokar), ki je bil leta 2017 uvrščen na seznam svetovne naravne dediščine UNESCO kot rezultat tisočletnega nemotenega naravnega razvoja. Na najvišji točki poti, vrhu Cerka s 1192 m.n.v., smo res uživali v toplem sončnem vremenu in razgledu na obsežne gozdove Kočevske.

Sledila je vožnja do bližnje Osilnice, kjer smo v bližini sotočja Čabranke in Kolpe v Hotelu Kovač imeli dobro uro za oddih. Nedeljsko kosilo je bilo imenitno, le preveč je bilo vsega, a smo to znali rešiti (folija). Pred

vrnitvijo v Kočevsko Reko po isti vzpenjajoči se cesti čez Borovško goro sem sporočil naslednji domači poznavalki, da prihajamo na našo zadnjo točko. Na prehodu po 3 km dolgi gozdni učni Orlovi poti ob Reškem jezeru se nam je pridružila snovalka te poti, Mirjam Mikulič. Ob poti z markacijami v obliki orlove glave so postavljeni didaktični pripomočki, informacijske table in ornitološke opazovalnice z razgledom na jezero, vse pa se nahaja v predelu gozdnega rezervata, ki ga orla belorepca ne uporabljata za gnezdenje in obiskovalce usmerja k obisku

toplino pa je tudi nam popestrila zaključek dneva. Ob iskreni zahvali smo se poslovili in se odpeljali domov.

Za konec se zahvaljujem vsem, ki so se udeležili VGN dogodka na Kočevskem, posebej še Damjanu, ki je bil voznik v drugem avtomobilu. Naša druženja so nekoliko specifična zaradi učnih tem s področja varovanja narave in osveščanja, zato sem toliko bolj vesel, da smo letos izvedli oba zastavljena pohoda po učnih poteh. V priloženih fotografijah lahko najdete tudi dokumentirano vsebino (fotografije informativnih tabel),

dela rezervata, v katerem belorepca ne predstavljamo večje motnje. Orel belorepec je naša največja ujeta in tudi eden večjih predstavnikov orlov na svetu. Leti s hitrostjo do 100 km/h, njegov mogočen razpon kril pa obsega 2,5 metra. Mirjam nam je kot gozdarka in naravovarstvenica povedala marsikaj zanimivega o tukajšnjem okolju in življenju, pomenu te poti in rešitvah, ki jih je našla, s svojim poznavanjem in

ki jo lahko tako podrobneje preberete vsi udeleženci, ki ste bili zraven, saj ni bilo dovolj časa za branje vsega, ter ostali, ki vas to zanima. Prijetne jesenske dni želim in upam, da nas bo že naslednjič še več na VGN dogodkih.

*Marko Milešič Šerdoner
načelnik odseka za varstvo
gorske narave*

Nič vas ne stane, da ste dobrodelni

Namenite nam 1% vaše dohodnine

“Rok za namenitev dohodnine je 31.12.2024”

Vsak, ki v Sloveniji plačuje dohodnino, lahko do 1 % svoje dohodnine nameni organizacijam v javnem interesu, med katera spada tudi Planinsko društvo Šoštani. Takšna donacija vas nič ne stane, saj gre ta odstotek sicer nazaj v državni proračun. Donacija ne vpliva na višino vašega vračila ali doplačila dohodnine. Ko določite prejemnika dela dohodnine niste v ničemer prikrajšani. Vabimo vas, da podprete pester in za vse generacije primeren program dela PD Šoštani tako, da izpolnite in oddate zahtevek. Z doniranimi sredstvi nam boste omogočili še bolj kvaliteten in pester nabor izvajanja aktivnosti za vse generacije ljubiteljev gora.

ISKRENO HVALA VSEM, KI SE BOSTE ODLOČILI DONIRATI DOHODNINO ZA NAŠE DRUŠTVO.
HVALA TUDI VSEM, KI SVOJO DOHODNINO ŽE VRSTO LET DONIRATE ZA NAŠE DRUŠTVO.

KAKO LAHKO DONIRAM

WWW.EDONACIJE.COM

Na tej spletni strani boste lahko zelo hitro vnesli vaše podatke, odgovorili na par vprašanj ter oddali vašo odločitev o donaciji 1% dohodnine. Pri postopku vam z veseljem pomagamo.

Čas izpolnjevanja: 2 minuti
 Potrebujete: mobilni telefon, e-naslov, vašo davčno številko

eDAVKI

Spletna stran FURS, kjer je zelo enostavno izraziti, komu želite nameniti dohodnino.

Čas izpolnjevanja: 1 minuta
 Potrebujete: digitalno potrdilo

OBRAZEC NA ZADNJI STRANI TEGA DOPISA

Zelo enostaven način za izbiro prejemnika vaše dohodnine.

Čas izpolnjevanja: 1 minuta
 Potrebujete: voljo za izpolnjevanje, vašo davčno številko in pisalo

Obrazec lahko oddate v naši društveni pisarni, mi pa ga bomo za vas posredovali na FURS.

SPOT 2023: ŠOŠTANJSKI CLIMBERJI V KATEGORIJ E ŠOKIRALI FAVORIZIRANE POLJČANE IN OSVOJILI DRŽAVNI NASLOV

Na Slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju (SPOT), ki so ga pod okriljem Mladinske komisije Planinske zveze Slovenije 20. in 21. maja organizirala planinska društva Gorenjsko-dolenjske orientacijske lige, se je pomerilo 47 najboljših ekip. Po posameznih kategorijah so državni prvaki postali tekmovalci iz OŠ Braslovče (A) ter planinskih društev Gornja Radgona (B), Zabukovica (C), Poljčane (D), Šoštanj (E) in Žalec (F). Najuspešnejši mladi in člani so se uvrstili na mednarodno tekmovanje v planinski orientaciji, ki bo jeseni v Srbiji.

Na območju Občine Brezovica so 20. in 21. maja svoje orientacijsko in planinsko znanje pokazali tekmovalci iz petih področnih orientacijskih lig: Podravske, Savinjske, Gorenjsko-dolenjske, Rogaške lige in lige Smrekovec. Sobotni dnevna in nočna tekma sta bili izziv le za tekmovalce v najzahtevnejših kategorijah C in D, na nedeljskem orientacijskem vrhuncu pa so zbrali tudi tekmovalci v preostalih kategorijah. Planinci so morali poleg odličnega znanja iz orientacije, sposobnosti gibanja po zahtevnem terenu, splošnega planinskega znanja in dobre telesne pripravljenosti pokazati še praktično poznavanje snovi planinske šole in dodatnega gradiva o Krožni planinski poti

Pentlja, na progi so jih čakale praktične naloge iz poznavanja gorstev, orientacije, vozlov in planinskih rož, na cilju pa naloge iz prve pomoči.

Igor Kučič, vodja ekipe: “Zelo smo veseli, da smo prišli do nenadejane zmage. Na progi smo se odlično počutili in resnično uživali. Vsa pohvala gre organizatorjem, ki so pripravili zelo dinamično progo in organizacijsko odlično izpeljali letošnji SPOT. Se že veselimo nastopa na Balkanskem planinskem orientacijskem tekmovanju (BMUMOC), ki bo jeseni v Srbiji.”

Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje Rakitna 2023 je 21. maja na Rakitni okronalo nove državne prvake v planinski orientaciji: v kategoriji A (učenci do 6. razreda osnovne šole) je zmagala ekipa OŠ Braslovče (PD Braslovče), v kategoriji B (učenci od 7. do 9. razreda OŠ) PD Gornja Radgona, v kategoriji C (mladina do 20 let) so bili ponovno nepremagljivi člani PD Zabukovica, v kategorijah D (člani, starejši od 18 let) so državni prvaki postali člani PD Poljčane, v kategoriji E (člani, starejši od 45 let) ekipa PD Šoštanj in v kategoriji F (družine) ekipa PD Žalec.

V osnovnošolski odprti kategoriji G (primerljiva z B) so slavili v PD Polzela, v odprti

kategoriji I (primerljiva z E) pa v PD Zabukovica. Prve tri uvrščene ekipe v kategorijah C, D in E so se uvrstile na Balkansko planinsko orientacijsko tekmovanje (BMUMOC), ki bo jeseni v Srbiji.

ZMAGOVALCI PO KATEGORIJAH

Kategorija A - OŠ BRASLOVČE (GAMSI)

Kategorija B - PD GORNJA RADGONA (PREŽVEKANI ČIGUMIJI)

Kategorija C - PD ZABUKOVICA (TA ZAMUDNIKI)

Kategorija D - PD POLJČANE (POLJČANE 7)

Kategorija E - PD ŠOŠTANJ (CLIMBERJI)

Kategorija F- PD ŽALEC (DRUŽINA ŽUŽA)

Kategorija G- PD POLZELA (GOVEJA ŽUPA)

Kategorija I - PD ZABUKOVICA (METULJČKI)

Člani ekipe A Osnovne šole KDK Šoštanj so prvič nastopili na SPOT-u. Iskrene čestitke za krstni nastop!

Člani zmagovalne ekipe v kategoriji E iz PD Šoštanj - Climberji (od leve proti desni: Mitja Tajnik, Igor Kučič, Bojan Rotovnik).

Zadnja leta najuspešnejše planinsko društvo na SPOT-u je PD Poljčane, kjer ima orientacija več kot 40-letno tradicijo, letos so v eni izmed kategorij ponovno postali državni prvaki. »Orientacijsko tekmovanje je bilo dobro organizirano, sama orientacija je bila ravno prav zahtevna, proge so bile lepe in dolge,« je vtise strnil Klemen Španring, član zmagovalne ekipe Poljčane 7 v kategoriji D.

Zmage so se razveselili tudi mladi planinci v kategoriji B ekipe Prežvekani čigumiji PD Gornja Radgona. Njihova mentorica Anita Mlinarič je povzela njihove

misli: "Mladi planinci ekipe se orientacijskih tekmovanj zelo radi udeležujejo. Ta zvrst tekmovanja jim prinaša veliko osebnega zadovoljstva. Med tekmovalci se krepijo pristnejši stiki ter občutek samozavesti in zaupanja vase. Pravijo, da se naučijo veliko novega."

Planinska orientacijska tekmovanja so ena najbolj priljubljenih metod učenja orientacije, ki jo spodbuja tudi Mladinska komisija PZS. Letošnjo organizacijo državnega tekmovanja so prevzela planinska društva Gorenjsko-dolenjske orientacijske lige: PD Borovnica, PD Tržič, PD Vrhnika in PD Ljubljana-Matica. "Veseli smo, da je tekmovanje spet v zagonu. Državnega tekmovanja se je udeležilo 47 ekip - na dvodnevni tekmi jih je bilo 13 in na enodnevni 34, skupaj 202 udeležence. Na tekmovanje so prišle ekipe, ki v orientaciji sodelujejo že vsa leta; večina ekip je iz vzhodne lige. Sama na SPOT-u tekmujem že od srednješolskih

Člani ekipe B Osnovne šole KDK Šoštanj.

let. Zadnja leta sem bila večkrat med organizatorji. Biti vodja tekmovanja je kljub dosedanjim izkušnjam neprimerljivo napornejši projekt. Vesela sem, da je bilo vreme kljub slabi napovedi suho in v nedeljo celo sončno. Upam, da so tekmovalci

uživali na progi in odšli domov s kar najbolj prijetnimi občutki," je črto pod SPOT Rakitna 2023 potegnila vodja tekmovanja Ana Suhadolnik iz PD Borovnica.

Vir: Planinska zveza Slovenije

BMUMOC ZLATIBOR - BALKANSKO PRVENSTVO V ORIENTACIJI

Slovenske ekipe so na balkanskem prvenstvu v planinski orientaciji, ki je bilo od 29. septembra do 1. oktobra 2023 v Zlatiboru v Srbiji, dosegle ekipni pokal za skupno drugo mesto. Balkanski podprvaki med veterani so postali planinci PD Šoštanj, tretjega mesta so se veselili v PD Poljčane. V štirih starostnih kategorijah so se pomerili planinci iz Črne gore, Hrvaške, Severne Makedonije, Slovenije in Srbije.

Povzeto po pzs.si: Po lanskem mednarodnem tekmovanju v planinski orientaciji na Pokljuki v organizaciji Planinske zveze Slovenije se je letos orientacijska karavana preselila v Srbijo. Pod okriljem Združenja planinskih organizacij Balkana (BMU) je prvenstvo organizirala Planinska zveza Srbije. V Zlatiboru se je pretekli konec tedna v planinski

orientaciji pomerilo 31 ekip z več kot 130 tekmovalci iz Črne gore, Hrvaške, Severne Makedonije, Slovenije in Srbije. Na balkansko prvenstvo se je uvrstilo enajst slovenskih ekip, najuspešnejših na **Slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju Rakitna 2023.**

Tekmovanje, ki predstavlja skupek znanj, izkušenj in uporabe tehničnih naprav za gibanje v naravi, še posebej v gorskem svetu, je potekalo v obliki ekipnega tekmovanja v štirih starostnih skupinah: pionirji (do 15 let), juniorji (do 18 let), seniorji (nad 18 let) in veterani (nad 45 let). Tekmovalci z zemljevidom in kompasom v rokah so se na območju Zlatibora pomerili na nočni in dnevni preizkušnji, obvladovanju razvedanja na terenu pa so morali dodati še praktične naloge iz planinskih

vozlov in teoretično znanje planinskih vsebin. Slovenske barve je zastopalo 47 tekmovalcev v enajstih ekipah v treh starostnih kategorijah - juniorji, seniorji in veterani.

Najuspešnejši so bili veterani, saj so balkanski podprvaki v planinski orientaciji postali planinci PD Šoštanj, in sicer Andreja Konovšek Jalen, Matej Kortnik, Bojan Rotovnik, Mitja Tajnik in Igor Kučič. "Tekmovanje je bilo super organizirano, zelo

smo uživali, tudi namestitev je bila zelo dobra. Mogoče bi si želel malo daljših tekmovanj rahlo višje zahtevnosti. Ampak vseeno smo zadovoljni. Zelo smo tudi veseli, da smo zastopali Slovenijo, da smo v bistvu dosegli najvišjo uvrstitev in eno izmed dveh medalj. Hvala tudi Planinski zvezi Slovenije oziroma Mladinski komisiji, da nam je omogočila to tekmovanje in upam, da naslednje leto sežemo po prvem mestu," je vtise strnil **Mitja Tajnik**. Balkanski prvaki so postali domačini, srbska ekipa se je prav tako uvrstila na tretje mesto.

V skupni razvrstitvi je zmagala Srbija pred Slovenijo in Severno Makedonijo - ekipni pokal za skupno drugo mesto je razveseljav dosežek za vse slovenske

tekmovalce in Mladinsko komisijo Planinske zveze Slovenije. Slovenska reprezentanca v Srbiji ni bila le najštevilčnejša, ampak po besedah organizatorjev tudi najbolj vesela. Mednarodno

tekmovanje v planinski orientaciji bo prihodnje leto v Severni Makedoniji.

Vir: Planinska zveza Slovenije

KOROŠICA

Po hudih ujmah in naravni nesreči – poplavih 4. 8. 2023, ki so zelo hudo prizadele Zgornjo Savinjsko dolino, so se naši vodniki opogumili ter se odločili, da speljejo izlet na Korošico. Tako se je naša tura pričela v nedeljo 3. 9. 2023, izpred avtobusne postaje v Šoštanju. Na pot smo krenili ob mraku, že ob 5. uri zjutraj. Bilo nas je 8 pohodnikov, od tega kar štirje vodniki, in sicer glavni vodnik Bojan Rotovnik, Jure

Grudnik, Matej Kortnik in Romana Slemenšek. To je v nas vlivalo še več zaupanja in varnosti.

Vedri in veseli, da se spet srečamo, smo se s kombijem odpeljali proti Lučam. Ob poti smo opazovali, kakšno razdejanje lahko naredi naravna sila – deroča reka Savinja ter vsi njeni pritoki in hudourniki. S sočutnostjo smo opazovali vso to opustošeno pokrajino, kjer so do nedavnega še srečno in zadovoljno

prebivali ljudje.

Po precej zahtevni vožnji, delno uničenih in težko prevoznih cestah, smo prispeli v kraj Luče. Parkirali smo na parkirišču malo nad cerkvijo. Privoščili smo si krajši postanek in si privoščili kratko jutranjo kavico. Pred nami se je pričel odpirati nov sončen dan. Po besedah glavnega vodnika, Bojana Rotovnika, naj bi PZS spodbujala, da se ture v hribe prično iz doline in temu je PD Šoštanj tudi sledilo. Zato smo se proti Korošici podali po že pozabljeni planinski poti kar iz vasi Luče. Planinska pot je bila pred časom v celoti obnovljena. Pot nas je že kmalu nagradila s čudovitimi razgledi na nasproti ležeča Veliki Rogatec in Lepenatko. Naprej nas je pot vodila po gozdnih stezah in lokalnih cestah, vse do kmetije Kladnik, kjer smo imeli prvi postanek za malico in posladek. Pot smo nadaljevali po atraktivni stezi čez strma južna pobočja Dleskovške planote. Nato je sledil položnejši del, čez čudovit travnik, mimo kmetije Planinšek in potem ponovno vzpon vse do planine Vodole (1.570 m), kjer smo imeli kratek postanek za prigrizek. Tako smo prečili osrednji del Dleskovške

planote ali Veže, ki je za planince zelo privlačna visokogorska kraška planota. Sledilo je še nekaj manjših vzponov in spustov mimo Inkretovega studenca, tako smo pod Črnim vrhom dosegli križišče planinskih poti na Sedelcu (1.900 m) ter se nato spustili dočasne planinske kočice na Korošici (1.808 m). Tu nas je pričakal naš dolgoletni član, planinski vodnik ter oskrbnik začasne planinske postojanke na Korošici, Filip Vrabič. Zato smo si tukaj privoščili daljši postanek, čas za osvežitev, malico, kavico ter kratek počitek. Filip nas je lepo pogostil. Pripravil nam je izvrsten pasulj s klobaso, domače ajdove žgance, ki jih je zabelil s cvetočimi ocvirki po receptu sestre Nikoline.

Za sladico nas je postregel še s toplim borovničevim zavitkom iz sveže nabranih borovnic ter kavico. Filipu in Sonji se iz vsega srca zahvaljujemo za tako lepo dobrodošlico in vrhunsko postrežbo.

Po počitku smo preko Praga (1.910 m) prispeli do atraktivnega visokogorskega jezera Vodotočnik, ki ima obliko srca in se nahaja pod Desko in Tolstim vrhom na Dleskovski planoti. Sledil je rahel vzpon na sedelce med Tolstim vrhom na naši levi strani ter Desko (1.969 m) na desni strani. Nato nas je čakal le še spust do planine Podvežak (1.561 m), kjer smo ob zadnjem postanku zaključili našo turo. Tam nas je že čakal naš prevoz nazaj v Šoštanj. Tako smo po celodnevem izletu

izmenjavali mnenja, svoje vtise ter se zahvalili za zelo zanimivo in atraktivno turo. Vračali smo se skozi Podvolovljek proti Krajnskemu raku, čez prelaz Črnivec ter se spustili do Gornjega Grada. Nadaljevali smo skozi dolino ob reki Dreti, ki je prav tako s svojo hudourniško močjo močno prizadela Zadrebško dolino. V večernih urah smo srečno prispeli nazaj domov. Med potjo smo se seznanili z našimi naslednjimi turami in pohodi. Tako smo se veseli in ponosni, da nam je uspela tako fizično zahtevna tura, zahvalili našim vodnikom ter se razšli v želji po novih druženjih in planinskih pohodih.

Lili Grazer

JALOVEC

Jalovec, 2645 m visoka gora v Julijskih Alpah, je šesti najvišji vrh v Sloveniji. Jalovec velja za veličasten vzpon, saj se ga drži sloves kralja slovenskih gora. Znan je po svojih zahtevnih poteh, ki se vse na vrhu končajo s čudovitimi panoramskimi razgledi na naše Julijske Alpe.

Naša dvodnevna tura se je pričela v soboto, 15. 7. 2023, v zgodnjih jutranjih urah. Zbrali smo se na AP Šoštanj ter odrinili na pot ob 4. uri zjutraj. Bili smo kar številčna in raznolika družba. 12 nas je bilo članov

PD Šoštanj, pruderžili so se nam še mlajši člani PGD Zibika, 4 fantje in eno dekle. Res prijetna družba.

Med vožnjo se je pred nami odpiral nov dan, ki nas je nagradil s soncem in jasnim nebom. Dan je res obetal, ne samo z lepim sončnim vremenom, pač pa tudi z visokimi temperaturami.

Polni dobre in pozitivne energije smo po dveh urah vožnje prispeli do naše izhodiščne točke, do Planice, kjer se začne dolina Tamar. Na začetku poti so vodniki preverili

našo obvezno opremo, čelado ter samovarovalni komplet. Ob pričetku nas je pozdravila naša mlada vodnica Monika Tajnik, ki nam je na kratko opisala pot ter nam zaželela varen korak in lepo turo. S hojo smo pričeli skozi dolino Tamar do Doma v Tamarju. Na pobočju Ponc smo lahko ob poti na desni strani opazili lep slap Nadiža. Nadaljevali smo do razpotja, kjer smo se usmerili proti Jalovcu. Pot je potekala najprej po gozdu, nato smo se podali čez melišče, kjer smo pazili na vsak korak. Nadaljevali smo v smeri Jalovškega Ozebnika ter nato zavili desno proti Kotovemu sedlu, kjer se je pot začela strmo vzpenjati. Malo naprej od Kotovega sedla smo si privoščili krajši počitek in čas za prvo malico. Sonce je bilo visoko, prav tako temperature. S tem je postajala naša tura še toliko bolj zahtevna. Vodniki so nas na vsakem koraku opominjali na zadostno hidracijo, vnos prehranskih dodatkov ter mineralov. Spremljali so vsakega posameznika ter mu po potrebi pomagali. Po malici in krajšem počitku nas je čakala zelo zahtevna pot. Po navodilih glavne vodnice Monike smo si nadelali čelade, pasove in samovarovalne komplete. Hodili smo po poti, ki se je začela strmo vzpenjati in je postajala čedalje bolj izpostavljena, saj smo imeli na

svoji desni strani globok prepad. Svoj pohod smo kljub zahtevnosti nadaljevali zbrano, varno in previdno ter tako prispeli do vrha Jalovca. Ponosni smo osvojili vrh, ki se zaslužno imenuje kralj gora. Na vrhu je sledil čas za počitek, malico, fotografiranje ter vpise v planinske knjižice. Nato je sledil spust proti Zavetišču pod Špičkom. Tako kot vzpon, je tudi spust od nas zahteval izredno zbranost in previdnost. Pot se je strmo spuščala navzdol. Vmes je bilo nekaj klinov ter polno majhnih skalnatih poličk. Zahteven spust nam je vzel 3 ure. Vsi veseli in vidno utrujeni smo ob 19. uri prispeli do Zavetišča pod Špičkom. Tako se je tura po 12 urah hoje zaključila. Sledil je nočni počitek in nastanitev.

Naslednji dan je bila nedelja, 16. 7. 2023. Prebudili smo se v prekrasen sončen dan brez oblaka. Obetal se

je lep pohod in spust proti Vršiču. Po jutranji kavici, čaju smo se odpravili. Pot od Zavetišča pod Špičkom do Vršiča je lepa in zelo razgledna. Najprej smo hodili po lepi gozdni poti, ki se je bolj prijazno spuščala vse do Vršiča, na katerega pa smo se morali na koncu tudi malo vzpeti.

Na Vršiču so se vodniki odpravili po naš prevoz, ki je bil v Tamarju. Ostali pohodniki smo se odpravili z enim vodnikom naprej proti Koči na Gozdu, kjer smo počakali. Vzeli smo si daljši čas za počitek, se okrepčali in osvežili.

Ker dneva še ni bilo konec, smo se na poti ustavili še ob jezeru Jasna, kjer smo se osvežili in zaplavali.

Tako osveženi, zadovoljni smo zaključili dvodnevno turo in se odpravili proti domu.

Lahko si priznamo, da je bil vzpon na Jalovec eden izmed

najbolj napornih in zahtevnih. A vendarle, osvojiti tako goro ni kar tako. Vsekakor je Jalovec ena izmed najlepših gora v Sloveniji.

Za zaključek bi se želela v imenu vseh udeležencev zahvaliti PD Šoštanj za organizacijo, odlično in vrhunsko vodenje ter vso podporo med pohodom na tako zahtevni turi.

Vso pohvalo si zaslužijo naši vodniki: Igor Rezman, Matej Kortnik, Igor Kučič ter Monika Tajnik. Res smo jim hvaležni, da so nas varno pripeljali gor in dol. Še posebno pohvalo si zasluži naša mlada vodnica Monika, ki je vodila dvodnevno turo, nas motivirala, se zavzemala za vsak varen korak in dober oprijem.

Hvala vam iz vsega srca.

Lili Grazer

KOŠUTICA NAD LJUBELJEM

Tokrat smo za naš izlet imeli kar tri zbirna mesta. Uradni odhod je bil z avtobusne postaje v Šoštanju, na Trojanah smo se dobili z Matejem in Tino, nato pa smo ob avtocesti na Gorenjskem pobrali še Andrejo. Zataknilo se nam je že na parkirišču na Ljubelju, kjer smo skoraj doktorirali, preden smo plačali parkirnino. Kljub jutranji uri je bilo na parkirišču kot v mravljišču, zato se nas je vseh 9 z dolgimi in hitrimi koraki (kako pa bo drugače, če spredaj hodi Vlado) takoj zakadilo proti Staremu Ljubelju. Ker smo jutranjo kavo na Voklem izpustili, smo si jo privoščili v koči na sedlu. Pasalo je. Nato pa strumno v koloni naprej proti našemu današnjemu cilju – Košutici. Skozi gozd smo se povzpeli na greben in se po njem ob lepih razgledih na vse strani povzpeli na vrh. Borut ni mogel iz svoje kože in se je med potjo pri večini planincev in planink pozanimal, če je še daleč in če se splača do vrha. No, nekdo v društvu pač mora skrbeti za stike z javnostjo in on to na svoj način obvlada. Na vrhu smo se okrepčali, naužili lepih razgledov in naredili še obvezno skupinsko fotografijo. Na glave smo poveznili čelade in se previdno podali v smeri Hajnževega sedla. Ko smo premagali vse jeklenice in gruščnat teren, smo začeli uživati tudi v bogatem raznolikem gorskem

cvetju, ki se je bohotalo na travnatih zaplatah ali v skalovju. Kač tokrat nismo srečali. Že na vrhu smo planirali, kaj vse si bomo naročili v koči na planini Korošica, zato se na sedlu nismo predolgo zadržali. S hitrimi koraki smo se spustili do planine in kmalu ugotovili, da smo prepozni. Vse tadobre jedi so nam pojedli drugi in tudi pri pijači ni bilo več veliko izbire. No, vseeno je bilo prijetno. Po graničarski in lovski poti smo se spustili do zadnjega ovinka na cesti pod Ljubeljem. Na parkirišču smo ugotovili, da je za nami lepa tura, da smo bili dobra ekipa in da je bilo enostavno zelo »FAJN«.

Andreja Konovšek Jalen

2-DNEVNO PREČENJE SMREKOVŠKEGA POGORJA (HERVISOV IZLET)

Že drugo leto zapored smo v soorganizaciji s Planinsko zvezo Slovenije in trgovino Hervis izvedli izlet za udeležence iz celotne Slovenije. Tokratni izlet je bil 2-dnevno prečenje Smrekovškega pogorja (8. 7.– 9. 7. 2023).

Smrekovško pogorje je posebnost in dragocenost, saj je edinovulkansko pogorje v Sloveniji. Je rastišče redkih in ogroženih rastlinskih vrst ter življenjski prostor redkih živali. Osrednji del Smrekovškega pogorja je 10 km dolg gorski greben, od Bele peči (1.423 m) na zahodu, kjer je geološka meja med apnenčastim grebenom Raduhe in Smrekovskim pogorjem z magmatskimi kamninami, do Kalškega grebena na vzhodu, ki meji na apnenčasto planoto Golte. Znamenitost Smrekovškega pogorja je divji petelin (Tetrao urogallus). Spada med naše najbolj občutljive in neprilagodljive živalske vrste in prav na Smrekovškem pogorju je največje sklenjeno območje divjega petelina v Sloveniji kot tudi v južni Evropi. Območje je uvrščeno v mrežo Natura 2000, programa evropske Komisije za ohranitev prostoživečih vrst in (njihovih) življenjskih prostorov. V omenjeni program je uvrščeno zaradi štirinajstih evropsko

pomembnih vrst ptic, kot so: mali skovik, divji petelin, koconogi čuk, gozdni jereb, ruševac, planinski orel ... Na pogorju je evidentiranih 358 rastlinskih vrst in je edino samoniklo nahajališče cembrina v Sloveniji.

Zbor 13 udeležencev Hervisovega izleta iz različnih koncev Slovenije in 4 vodnikov Planinskega društva Šoštanj je bil na parkirišču pri cerkvi v Belih Vodah ob 8.00, od koder smo se nato z avtobusom odpeljali do našega izhodišča. Spoznavanje Smrekovškega pogorja smo pričeli

pri izletniški kmetiji Bukovnik, ki s svojo lego na nadmorski višini 1.327 m velja za najvišje ležečo kmetijo v Sloveniji. S težkimi nahrbtniki in polni pričakovanja smo naredili prve korake proti Koči na Grohotu (1.460 m), kjer smo si privoščili jutranjo kavo. Nato smo se podali naprej do razpotja, kjer se poti ločijo na zahtevno pot na Raduho čez Durce (1.910 m) in na zelo zahtevno plezalno pot. Glede na željo udeležencev, po kateri poti so želeli osvojiti Raduho, smo se razdelili v dve skupini.

Glavni vodnik je preveril opremo udeležencev za zelo zahtevno plezalno pot. Nato smo si zaželeli varen korak in odšli vsak po svoji poti na vrh Raduhe (2.062 m), kjer sta se obe skupini po okoli dveh urah ponovno srečali. Na vrhu Raduhe smo imeli daljši postanek, kjer smo uživali v sončnem vremenu in občudovali v daljavi dobro vidne vrhove osrednjega dela Kamniško-Savinjskih Alp, Julijskih Alp s Triglavom, verigo Karavank ter Smrekovsko pogorje. Ko smo se naužili sonca, smo zopet v eni skupini nadaljevali pot do Koče na Loki pod Raduho (1.534 m), kjer smo nameravali prenočiti. Vendar nam za prvi dan še ni bilo dovolj hoje in smo si nekateri podaljšali turo do Snežne jame, ki je od kočice oddaljena še slabo uro hoje. Snežna jama na Raduhi je najvišje ležeča turistična jama v Sloveniji in ena izmed najvišjih v Evropi. V jamo smo odšli z zadnjim organiziranim vstopom ob 17.00 in takoj ob vstopu v jamo občutili ohladitev, saj je bilo v jami le 2,7 stopinj. K sreči smo bili opremljeni z jaknami, kapami in rokavicami. Po ogledu jame, ki je trajal skoraj 2 uri, smo se že malo utrujeni vrnili na Kočo na Loki in si privoščili zaslužen večerjo. Večer smo nadaljevali v prijetno druženje in se kar hitro odpravili spat, saj nas je naslednji dan čakal zelo naporen dan.

Po zajtrku je sledilo skupno slikanje pred kočico in slovo od dobrovoljne skrbnice. Od kočice smo nadaljevali proti planini Javorje in planini Vodole preko Bele Peči do Koče na Travniku, ki stoji na prostrani planini na polovici Slovenske planinske poti med Raduho in Smrekovcem. Po krajšem počitku smo se odpravili na vrh Velikega Travnika (domačini mu pravijo tudi Turnovka (1.637 m), na katerem stoji razgledni stolp, in tako osvojili prvega od planiranih štirih vrhov tistega dne. Pot smo nadaljevali do kapelice, posvečene Cirilu in Metodu, kjer smo po naključju ujeli še mašo.

Sledil je vzpon na Komen (1.684 m), ki je najvišji vrh Smrekovskega pogorja. Zanimiv je tudi zaradi stene zelenkastega andezita. Nato smo se povzpeli na tretji vrh Krnes (1.613 m) ter še na zadnji vrh tistega dne, Smrekovec (1.577 m). Vsi s širokim nasmeškom in malo opečeni od sonca smo naredili še zadnjo skupno fotografijo in se podali do kočice na Smrekovcu (1.377 m) na zaslužen borovničev štrudl. Od kočice nas je čakal le še slabo uro dolg spust do spodnjega Brložnika, kjer smo 2-dnevno prečenje Smrekovskega pogorja zaključili.

Udeleženci izleta so prišli na cilj prijetno utrujeni, brez poškodb in polni lepih vtisov. Hvala Planinski zvezi Slovenije in trgovini Hervis za zaupanje izvedbe izleta. Se že veselimo prihodnjih izletov.

Statistika:

1. dan: Bukovnik-Kočica v Grohotu-Raduha-Kočica na Loki pod Raduho-Snežna jama in ogled jame-Kočica na Loki pod Raduho

Čas hoje: 9 ur, dolžina: 13 km, višinska razlika: 907 m

2. dan: Kočica na Loki-Kočica na Travniku-vrh Velikega Travnika-Komen-Krnes-Smrekovec-Doma na Smrekovcu-Spodnji Brložnik

Čas hoje: 7 ur 15 min, dolžina: 20 km, višinska razlika: 835 m

Romana Slemenšek

LETO 2023 V SLIKI

Blagoslov nove poti na Kriško goro

Čistilna akcija Trške poti

Plezalni odsek

Korošica

Izlet v neznano - Dobrna

Seminarske varne hoje v zimskih razmerah z GRS na Golteh

Markiranje poti v okolici Koče na Korošici

Naravovarstveni izlet Kočevsko

Pohod Topolšica - Sleme

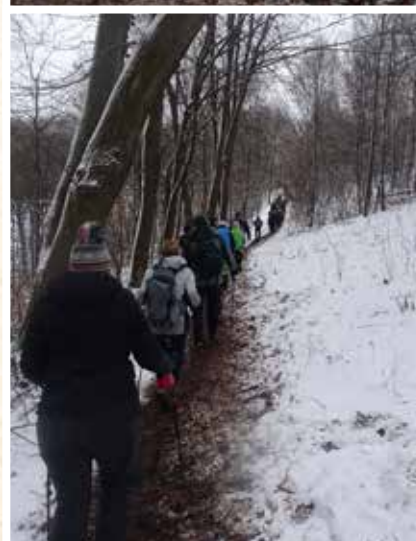
Planinsko orientacijsko tekmovanje v Šoštanju

Pohod po Trški poti

Prečenje smrekovškega pogorja

Turnokolesarski odsek

Vincekov pohod

90 LET PRVE KOČE NA SMREKOVCU

V nedeljo, 3. septembra 1933, je potekala svečana otvoritev nove planinske koče na Smrekovcu, ki je bila nato odprta skozi vse leto, saj so pozimi na koči potekali mnogi smučarski tečaji. Koča je obratovala do avgusta 1942, ko je bila med II. svetovno vojno požgana. Po vojni so šoštanjski planinci začeli z obnovo, a so zaradi finančnih težav gradnjo nove koče prepustili planincem iz Žerjava.

Šaleška podružnica Slovenskega planinskega društva, ki je imela sedež v Šoštanju, je sklep o graditvi nove koče na Smrekovcu sprejela na občnem zboru v letu 1928, ko je bil za novega načelnika izvoljen bančni ravnatelj podružnice Celjske posojilnice v Šoštanju, Luce Koritzky. Gradnja koče, ki je imela tloris 8x3m, se je leta 1931 začela pod vodstvom mojstra Kumra, po domače Kladež, postavila kletni zidani del z zunanjimi stenami in streho, krito s »šitli«. Zaradi propada

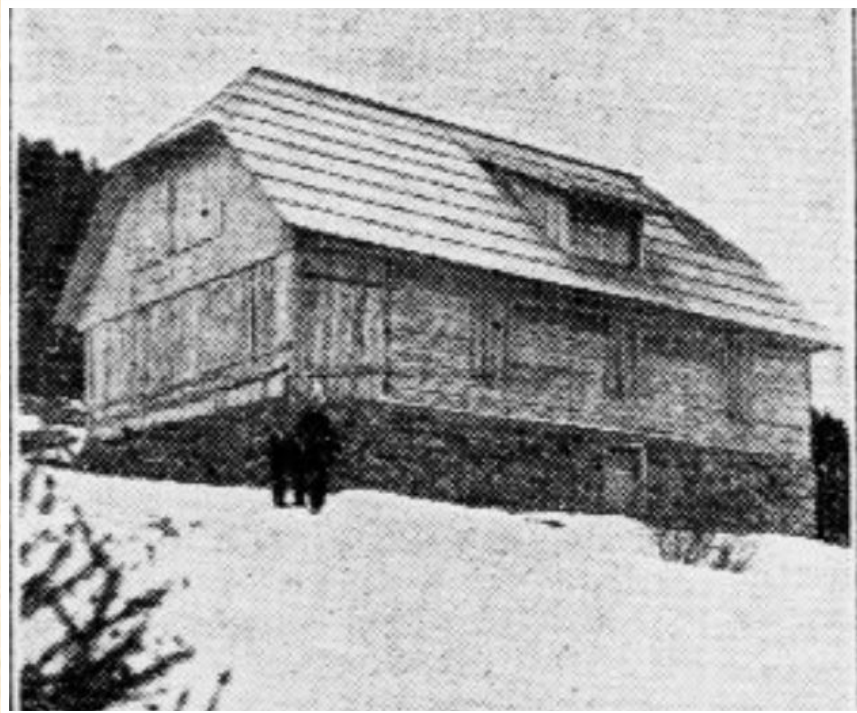
Kumrove mojstrske delavnice je delo nadaljeval mizarско-tesarski mojster Ivana Mrak iz Lokovice, ki je izdelal tudi vso notranjo opremo koče. Kleparska, vodovodna in strelovodna dela je izvedel kleparski mojster Franc Zelič. Gradnja se je zaključila poleti 1933.

V časniku Jutro so v dveh septembrskih izdajah časnika v letu 1933 poročali, da je bila v nedeljo, 3. septembra 1933, ob 10h na planini Roma pod Smrekovcem sv. maša na prostem, ki jo je vodil župnik iz Belih Vod, nato pa je sledil blagoslov nove planinske koče, ki ga je izvedel župnik iz Zavodenj. Zatem so sledili pozdravni nagovori. Po uvodnem govoru takratnega načelnika Šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva, Luceta Koritzkega, je v imenu članstva spregovoril šolski upravitelj Lojze Menhart. Izrekel je zahvalo in priznanje odboru, zlasti pa neumornemu in požrtvovalnemu

načelniku gospodu Lucetu Koritzkemu, kateremu je s trdno voljo in ljubeznijo do stvari v teh težkih gospodarskih prilikah uspelo to veliko in obče koristno delo. Med vihnim odobravanjem vseh navzočih je nato gospoda Menhart, izpolnjujoč željo in sklep celotnega članstva, v priznanje dela in zaslug načelnikovih za zgradbo krstil kočo na njegovo ime: »Koritzkega koča na Smrekovcu«. G. Koritzky je preko svojih predsodkov glede osebnega poimenovanja koč, med navdušenjem in pritrditvijo članstva sprejel. Po govorih mnogih gostov je toplo jesensko sonce dvignilo meglene koprene ter z otvoritvijo koče odprlo diven razgled daleč naokrog. Zavriskala so planinska srca in po kratkem, toda tem bolj veselem planinskem rajanju ob zvokih godbe iz Javorja, se je začela armada planincev počasi razhajati.

Koča na Smrekovcu leta 1933 (arhiv Zvone Čebul)

Verjetno prva fotografija Koče na Smrekovcu, objavljena v časopisu Jutro 24. aprila 1932.

Teden dni pred otvoritvijo so časniku Jutru zapisali, da bo nova koča na Smrekovcu podzidana s hladno kletjo, da ima v pritličju obednico, kuhinjo, žensko in moško spalnico s po 4 posteljami, sobo za oskrbnika, zgoraj dve sobi s po 3 posteljami, eno (odborovo) sobo z 2 posteljama ter skupno ležišče za 14, po potrebi tudi več oseb. Kot posebno prednost so navedli, da bo imela koča vodovod z imenitno gorsko vodo, s čimer se lahko ponša le malo katera planinska koča.

Leto dni po otvoritvi je Šaleška podružnica Slovenskega planinskega društva, katerega naslednik je Planinsko društvo Šoštanj, praznovala 30 letnico delovanja. V ta namen so v nedeljo, 19. avgusta 1934, organizirali planinski tabor na Smrekovcu, ki se ga je po poročanju časnika Mariborski večernik udeležilo preko 500 ljudi. Po noči kresovanja so jutranji kulturni program začeli godci iz Javorja in pevci iz Žalca. Nato je sledila sv. maša, ki jo je vodil župnik Klasinc iz Belih Vod, zatem pa spominska seja, ki je odprl načelnik podružnice Ivan Sušel. Tajnik podružnice Robinšak je javno prebral zapisnik ustanovnega občnega zbora iz leta 1904, nato so sledili pozdravi mnogih gostov.

Seveda ni manjkala tudi planinska zabava.

Od 1. julija 1933 do poletja 1937 je bil oskrbnik koče Ivan Sevcnikar, nato je oskrbništvu za dve leti prevzel Ignac Kocijan, za njim Vršnik (njegovo ime ni navedeno v pisnih virih), kot zadnja pred II. svetovno vojno pa je bila oskrbnica Terezija Prislan. Koča je imela med 1.000 in 2.000 obiskovalci letno. Koča je bila odprta skozi celotno leto, v zimskem času so na Smrekovcu skoraj vsako zimo potekali tudi smučarski tečaji.

Na občnem zboru podružnice v letu 1938 so sprejeli sklep o

preimenovanju v Koča na Smrekovcu, januarja 1940 pa je generator na vetrni pogon omogočil električno luč v koči, kar je bila pomembna pridobitev. Velika posebnost koče je bil bazen velikosti 5x5x1m, ki je nudil ohlajitev obiskovalcev v poletni vročini.

Okupator je 22. aprila 1941 ukinil Šaleško podružnico SPD in lastništvo koče predal Celjski podružnici Nemškega planinskega društva. Da bi preprečili nastanitev okupatorja v koči je 1. štajerski bataljon 13. avgusta 1942 zažgal kočo na Smrekovcu. Po II. svetovni vojni so planinci iz Šoštanja začeli aktivnosti za ponovno izgradnjo koče na Smrekovcu, a so to leta 1947 zaradi pomanjkanja finančnih sredstev opustili ter gradnjo koče prepustili finančno močnejšemu Planinskemu društvu Žerjav (predhodniku PD Črna na Koroškem), ki je novo kočo odprlo 30. septembra 1951.

Bojan Rotovnik

Viri:

- zbornik *Planinsko društvo Šoštanj - 90 let* (Zinka Moškon, 1996)
- *Planinski vestniki*
- časnik *Jutro* (april, avgust in september 1933)
- časnik *Mariborski Večernik* (28. avgust 1934)
- ukinitveni spis *Šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva*

Prvič javno objavljena fotografija praznovanja 30. obletnice Šaleške podružnice SPD (foto Ivo Kvac, dovoljenje za objavo Peter Sgerm).

NOVE PLANINSKE POTI ŠOŠTANJ

Planinsko društvo Celje matica je bilo skrbnik planinskih poti na širšem območju Korošice, saj so imeli v lasti tudi Kocbekov dom na Korošici. Žal je požar leta 2017 popolnoma uničil to kočo in je od leta 2021 za oskrbo planincev na voljo začasni objekt oz. trije kontejnerji s streho.

Na začasni planinski koči na Korošici je že tretje leto oskrbnik član PD Šoštanj, Filip Vrabič, ki nam je ob obiskih na Korošici večkrat povedal, da se planinci pritožujejo zaradi slabo označenih planinskih poti v okolici koče. Zato smo markacisti PD Šoštanj v dogovoru s PD Celje matica

Predsednika PD Celje matica, Brane Povše, in PD Šoštanj, Jure Grudnik, ob podpisu obrazca za prenos skrbništva planinskih poti

v letu 2022 izvedli štiri delovne akcije, na katerih smo obnovili markacije na skoraj vseh planinskih poteh, ki so bile v skrbništvu PD Celje matica v okolici Korošice.

Ker so v PD Celje matica ugotovili, da ne bodo zmogli ponovne postavitve tako koče na Korošici, so ob sodelovanju Planinske zveze Slovenije začasni objekt na Korošici skupaj s funkcionalnim zemljiščem v letu 2022 prodali Občini Luče. Leto se je zavezala, da bo na Korošici postavila novo planinsko kočo. Ker tako PD Celje matica ni imelo več koče na Korošici, so se odločili, da bodo tudi njihove planinske poti v okolici predali drugim društvom v skrbništvo. Na posebnem sestanku pri županu Občine Luče so razdelili poti na PD Luče in PD Grmada Celje, del teh poti pa je bilo zaradi dobrega sodelovanja v letu 2022 ponujeno v skrbništvo PD Šoštanj.

Upravni odbor PD Šoštanj je na svoji seji 20. aprila 2023 na predlog markacijskega odseka sprejel

sklep o prevzemu skrbništva nad planinskimi potmi od Rogovilca do Moličke planine, čez Malo Ojstrico na Ojstrico, od Korošice na Ojstrico in od Korošice na Planjavo. Na tem sestanku sta predsednik PD Celje matica in predsednik PD Šoštanj podpisala obrazec za prenos skrbništva in na podlagi tega obrazca je spomladi 2023 Planinska zveza Slovenije kot skrbnika navedenih poti registrirala PD Šoštanj. S tem smo šoštanski planinci prvič v svoji dolgoletni zgodovini prejeli v skrbništvo planinske poti v visokogorju. Do konca leta 2023 je markacijski odsek izvedel štiri večje delovne akcije in še šest ostalih aktivnosti glede poti na širšem območju Korošice in s tem še izboljšal tako prehodnost kot tudi označenost planinskih poti. V letu 2024 bo poleg rednih pregledov in vzdrževanja ena izmed glavnih nalog, da na vseh križiščih planinskih poti, ki jih je na tem območju precej, postavimo manjkajoče drogove ter namestimo usmerjevalne table.

Nove planinske poti PD Šoštanj v Kamniško-Savinjskih Alpah (vir: PlanGIS)

RAVENSKA POT – 20 LET

Aktivna člana Športnega društva Ravne in Planinskega društva Šoštanj, Srečko Potočnik in Franc Vačovnik, sta v letu 2000 s posebnimi lesenimi in plastičnimi smernimi tablam označila krožno Ravensko pot. Razen po vzhodnem delu, ko se Ravenska pot združi s planinsko potjo od Šoštanja do razvalin gradu Fohthenek, se Ravenska pot ne križa ali pridruži nobeni drugi planinski poti in tudi na področju Krajevne skupnosti Ravne ni nobenih drugih planinskih poti. Zato sta avtorja Ravenske poti v dogovoru s Športnim društvom Ravne predlagala Planinskemu društvu Šoštanj vpis te poti v Register planinskih poti. Planinsko društvo Šoštanj je podprlo to idejo in začelo z realizacijo. S pomočjo ŠD Ravne je društvo pridobilo pisna soglasja lastnikov zemljišč, po katerih poteka pot, in tudi nekatera druga potrebna soglasja, ter v maju

2004 prejelo pozitivno mnenje Planinske zveze Slovenije za vpis te poti v Register planinskih poti.

V mesecu juniju 2004 je potekalo več delovnih akcij, kjer so člani Planinskega društva Šoštanj in Športnega društva Ravne uredili in s planinskimi markacijami označili celotno traso pot. Poleg tega so bile na križiščih nameščene rdeče usmerjevalne table in na štirih kontrolnih točkah skrinjice z vpisnimi knjigami in kontrolnimi žigi.

Na dan državnosti, 25. junija 2004, je bil kljub slabemu vremenu izveden pohod po Ravenski poti. Pri kmetiji Abidnik, kjer je ena izmed kontrolnih točk Ravenske poti, je Športno društvo Ravne pripravilo prijetno slovesnost z uradno otvoritvijo poti. Spregovorila sta predstavnik športnega in planinskega društva, uradno otvoritev poti pa je opravila predsednica

Logotip Ravenske poti

Krajevne skupnosti Ravne Erna Obšteter in ob tem izrazila upanje, da bo nova planinska pot imela mnogo obiskovalcev skozi vse leto in da jo bodo znali za rekreativne namene izkoristiti tudi domačini. Planinsko društvo Šoštanj in Športno društvo Ravne sta ob otvoritvi poti sklenila dogovor, da bosta vsako leto na dan državnosti skupaj izvajala pohod in tudi skupaj skrbela za vzdrževanje krožne planinske poti oz. obhodnice. V ta namen sta tudi sprejeli poseben pravilnik Ravenske poti.

Društvi sta v letu 2004 izdali kontrolni kartonček za zbiranje žigov in evidentiranje pohodnikov, v letu 2005 pa še posebno predstavitevno zloženko poti. Zloženska je bila v letu 2014 temeljito prenovljena in je v uporabi še danes.

Ravenska pot, katere dolžina znaša 13,3 km in ima 575 višinskih metrov vzpona in spusta, poteka na trasi: športno igrišče v Sp. Ravnah (REKS)–Pristava–ruševine gradu Forhtenek–Vrholanov vrh (710 m)–Podvelanški vrh (692 m)–Abidnik–Kešpan–Kavčnik–Sp. Ravne–športno igrišče v Sp. Ravnah (REKS). Krožna pot večinoma poteka po stezah, gozdnih vlakih in kolovozih, dobro tretjino pa tudi po lokalnih cestah. Najvišji vrh poti je Vrholanov vrh (710 m), ki je hkrati zelo lepa razgledna točka na celotno Šaleško dolino. V zadnjih letih največ časa vzdrževanju te planinske poti posvečata domačina Milan Grudnik in Franc Vačovnik.

Bojan Rotovnik

Trasa Ravenske poti

TRŠKA POT OKOLI ŠOŠTANJA – 30 LET

Naselje Šoštanj je imelo ugodno prometno lego, zato je že v 14. stoletju pridobilo trške pravice in s tem postalo trg z živahnim trškim življenjem. V 18. in 19. stoletju, verjetno pa tudi že prej, je bila navada, da je vsako sedmo leto na god sv. Filipa (1. maj) trški sodnik z asistenti ter z zastavo in s spremljavo bobnov in flavt obhodil trško naborno mejo. Trg je namreč moral za vojsko dati tri može v dveh letih. Na obhodu so s kladivom potrkali na vsakega od petih trških kamnov in hkrati obnovili vrezane črke na kamnih. Te obhode so izvajali zaradi oživitve poteka trške meje v spominu tržanov, še posebno pri mladih.

V začetku devetdesetih let preteklega stoletja je bila v Planinskem društvu Šoštanj na predlog takratnega predsednika Andreja Tamšeta in načelnika markacijskega odseka, Vinka Pejovnika sprejeta odločitev, da društvo ob svoji 90-letnici delovanja uredi Trško pot okoli Šoštanja. Svečana otvoritev je bila 6. marca 1994, ko je potekal tudi prvi pohod, ki so se ga udeležili 104 pohodniki. Trasa Trške poti je bila urejena po približnih mejah nekdanjega trga Šoštanj, največja odstopanja so zaradi šaleških jezer na vzhodu. Na severu je trška meja potekala skoraj do sedanjega dvorca Gutenbüchla, Trška pot pa z Goric zavije proti stadionu in nato preko gozdov Široko do Metleč. Na zahodu in jugu pa Trška pot poteka zelo usklajeno z nekdanjo trško mejo. Tako ali tako pa ni bil namen planinskega društva, da bi pot v celoti potekala po mejah nekdanjega trga, poudarek je bil na ohranitvi zavedanja, da je bil Šoštanj 700 let trg, preden je leta 1911 pridobil mestne pravice.

Trška pot okoli Šoštanja se od otvoritve do danes ni spreminjala, z izjemo krajšega odseka od Puharskega mosta do Rotovnikove jame, ki je bil ukinjen nekaj let za tem, ko ogled jame ni bil več mogoč. Ker gre za krožno pot, je vseeno, kje pohodnik začne in kje konča

hojo po poti. Slaba polovica Trške poti poteka po cestah, pločnikih in kolesarskih stezah, dobra tretjina po stezah, preostanek pa po kolovozih. Celotna dolžina je 11,4 km, pri tem pa se v okoli 4 urah hoje opravi tudi 500 višinskih metrov vzponov in spustov. Trška pot ima status planinske poti, zato je označena s Knafeljčevo markacijo in rdečimi usmerjevalnimi tablam. Ker ima štiri kontrolne točke (ob otvoritvi jih je bilo pet, a je bila točka pri Rotovnikovi jami v Skornem opuščena), ki so opremljene z vpisnimi knjigami in posebnimi žigi, spada Trška pot okoli Šoštanja med 80 planinskih obhodnic v Sloveniji. Trška pot ima tudi poseben pravilnik, ki je bil

Prvi kontrolni kartonček Trške poti okoli Šoštanja

Trška pot okoli Šoštanja na ortofoto posnetku

sprejet leta 2000 in je bil objavljen v Planinskem popotniku št. 10 (2001).

Društvo je od otvoritve do vključno leta 2012 vsako prvo soboto v marcu organiziralo pohod po Trški poti. Datum ni bil naključno izbran, ampak je bil posvečen ustanovitvi Šaleške podružnice SPD, ki je bila 4. marca 1904. V letu 2012 sta bila dva pohoda po Trški poti, poleg pohoda v marcu še en pohod v začetku oktobra. Od leta

2013 naprej pa PD Šoštanj skupaj s Krajevno skupnostjo Šoštanj ob prazniku mesta Šoštanj (8. oktober) organizira vsakoletni pohod po Trški poti prvo ali drugo soboto v oktobru.

Ob otvoritvi je bil izdan tudi manjši kontrolni kartonček, ki ga je leta 2000 zamenjala barvna zgibanka s fotografijami in celotnim opisom poti. Barvna zgibanka je izšla v nakladi 3096 izvodov, saj je v letu 2000 društvo

praznovalo 96-letnico delovanja. V letu 2004 je društvo izdalo nov kartonček za zbiranje žigov Trške poti v obliki razglednice, v letu 2018 pa prenovljeno verzijo kartončka oz. razglednice, ki je v uporabi še danes.

Trška pot okoli Šoštanja je lahko dostopna, primerna za vse

starostne skupine in za vse letne čase, vsak pa si lahko sam izbere, ali bo prehodil samo del ali celotno pot. Zato vabljeni k čim pogostejši uporabi.

Vir:

- »Z računalnikom po Trški poti okoli Šoštanja«, revija List, leto

XXIII, št. 4, 25. april 2019, str. 6, avtor Rok Poles (članek je bil poobjavljen tudi v Planinskem popotniku, št. 28, 2020).

- Planinski popotniki.
- Planinski geografsko informacijski sistem (PlanGIS).

Bojan Rotovnik

PLANINSKE NOVOSTI PLANINSKE ZALOŽBE V KNJIŽNICI VELENJE

V Knjižnici Velenje sledijo novim izdajam knjig s planinsko tematiko. Planinska založba pri PZS izdala v letu 2023 kar 7 knjig. V nadaljevanju jih predstavljamo in ponujamo v branje.

Leposlovje so obogatili naslovi Triglav je naš, Spomini starega alpinista in Šepet samotnih stezic, zbirko vodnikov dopolnjujejo Slovenska planinska pot, Karnijske Alpe in Čez planke s turnimi smučmi, izšel je tudi nov priročnik Turno smučanje.

Dušan Škodič: Triglav je naš

Nova knjiga neumornega raziskovalca planinske zgodovine Dušana Škodiča ob letošnji 130. obletnici ustanovitve Slovenskega planinskega društva (SPD), predhodnika Planinske zveze Slovenije (PZS), na podlagi nepričakovano odkritih arhivov na novo osvetljuje začetke organiziranega planinstva in alpinizma na Slovenskem. Prinaša nazoren opis dejavnosti SPD, v ozadju katerih so bila nacionalna trenja vse očitnejša in vse bolj groba, vanje pa avtor domiselno vplete še zgodbo o simbolu slovenstva Triglavu. V središču drugega dela knjige je alpinizem z vrsto doslej neznanih zanimivosti o Klodwigu Tschadu, drenovcih in drugih ter o Julijskih Alpah, strahospoštovani Steni in načrtovanju zobate železnice na Triglav.

Peter Muck: Spomini starega alpinista

Peter Muck se v 22 zgodbicah spominja svojih plezalskih prigod, začinjenih s svojevrstno

zgodovinsko vrednostjo. V njih opisuje čas takoj po 2. svetovni vojni, ko se je naš alpinizem začel na novo razvijati. Muck v svojih spominih ne opisuje klasičnih alpinističnih vzponov, v katerih teče znoj in diši po strahu. Nasprotno, pripoveduje o vsem drugem, kar ga je na turah spremljalo in mu pustilo spomine na mlade dni: o pomanjkanju plezalne opreme in posledične iznajdljivosti, o ljudeh in njihovih navadah, o dogajanju v kočah, prehrani in »prebavnih težavah« take in drugačne sorte ... Na zelo pozitiven, samironičen in nasploh s humorjem prežet način pripoveduje o življenju mladega alpinista takratnega časa.

Jana Remic: Šepet samotnih stezic

Rdeča nit knjige, ki te posrka v središče dogajanja, da skupaj z

avtorico zavonjaš planinske trate in slišiš ptičji napev, pa čeprav v naslanjaču, so sončni vzhodi. Čudoviti trenutki zgodnjih ur poletja ali mrzlih jesenskih in zimskih dni, ki preženejo tegobe in črne misli, ko grabijo po duši slehernika. Vzhod svetlobe avtorica mojstrsko prenese v svet čustev, ki si jih včasih prikrivamo, in le blesk oči in kotički ust izdajajo pravo razpoloženje. Opisi vsakega prekipevajočega dneva, ko tudi slabo vreme - dež, oblaki in sneg - predstavlja vir lepote in ustvarja domišljajske oblike, vabi na stezice in brezpotja trav in skalnih otočkov.

Vladimir Habjan in Irena Mušič Habjan: Karnijske Alpe

Raznovrstne Karnijske Alpe, obsežna gorska skupina med Julijskimi Alpami in Dolomiti, kljub geografski bližini Sloveniji ostajajo

Praviljnih sedem novosti Planinske založbe v letu 2023 (foto Manca Ogrin)

skrivnostne in manj obiskane od slovečih gorskih sosed, a vse bolj zanimive za slovenske ljubitelje gora. Z izbirnim vodnikomzakoncev Habjan smo Slovenci dobili tako rekoč enciklopedijo Karnijskih Alp, saj niti Italijani nimajo tako celovitega vodnika po tem gorovju. Vodnik opisuje sto izletov in gorskih tur različnih težavnosti, od lahkih do zelo zahtevnih - zajema 110 vrhov, dve soteski, 55 markiranih poti, osem plezalnih poti, 51 brezpotij in štiri alpinistične vzpone, poleg tega pa opiše še Karnijsko vezno pot in krožno turo med kočami nad dolino Cimoliana.

Gorazd Gorišek, Mojca Stritar Kučuk in Andraž Poljanec: Slovenska planinska pot

V najnovejšem vodniku Slovenska planinska pot, ki je znova izšel v eni knjigi, lahko planinci sledijo etapi za etapo po celotni poti ali pa etape poljubno izbirajo, razdelijo ali spojijo glede na želje, čas in vremenske razmere. Nadgradnja te izdaje je povezava s sodobnimi informacijskimi sistemi,

saj ima vsaka etapa QR-kodo s povezavo do vrisa poti v spletni aplikaciji maPZS. Uvodoma nas Gorazd Gorišek vodi iz Maribora čez Pohorje, Kamniško-Savinjske Alpe in Karavanke do Mojstrane. Tam nas prepusti avtorici drugega dela Mojci Stritar Kučuk, ki nas popelje čez Julijske Alpe, kjer obiščemo nekatere najvišje slovenske vrhove s Triglavom in Jalovcem na čelu. Za konec nas Andraž Poljanec vodi čez Cerkljansko hribovje, kraške planote in primorski kras vse do slovenskega morja.

Tomaž Hrovat: Čez planke s turnimi smučmi

Turnosmučarski vodnik želi v prvi vrsti prebujati željo po odkrivanju novih belih prostranstev v naši bližnji okolici. Pisan je z mislijo na turnega smučarja, ki je v to dejavnost že bolj ali manj vpeljan in mu morda ponavljanje enih in istih tur že nekoliko preseda. Za tistega, ki raje odkriva, kot da bi vedno znova obiskoval iste cilje. Vodnik predstavi 15 izhodišč za turno smučanje v naši bližnji

sosedščini, in to v smeri urinega kazalca, začeni s Karnijskimi Alpami v Furlaniji, čez Dolomite dalje na južno in vzhodno Tirolsko, nato na Koroško ter čez Salzburško na Štajersko. Prav na koncu pa se vrnemo spet domov, na naše klasično širokopotezno prečenje Julijskih Alp.

Tone Golnar: Turno smučanje

Pri varni izvedbi turnega smuka nam bo pomagal tudi ta nov, sodoben priročnik. Turni smučarji, izkušeni in začetniki, boste v priročniku našli številne koristne teme in napotke, obogatene z nazornimi fotografijami, skicami in tabelami: predstavitev opreme in oblačil za turno smučanje, tehnika in taktika turnega smučanja, varnost gibanja v obstoječih snežnih razmerah, orientacija v snežnih razmerah, napotki za izbiro turnosmučarskega cilja, primerne nivoje smučarskega znanja, in prva pomoč.

VIR: Planinska založba - PZS.

PLANINSKA REKREACIJA

Že vrsto let ob četrtkih tradicionalno poteka rekreacija Planinskega društva Šoštanj. Spomladi, jeseni in pozimi se igrajo košarka, odbojka in namizni tenis v telovadnici Partizan, v poletnih mesecih pa odbojka na mivki v Tresimirjevem parku. V primeru slabega vremena poleti rekreacija poteka v telovadnici Partizan. V letu 2023 se je uvedlo tudi točkovanje, ki je upoštevalo udeležbo pri posameznem športu ter uspešnost. Najbolj pridnim in najboljšim po posameznih športih smo na koncu leta na zaključku podelili simbolične nagrade. Vsi zainteresirani vljudno vabljeni, da se nam pridružite in poskrbite za dobro telesno pripravljenost skozi celo leto.

Jure Grudnik

PLAN AKTIVNOSTI 2024

Datum	Aktivnost	Zahtevnost	Tip	Vodniki / vodja aktivnosti
14. 1. 2024	Rahtelov vrh (667 m); Gričevje nad Mislinjsko dolino	Izlet	Lahka zimska pot	Romana Slemenšek, Matej Kortnik, Teja Plešnik
20. 1. 2024	Pohod "Zdravju naproti" na Goro Oljko (733 m)	Pohod	Lahka zimska pot	Jure Drev, Jure Grudnik
17. 1. 2024	Planinski večer - Prvomajsko planinarjenje po jadranskih otokih in izid Planinskega popotnika	Planinski večer	Vila Lučka	Jure Grudnik, Matej Kortnik
2. 2. 2024	Občni zbor Planinskega društva Šoštanj	Občni zbor	Gasilski dom Šoštanj	Jure Grudnik
10. 2. 2024	Kališče - Bašeljski vrh (1740 m)	Izlet	Lahka zimska pot	Andreja Konovšek Jalen, Andrej Veternik
14. 2. 2024	Planinski večer - potopis	Planinski večer	Vila Lučka	Jure Grudnik
17. 2. 2024	Pohod po Šilijevih vlakah na Smrekovec (1577 m)	Pohod	Lahka zimska pot, lahki turni smuk	Igor Kučič, Igor Rezman
18. 2. 2024	Pohod po Gaberški poti (565 m)	Pohod	Lahka zimska pot	Igor Rezman, Marko Borovnik
5. 3. 2023	Svečana prireditev ob 120-letnici Planinskega društva Šoštanj	Prireditev	Kulturni dom Šoštanj	Jure Grudnik
5. 3. 2023	Otvoritev razstave ob 120-letnici Planinskega društva Šoštanj	Razstava	Trg svobode Šoštanj	Jure Grudnik
10. 3. 2024	Po manj znanih poteh od Obirca do Mostnarja 2. del (675 m)	Izlet	Lahka zimska pot	Bojan Rotovnik, Janez Kugonič
17. 3. 2024	Turna smuka - Raduha (2061 m)	Izlet	Turni smuk	Anja Zupin, Igor Kučič
6. - 7. 4. 2024	Kraški rob - Nanos	Turnokolesarski izlet	Lahka pot, S1, K1, G1	Aleš Hoheger, Primož Grudnik, Tomo Drolec
7. 4. 2024	Stari vrh (1217 m) – Mladi vrh (1374 m) – Koprivnik (1393 m); Škofjeloško hribovje	Izlet	Lahka pot	Tina Jemec, Janez Kugonič
20. 4. 2024	Čistilna akcija Občine Šoštanj	Čistilna akcija	Ribiška koč Šoštanj	Marko Milešič Šerdoner
21. 4. 2024	Kapunar (1003 m); Kozjak nad Dravsko dolino	Izlet	Lahka pot	Marko Borovnik, Romana Slemenšek
27.4.-4.5.2024	Prvomajsko planinarjenje po jadranskih otokih (780 m); Hrvaška	Tedenska akcija	Lahka pot	Matej Kortnik, Valentina Uran, Igor Rezman, Jure Drev
1. 5. 2024	Prvomajski izlet - Zasavsko hribovje; Roviškovec (930 m) in Zasavska Sveta gora (852 m)	Izlet	Lahka pot	Vlado Stropnik, Filip Vrabič, Jure Drev
10. - 12. 5. 2024	Rabac (Hrvaška)	Turnokolesarski izlet	Lahke do srednje težke poti, S1, K1, G1	Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger
17. - 19. 5. 2024	Premužičeva staza (1662 m); Velebit (Hrvaška)	Izlet	Lahka pot	Igor Kučič, Janez Kugonič, Vlado Stropnik
25.5.2024	Šoštanj - Žlebnik - Grebenšek - Šoštanj	Turnokolesarski izlet	Lahka pot, S1, K1, G1	Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger
1.6.2024	Menina planina	Pohod	Lahka pot	Alojzija Semprimožnik
08. - 09. 6. 2024	"Kranjska gora-Vršič (1608 m) - Izvir Soče (1. dan) Kal-Koritnica-Pl. Golobar -Pl. Zaprikaj-Drežniške Ravne (2. dan)"	Izlet	Lahka pot	Matej Kortnik, Monika Tajnik
15.6.2024	S kolesom na Kofce	Turnokolesarski izlet	Srednje težka pot, S2, K2, G1	Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik
21.6.2024	Velika Planina	Turnokolesarski izlet	Srednje težka pot, S2, K2, G1	Aleš Hoheger, Primož Grudnik, Tomo Drolec
14.-15. 6. 2024	Dan slovenskih planincev; Šoštanj, Smrekovec (1577 m), Črna na Koroškem	Izlet	Lahka pot	Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Matej Kortnik
21. 6. 2024	Čistilna akcija Ravenske poti	Čistilna akcija	REKS	Marko Milešič Šerdoner
25. 6. 2024	Pohod po Ravenski planinski poti (710 m)	Pohod	Lahka pot	Jure Grudnik, Romana Slemenšek
29. 6. 2024	Skupna akcija šaleških planinskih društev VARNO V GORE	Tura	Lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot	Matej Kortnik, Jure Drev, Igor Kučič

Datum	Aktivnost	Zahtevnost	Tip	Vodniki / vodja aktivnosti
3. - 7. 7. 2024	Turnokolesarski tabor Aosta (Italija)	Turnokolesarski tabor	Lahke do srednje težke poti	Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger
6. - 7. 7. 2024	Ojstrica (2350 m) - Planjava (2392 m)	Tura	Zelo zahtevna pot	Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Andrej Veternik, Marko Borovnik
13.7.2024	Vevnica (2342 m - po Via della Vita) - Mangrt (2679 m)	Tura	Zelo zahtevna pot	Primož Grudnik, Anja Zupin
20.-21.7.2024	Škrlatica (2740 m)	Tura	Zelo zahtevna pot	Monika Tajnik, Igor Rezman, Igor Kučič, Matej Kortnik
16. -23. 8. 2024	Tabor mladih planincev	Tabor	Lahke in zahtevne poti	Kaja Koželjnik
17. - 18. 8. 2024	Petzeck (3283 m); Avstrija	Tura	Zahtevna pot	Matej Kortnik, Andreja Konovšek, Zvone Koželjnik, Igor Kučič
24. 8. 2024	Bohinjska Bistrica - Planina Vogar - Bohinj	Turnokolesarski izlet	Srednje težka pot, S2, K2, G1	Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger
1. 9. 2024	Vrhovi nad Pokljuko (2014 m)	Tura	Lahka in zahtevna pot (dve skupini)	Igor Rezman, Anja Zupin, Andrej Veternik, Zvone Koželjnik
7. - 14. 9. 2024	Tabor za odrasle - Srbija 20 let planinskih taborov (2169 m)	Tabor	Lahke poti	Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Jure Grudnik, Andreja Konovšek
14. 9. 2024	Prekolesarimo Slovensko turnokolesarsko pot v enem dnevu	Turnokolesarski izlet	Lahke do zahtevne poti	Aleš Hoheger, Tomo Drolec, Primož Grudnik
22. 9. 2024	Planinski pohod na Smrekovec (1577 m) ob občinskem prazniku in Dan Smrekovca	Pohod	Lahka pot	Jure Grudnik, Romana Slemenšek, Vlado Stropnik
29. 9. 2024	Ormoške lagune	Izlet	Učna pot	Marko Milešič Šerdoner
4. 10. 2024	Čistilna akcija Trške poti	Čistilna akcija	Ribiška koč Šoštanj	Marko Milešič Šerdoner
5. 10. 2024	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja ob prazniku mesta Šoštanj (543 m)	Pohod	Lahka pot	Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Igor Rezman, Filip Vrabič
12. - 13. 10. 2024	Nočni izlet na Smrekovec	Turnokolesarski izlet	Srednje težka pot	Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik
13. 10. 2024	Križevnik (1920 m), Veliki Vrh (2110 m), Velika Zelenica (2114 m)	Izlet	Lahka označena in neoznačena pot	Igor Kučič, Valentina Uran, Romana Slemenšek
16. 10. 2024	Planinski večer - tabor za odrasle	Planinski večer	Kulturni dom Šoštanj	Jure Grudnik
27. 10. 2024	Sveta Gora (681 m), Škabrijel (646 m); Po sledeh 1. svetovne vojne	Izlet	Lahka pot	Mirko Soban, Vlado Stropnik
16. 11. 2024	Izlet v neznano	Izlet	Lahka pot	Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Teja Plešnik
1.12.2024	Strahinjščica (846 m); Krapina, Hrvaška	Izlet	Lahka zimska pot	Igor Kučič, Marko Borovnik, Teja Plešnik
11. 12. 2024	Planinski večer - potopis	Planinski večer	Vila Lučka	Jure Grudnik
26. 12. 2024	Pohod Topolšica – Sleme (1096 m)	Pohod	Lahka zimska pot	Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Jure Grudnik, Andrej Veternik

- Lahka snežna pot, lahki turni smuk
- Turno kolesarjenje
- Lahka kopna pot
- Zahtevna in zelo zahtevna kopna pot

Terminsko neopredeljen plan dela društva:

- Sodelovanje društva z OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj**, in sicer sodelovanje vodnikov na vseh izletih mlajše in starejše planinske skupine. Predvideno je 8 izletov zahtevnosti lahka pot. Vsi prevozi se opravijo preko Planinskega društva Šoštanj. V letu 2023 se bo izvedel tudi program planinske šole za osnovnošolce zadnje triade.
- Sodelovanje društva z Vrtcem Šoštanj**, in sicer sodelovanje vodnikov in markacistov pri delu planinske skupine v vrtcu (krajši izleti, planinske urice, itd).
- Izvajanje izletov za upokoјence** vsako drugo sredo v mesecu.
- Redno vzdrževanje na planinskih poteh v oskrbi Planinskega društva Šoštanj**. Sem sodijo večja nujna dela na poteh, kot so izdelava manjših brvi, prestavitev poti ter drugo. Akcije vodijo usposobljeni markacisti. Praviloma je akcija odseka vsako drugo soboto v mesecu.
- Redno opravljanje dežurstva** v pisarni društva in skrb za društvene in skupne prostore v Vili Lučka na Koroški cesti 13, kjer imamo pisarno.
- 4. redne seje** UO PD Šoštanj in seje predsedstva PD Šoštanj in najmanj en sestanek vsakega odseka in sekcije društva.
- Redna tedenska rekreacija v Športni dvorani Partizan** (odbojka, košarka, nogomet, namizni tenis)
- Redna tedenska rekreacija plezanja** na umetni in naravni steni
- Redni mesečni izleti ter poletni tabor družinske sekcije Zlatorog**

OPISI IZLETOV VODNIŠKEGA ODSEKA 2024

RAHTELOV VRH (667 m) IN OKOLICA

Datum: 14. 1. 2024

Vodniki: Romana Slemenšek, Matej Kortnik, Teja Plešnik

Zahtevnost poti: lahka zimska pot

Čas hoje: cca. 4 ure

Oprema: zimska pohodniška oprema, palice, dereze male, hrana in topla pijača iz nahrbtnika

Opis poti: Na prvi izlet v letu 2024 se bomo odpravili na raziskovanje Koroške. Podali se bomo v gričevje na zahodni strani Mislinjske doline, kjer bomo osvojili Rahtelov vrh (667 m). Praktično celotna učna pot nanj bo potekala po urejeni gozdni poti, kjer nas bodo spremljale tudi pojasnjevalne table z več razglednimi točkami. Vendar najlepša razgledna točka nas bo čakala na vrhu, kjer se nam bo odprl razgled na celoten Slovenj Gradec in okoliške hribe. Poleg Rahtelovega vrha bomo zagotovo spoznali še katerega od teh okoliških hribov. Vabljeni na prvi izlet PD Šoštanj v letu 2024.

POHOD »ZDRAVJU NAPROTI« NA GORO OLJKO (733 m)

Datum odhoda: 20. 1. 2024

Vodniki: Jure Drev, Jure Grudnik

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 4 ure

Oprema: zimska pohodniška oprema, palice, dereze male, hrana in topla pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v Planinskem domu na Gori Oljki

Opis poti: Vabimo vas na 39. zimski pohod Zdravju naproti. Prijeten vzpon na najvišji vrh Ložniškega gričevja in lep razglednik. Kljub temu da je izhodišče pohoda uradno Polzela, Šoštanjčani na Goro Oljko vedno krenemo iz Šoštanja, saj tja preko Lokovice in Velikega Vrha vodi planinska pot, ki jo oskrbuje naše društvo. Na vrhu pri planinskem domu na Gori Oljki (725 m) prejmejo vsi pohodniki v čast praznika sv. Neže trdo kuhano jajce, jubilejni pohodniki pa tudi priznanja za 10-, 20- in 30-kratno udeležbo na pohodu. Zelo primeren izlet za nabiranje

kondicije v zimskih dneh. Lepo vabljeni!

BAŠELJSKI VRH (1.740 m)

Datum: 10. 2. 2024

Vodniki: Andreja Konovšek Jalen, Andrej Veternik

Zahtevnost poti: lahka zimska pot

Čas hoje: 6-7 ur

Oprema: zimska pohodniška oprema, palice, dereze male, hrana in topla pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v Planinskem domu na Kališču

Opis poti: Bašeljki vrh je 1.744 m visoka gora, ki se nahaja med Malim Grintovcem in Storžičem. Z vrha, na katerem je klop ter vpisna skrinjica z žigom, se nam odpre lep razgled na vrhove v Kamniško-Savinjskih Alpah ter Karavankah in na Ljubljansko kotlino. Bašeljki vrh je v kopnih razmerah lahko dostopna gora in priljubljen vrh za planince, ki jim je vzpon na Storžič prevelik zalogaj. V zimskih razmerah pa je dostopnost odvisna od količine zapadlega snega. Pot bomo pričeli v Bašlju in se najprej povzpeli do planinskega doma na Kališču. Po krajšem postanku se bomo nato podali proti vrhu in se vrnili nazaj do kočice. Ker je do doma na Kališču več markiranih poti, bomo sestopili po drugi poti.

POHOD PO ŠILJEVIH VLAKAH NA SMREKOVEC (1.577 m)

Datum: 17. 2. 2024

Vodniki: Igor Kučič, Igor Rezman

Zahtevnost poti: lahko brezpotje v zimskih razmerah, lahka turna smuka

Čas hoje: 5 ur

Oprema: zimska pohodniška oprema, palice, dereze male, hrana in topla pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v Domu na Smrekovcu; smučarji morajo imeti še turno smučarsko opremo

Opis poti: Tradicionalni zimski pohod oziroma lahek turni smuk na Smrekovec v spomin na Milana Pogorelnika po poteh, ki jih je imel on najraje. Pohod poteka v sodelovanju s PD Velenje – sekcija

Topolšica. Zimski pohod bomo začeli pri Enciju, od koder se bomo po gozdnih poteh povzpeli do glavne makadamske ceste in nadaljevali po vzhodnem grebenu do vrha Smrekovca. Sestop bo po markirani poti do Doma na Smrekovcu in povratek na izhodišče.

POHOD PO GABERŠKI POTI (565 m)

Datum: 18. 2. 2024

Vodniki: Igor Rezman, Marko Borovnik

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 4 ure

Oprema: zimska pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika

Opis poti: Kot že samo ime pove, pot poteka po mejah Krajevne skupnosti Gaberke, trasa pa se zaradi posledic rudarjenja včasih tudi spremeni in pomakne nekoliko proti severu, kar jo dela še bolj zanimivo. Začetek pohoda bo zgodaj popoldan, pri Gasilskem domu Gaberke. Najprej se bomo povzpeli na Pristavo mimo prve izmed dveh večjih domačij, ki nas čakata na poti (Apat). V nadaljevanju se bomo spustili proti Velunji, nato pa nas zopet čaka vzpon proti Plešivcu in k drugi domačiji na Čančevem vrhu. Čaka nas še Ležen, kjer so posledice rudarjenja najbolj vidne, in Družmirsko oz. sedaj že tudi »Gaberško jezero«, vsako leto večje. Po končanem pohodu vas seveda vabimo na planinski čaj in domači kruh, najmlajši in najstarejši pohodnik pa prejmeta nagrado. Pot je krožna, primerna za vse, za njo pa potrebujemo 3-4 ure zmerne hoje. Potrebujemo planinsko obutev in oblačila, primerna vremenu.

PO MANJ ZNANIH POTEH OD OBIRCA DO MOSTNARJA – 2. DEL (675 m)

Datum: nedelja, 10. 3. 2024

Vodniki: Bojan Rotovnik, Janez Kugonič

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: zimska pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika

Opis poti: Ko se vozimo iz Šoštanja po glavni cesti mimo Velenja proti Vinski Gori, nas na južni oz. desni strani ves čas spremlja veriga bolj ali manj znanih vrhov. To hribovje bomo prečili po številnih stezah in gozdnih vlakah, in sicer od zahoda proti vzhodu, ter obiskali mnoge, večinoma manj znane razgledne točke. Asfaltnih cest bo na naši poti le za vzorec. Zračna razdalja med začetno in končno točko pohoda je okoli 13 km, a nas pot mnogokrat ne bo vodila po najkrajših linijah, ob tem pa bo veliko krajših vzponov in spustov. V letu 2023 smo prehodili prvi del, in sicer od Obirca do Lokovice, v letu 2024 pa bomo prehodili drugi del od Lokovice do Mostnarja.

Zjutraj se bomo zbrali na avtobusni postaji Šoštanj in začeli s hojo po Trški poti okoli Šoštanja v smeri Lokovice. Od Lokovice naprej bomo večkrat hodili izven Trške poti in ubirali manj znane in neoznačene steze in gozdne vlake na vrhovih in pobočjih nad Termoelektrarno Šoštanj in mestom Šoštanj. Pri Puharskem mostu zapustimo Trško pot in se najprej mimo župnijske cerkve Sv. Mihaela povzpemo po Skornski poti proti Skornemu. To turistično pot kmalu zapustimo in se po stezah ter gozdnih vlakah nad Florjanskim grabnom čez Grajsko planino povzpemo do kmetije Presečnik v Lepi Njivi. Od tam sledi samo še spust po Evropski pešpoti E6 do Mostnarja, kjer zaključimo naš izlet in se z organiziranim prevozom peljemo nazaj v Šoštanj.

VELIKA RADUHA (2.062 m)

Datum: 17. 3. 2024

Vodniki: Anja Zupin, Igor Kučič

Zahtevnost poti: lahek turni smuk

Čas smuka: 5-7 ur (odvisno od snežnih razmer)

Oprema: cepin, dereze, turne smuči, kože, palice, čelada, lavinski trojček (lopata, žolna, sonda), hrana in pijača iz nahrbtnika.

Opis poti: Turo bomo pričeli pri kmetiji Radušnik. Do tja se

zapeljemo z avtomobili. Pot bomo nadaljevali proti Koči na Loki. Teren je do kočice razgiban, od ozkih kolovozov do manj in bolj strme naklonine. Od kočice bomo nadaljevali proti vrhu. Kmalu nad kočico nas čaka precej strm klanec, ki pa je kratkega daha, nato pa se pot ves čas konstantno vzpenja. Skozi pas ruševja pridemo na razgledna pobočja, od koder se nam pogled razprostre proti Mali Raduhi na eni in Veliki Raduhi na drugi strani. Po položnejšem prečenu kratkega grebena nas čaka še kratek vzpon do vrha. Odsmučali bomo po enaki poti nazaj, le s kakšnim ovinkom več. Če razmere ne bodo primerne za vzpon na Veliko Raduho, bomo poiskali varnejšo alternativo. Lavinski trojček: možna je izposoja za tistega, ki ga nima (ob pravočasnem obvestilu).

STARI VRH (1.217 m)–MLADI VRH (1.374 m)–KOPRIVNIK (1.393 m)

Datum: 7. 4. 2024

Vodnika: Tina Jemec, Janez Kugonič

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5-6 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika

Opis poti: Za pomladansko turo smo si izbrali obisk Škofjeloškega hribovja. Razgibana pot nas bo vodila preko treh vrhov. Stari vrh (1.217 m), Mladi vrh (1.374 m) in Koprivnik (1.393 m) se stopničasto vzpenjajo proti Blegošu, ki je najvišji vrh Škofjeloškega hribovja. Njihova severna pobočja pogledujejo v Selško dolino, južna pa v Poljansko dolino. Čeprav nas pot pelje večinoma po gozdu, se na več koncih lahko naužijemo lepot Poljanske doline in njene okolice. Pot nas bo peljala mimo smučišča Stari vrh in samega vrha, do Mladega vrha in nato do Koprivnika. S Koprivnika se bomo spustili proti vasi Martinj vrh. Z malo sreče bomo ravno ujeli obdobje cvetenja žafrana, ki v Martinj vrhu ustvarja čudovito vijolično kuliso. Lepo vabljeni v našo družbo!

KAPUNAR (1.051 m)

Datum: 21. 4. 2024

Vodniki: Marko Borovnik, Romana Slemenšek

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: cca. 5 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika

Opis poti: Kapunar je najvišji vrh sredogorja Kozjak, obmejnega dravskega hribovja, ki se razteza vzdolž državne meje med Avstrijo in Slovenijo. Nanj vodijo poti tako po avstrijski kot slovenski strani, ki jih bomo kombinirano prehodili tudi mi. Naše izhodišče bo obmejni prehod Remšnik, od koder se bomo po državni meji povzpeli do cerkve Sv. Pankracija.

Od cerkve bomo nadaljevali proti zahodu, nato pa mimo kapelice hitro prispemo do označenega razpotja, s katerega nadaljujemo levo proti Sv. Urbanu po slovenski strani meje. Mimo kmetij bomo ob lepih razgledih prispeli do cerkve Svetega Urbana, od tam pa se zopet vzpnemo do državne meje. Povsem se približamo avstrijski poti, od tam pa nas pot po meji vodi na vrh. Z vrha se bomo spustili do kočice na avstrijski strani (Kapunnerhütte), nato pa se bomo odpravili na drugo stran do Radeljskega prelaza, kjer bomo naš letošnji del poti po Kozjaku tudi zaključili.

PRVOMAJSKO PLANINARJENJE PO JADRANSKIH OTOKIH

Datum: 27. 4.-4. 5. 2024

Vodniki: Matej Kortnik, Valentina Uran, Igor Rezman, Jurij Drev

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: vsak dan 4-6 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice

Opis poti: Letošnje leto prvič poleg tradicionalnega tabora v tujini, ki še vedno ostaja eden in edini, organiziramo še eno enotedensko akcijo v času prvomajskih praznikov. Kot že v letu 2022 se bomo potikali po vrhovih otokov Dalmacije v okolici Splita. Seveda pa ne gre za ponovitev tedanje ture, saj je otokov in vrhov na njih dovolj za več enotedenskih akcij. Bomo pa seveda obiskali kakšen isti kraj in vrh tudi tokrat, prav tako pa bomo tudi tokrat bivali na ladji Plomin s staro ekipo mornarjev, ki jih nekateri že dobro poznamo. Začnemo v Splitu, od koder se odpeljemo na Hvar, kjer

bomo že prvi dan naredili vzpon do trdnjave nad mestom, ki je tudi lep razglednik na mesto in otoke zahodno od Hvara. Naslednji dan sledi vzpon na najvišji vrh Hvara in potem prevoz do Komiže na Visu. Tam bomo tokrat preživel tri dni in sicer se bomo dva dni potepali po otoku Visu, najlepši dan pa izkoristili za obisk in potepanje po Biševu in ogled Modre Špilje (jame), ki je biser tega otoka. Na Visu bomo obiskali še najvišji vrh Hom in SZ del otoka s kapelico Sv. Blaža, Dragodidom, ostanki topniških bunkerjev Barjaca in pa uvalo Barjaška, kjer so snemali film Mamma Mia 2. del. Z Visa se bomo potem odpeljali v Bol na Braču, kjer bomo preživel naša zadnja dva aktivna dneva. En dan bomo izkoristili za vzpon do samostana Blaca, en dan pa za vzpon na najvišji vrh jadranskih otokov Vidovo goro (778 m). Predzadnji dan bomo izkoristili še za obisk mesta Pučišće na Braču, ki slovi po svoji kamnoseški tradiciji in večerni prevoz do Splita. Zadnji dan končamo z izkrcajem v Splitu in prevozom nazaj v Šoštanj. Lepo vabljeni!

PRVOMAJSKI IZLET - ROVIŠKOVEC (930 m) IN ZASAVSKA SVETA GORA (852 m)

Datum: 1. 5. 2024

Vodniki: Vlado Stropnik, Filip Vrabič, Jure Drev

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v planinskem domu na Zasavski Sveti gori

Opis poti: Na letošnji prvomajski izlet se bomo podali v Zasavsko hribovje. Na to, nam bližnje področje, ne zahajamo poredko, pa vendarle se vedno najde kakšen vrh, kjer še skupaj nismo bili. Izbrali smo torej Roviškovec. Vrh spada v bolj zahodni del omenjenega hribovja. Zahodno od njega se nahaja nam mnogo bolj znana Zasavska Sveta gora. Naš pohod bomo pričeli iz smeri Izlak. Nekoliko neobičajna pot je označena in se zložno vzpenja predvsem po gozdu, vse do

križišča planinskih poti za prej omenjeno Zasavsko Sveto goro. Zadnji del poti, ki nas pripelje na vrh, je bolj strm in traja samo petnajst minut. Predvidevamo, da bomo za celoten vzpon porabili slabi dve uri hoje. Vrh je poraščen z gozdom in ni zelo razgleden. Se pa na vrhu nahajajo klopca, žig in vpisna knjiga. V nadaljevanju se bomo vrnili do prej omenjenega križišča planinskih poti in po kakšnih dvajsetih minutah hoje prispeli do planinskega doma na Zasavski Sveti gori. Upajmo, da se bo na prazničen dan tu dogajalo kaj zanimivega in nam popestrilo izlet. Vsekakor pa si bomo ogledali farno cerkev Svete matere božje, pokopališče in ostale znamenitosti okoli nje. Tu bomo v primeru lepega vremena poplačani za slabši razgled z Roviškovca. Po daljšem postanku bomo sestopili po planinski poti v smeri Vač. Ampak samo v primeru, da nas bo zadosti in bomo imeli avtobus. Če bomo z lastnim prevozom, se bomo vrnili na izhodišče, a po drugi, neoznačeni in zelo prijetni poti.

PREMUŽIČEVA STAZA (1.662 m); VELEBIT, HRVAŠKA

Datum: 17. (petek)-19. 5. 2024

Vodniki: Igor Kučiš, Janez Kugonič, Vlado Stropnik

Čas hoje: 8-10 ur (1. dan), 10-12 ur (2. dan), 3 ure (3. dan)

Zahtevnost: lahka, fizično naporna; zmožnost hoje dva dni zaporedoma s težjim nahrbtnikom

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v planinskih kočah

Opis poti: Pot je zasnoval in zgradil inženir gozdarstva Ante Premužić, strasten planinec in ljubitelj lepot Velebita. Kasneje so jo v čast graditelju hrvaški planinci poimenovali po njem. Premužičevo stazo danes štejemo za pravo mojstrovino gradbeništva, saj je zgrajena iz kamna – suhozida in je speljana na način, da nas pripelje do najbolj surovih in razgibanih predelov Severnega Velebita, t. j. Hajdučkih in Rožanskih kukov. Razteza se po grebenu od Zavižana

(Severni Velebit) do Baških Oštarij (Srednji Velebit) in je dolga 57 km. Od Premužičeve staze se odcepi več vzponov na nekatere najlepše vrhove Severnega in Srednjega Velebita.

1. dan: Na izhodišče Premužičeve staze do kočice Zavižan (višina 1.594 m) se pripeljemo. Od tu pa na označeno pot prve etape do kočice Alan. Hoja je prelepa, nezahtevna. Vmes še na tri hribčke, ki so ob poti. To so nezahtevni kratki vzpončki, ki razbijejo monotonijo poti. Prespali bomo v koči Alan na skupinskih ležiščih.

2. dan: Od kočice Alan nadaljujemo v smeri bivaka Skorpovac. Vsaj polovico poti hodimo po slemenih in grebenih, drugo polovico pa skozi gozdove. Ker hodimo po grebenih, zna biti v pomladnih mesecih prijetno toplo, v primeru burje pa malce vetrovno. A s pravimi oblačili se da vse normalno prehoditi. Drugi del je po gozdnih poteh, tako da se umaknemo malo v senco. Napol poti nas pričaka bivak Skorpovac (958 m), nato pa po trasi Premužičeve staze do prelaza Baške Oštarije, kjer prespimo.

3. dan: povratek domov

Povratek domov oz. po dogovoru vzpon na vrh Kiza ali Ljubičko brdo (3 ure hoje).

KRANJSKA GORA–VRŠIČ (1.608 m)–IZVIR SOČE (1. DAN), KAL-KORITNICA–PL. GOLOBAR, PL. ZAPRIKAJ–DREŽNIŠKE RAVNE (2. DAN)

Datum: 8.-9. 6. 2024

Vodniki: Matej Kortnik, Monika Tajnik

Težavnost: lahka pot

Čas hoje: vsak dan 6-7 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v planinskih kočah

Opis poti: Le kdo ne pozna Kranjske Gore, Vršiča in izvira Soče? Verjetno jih poznamo vsi. Kdo pa je pot med njimi že prehodil peš? Malokdo. Preveč nas vlečejo visoki vršaci in to pot po navadi kar prevozimo. Pa delamo krivico sebi in čudovitim razgledom, ki se nam vso pot odpirajo na strme stene z Ajdovsko

deklico, Rusko kapelico, greben Karavank ... Tokrat bomo naredili drugače in se bomo na pot odpravili peš. Začeli bomo kar v Kranjski Gori oziroma pri Jasni in se ob Veliki Pišnici povzpeli do začetka Krnice. Tam se bomo obrnili proti zahodu in v smeri Vršiške ceste, ampak ne po njej, nadaljevali do Ruske kapelice. Pri kapelici bomo zopet obrnili smer proti stari Vršiški cesti, po kateri se bomo povzpeli na vrh Vršiča (1.736 m) in si vzeli daljši odmor na Poštarskem domu na Vršiču. Sledi spust proti koči pri izviru Soče. Po želji bo sledil še ogled izvira. Naslednji dan se bomo odpeljali po dolini Soče do naselja Kal-Koritnica, kjer bomo začeli svoj drugi del ture. Obiskali bomo samotne planine med Bovcem in Kobaridom, ki ležijo med Polovnikom na zahodni strani in Krnom na vzhodni strani. Nekatere planine so že opuščene, ene pa so še prav žive. Tod se skrivajo tudi številni ostanki prve svetovne vojne, ki si jih bomo tudi ogledali v muzeju na prostem Zaprikaj. Ves čas pa nas bodo na samotnih poteh spremljali čudoviti razgledi proti osrednji skupini Julijskih Alp pa Krnu, Krnčici, Polovniku ... Sledi še spust do Drežniških Raven, kjer bomo, kar se hoje tiče, zaključili naše potepanje po manj poznanih poteh med Kranjsko Goro in Kobaridom. Lepo vabljeni!

DAN SLOVENSКИH PLANINCEV 2024; ŠOŠTANJ–DOM NA SMREKOVCU (1. dan), SMREKOVEC (1.577 m)–ČRNA NA KOROŠKEM (2. dan)

Datum: 14. (petek)-15. 6. 2024

Vodniki: Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Matej Kortnik

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: vsak dan 4-5 h

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v Domu na Smrekovcu in na prireditvi v Črni na Koroškem

Opis poti: V letu 2024 bo Dan slovenskih planincev potekal v soboto, 15. junija v Črni na Koroškem oz. okolici tega kraja, ki so ga poplave avgusta 2023 močno prizadele. Organizatorja te množične planinske prireditve sta

Planinska zveza Slovenije in PD Črna na Koroškem.

Ker bo srečanje planincev v sosednji dolini, se bomo šoštanjski planinci kar peš odpravili v Črno na Koroškem. V petek popoldan se bomo iz centra Šoštanja odpravili po planinski poti na Smrekovec, a se bomo do Grebenška pri tem poskušali izogniti nekaterim delom asfaltnih cest po vzporednih stezah ali gozdnih vlakih. Pri Grebenšku bomo imeli prvi počitek, nato pa nadaljujemo po planinski poti mimo sedla Honca in Berložnika do Doma na Smrekovcu, kjer bomo prenočili. Zjutraj se bomo iz planinske kočice odpravili najprej proti zahodu in se malo pred Krnesom obrnili proti severu, nato pa se mimo Črnega jezera, Dunajske bajte, Najevske lipe in Kogelnika spustili do Črne na Koroškem. Tam nas čaka daljši počitek in okrepčilo, udeležili pa se bomo tudi osrednje proslave, ki vključuje tudi svečani mimohod planinskih praporjev. Pomemben del vsakoletnega Dneva slovenskih planincev je tudi srečanje s planinskimi znanci iz drugih društev ter priložnost za pridobitev novih znancev. Za povratek v Šoštanj bo organiziran prevoz.

POHOD PO RAVENSKI POTI

Datum odhoda: 25. 6. 2024

Vodniki: Jure Grudnik, Romana Slemenšek

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila na kmetiji pri Abidniku

Opis poti: Ravenska pot je obhodnica okoli Raven pri Šoštanju. Planinska pot je bila urejena in registrirana leta 2004, ko je po njej, ob otvoritvi 25. junija, potekal tudi prvi pohod. Pot poteka večinoma po kolovozih in gozdnih stezah. Najvišji vrh je s 710 metri nadmorske višine Vrholanov vrh, s katerega se odkriva čudovit pogled na celotno Šaleško dolino. Že tradicionalno PD Šoštanj v sodelovanju s ŠD Ravne vsako leto organizira pohod po tej 16 km dolgi poti. Nekje na dobri polovici

prehojene poti je organizirano tudi družabno srečanje pri kmetiji Abidnikovih, za katerega poskrbi ŠD Ravne.

SKUPNA AKCIJA ŠALEŠKIH PLANINSKIH DRUŠTEV »VARNO V GORE«

Datum: 29. 6. 2024

Vodniki: Matej Kortnik, Jure Drev, Igor Kučiš

Zahtevnost: različne zahtevnosti

Čas hoje: odvisno od izbire poti

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v planinskih kočah; na zahtevni in zelo zahtevni poti potrebna tehnična oprema

Opis poti: Na pobudo planinskih vodnikov iz planinskih društev Šaleške doline smo v letu 2002, ki so ga Združeni narodi razglasili za mednarodno leto gora, prvič organizirali skupno akcijo šaleških planinskih društev »Varno v gore«, in sicer z namenom, da spodbudimo organizirano zahajanje v gore skupaj s planinskimi vodniki ter tako dodamo kanček k zmanjšanju onesnaževanja, ki ga povzročimo z osebnimi vozili v gorskem svetu in tudi opozorimo udeležence na varno hojo v gorah. Vsako leto obiščemo različne gorske predele širom Slovenije, kjer poiščemo različne težavnostne poti. Vodniki upamo, da se vidimo v čim večjem številu.

OJSTRICA (2.350 m)–PLANJAVA (2.392 m)

Datum odhoda: 6.-7. 7. 2024

(možnost eno ali dvodnevne izleta - izbira vsakega udeleženca)

Vodniki: Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Andrej Vetrnik in Marko Borovnik

Zahtevnost: zelo zahtevna pot

Oprema: za visokogorje, obvezna čelada, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v Planinskem bivaku na Korošici

Čas hoje: vsak dan 8 ur

Opis poti: Šoštanjski planinci smo vedno bili pogosti obiskovalci Dleskovške planote in okoliških vrhov. Od leta 2023 naprej pa bomo še pogostejši obiskovalci, saj je PD Šoštanj od PD Celje matica prevzelo v skrbništvo planinske poti od

Rogovilca preko Robanovega kota na Moličko planino in Ojstrico ter od Korošice preko sedla Škarje do Planjave. In ravno te poti bodo imele osrednjo vlogo na naši dvodnevni turi.

Turo bomo začeli v Robanovem kotu, kjer nas čaka najprej ura prijetne hoje po idiličnem Robanovem kotu vse do Robanove planšarije, kjer bomo imeli prvi počitek. Nato se začne vzpon, ki pri Robanovem slapu preide v zelo zahtevno planinsko pot vse do Moličke planine, kjer bomo imeli pri kapelici, ki jo je prvotno zgradilo Slovensko planinsko društvo leta 1898, daljši počitek. Od tam se povzpemo do Male Ojstrice in po zahtevni planinski poti na Ojstrico (2.350 m). Sledi spust dočasne Kocbekove kočice na Korošici, kjer se bomo razdelili v dve skupini. Prva skupina bo imela večerjo in prenočevanje v koči, druga skupina pa bo že isti dan opravila še dveurno turo do planine Podvežak in se od tam peljala nazaj v Šoštanj.

V nedeljo zjutraj se bo prva skupina povzpela do sedla Škarje in nato po zahtevni planinski poti mimo Lučke Brane na Planjavo (2.392 m). Po daljšem počitku na izredno razglednem vrhu se bo skupina čez Srebrno sedlo spustila nazaj na Korošico. Od tam pa sledi še povratek do planine Podvežak, kjer nas bo čakal prevoz nazaj v Šoštanj.

VEVNICA (2.342 m - po Via della Vita)-MANGRT (2.679 m)

Datum: 13. 7. 2024

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec

Zahtevnost poti: zelo zahtevna označena pot, zelo zahtevno brezpotje;

Čas hoje: 10-12 ur

Oprema: za visokogorje; obvezna čelada in samovarovalni komplet, hrana in pijača iz nahrbtnika

Opis poti:

Naše tokratno izhodišče bo ob Belopeških jezerih. S hojo začnemo po makadamski cesti, to pa kmalu zamenja ozka gozdna pot, ki nas pripelje do planine Alpe Vecchia. Od tukaj se nam odpre pogled na

vstopno točko ferate Via della Vita in samo ferato. Ferata je tehnično zahtevna, nudi nam prekrasne razglede na okoliške gore in dolino. Ko prispemo iz ferate, se usmerimo proti bivaku Tarvisio, kjer bo počitek z malico. Nato sledi zahtevno brezpotje po zelo razglednem grebenu mimo Malega Mangarta, Hude škrbine, vse do Velikega Mangarta. Sledi sestop do Mangartskega sedla. V primeru ugodne časovnice bo sledil še sestop do Belopeških jezer. Zaradi zahtevnosti ture je predvidena manjša skupina pohodnikov. Bolj natančen opis poti in časovnica poti bosta objavljena na spletni strani društva.

ŠKRLATICA (2.740 m)

Datum: 20.-21. 7. 2024

Vodniki: Monika Tajnik, Igor Rezman, Igor Kučič, Matej Kortnik

Zahtevnost poti: zelo zahtevna označena pot

Čas hoje: 1. dan – 12 ur, 2. dan – 7 ur

Oprema: oprema za visokogorje, čelada, plezalni pas, komplet za samovarovanje, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v planinskih kočih na Kriških podih.

Opis poti: Škrlatica, kraljica slovenskih gora, se mogočno dviga nedaleč od Triglava, tako rekoč še vedno v njegovi senci, saj je s svojimi 2.740 m nadmorske višine naš drugi najvišji vrh in zato mnogokrat prezrt. Tudi planinske kočice, ki se pri Triglavu malodane gnetejo pod vrhom, Škrlatico občudujejo le od daleč. Zato je osvojitve njenega vrha še toliko bolj posebna in prvobitna. S hojo bomo pričeli v dolini Vrat in se mimo Bivaka IV. na Rušju povzpeli na vrh Škrlatice, nato pa bomo nadaljevali do Pogačnikovega doma na Kriških podih, kjer bomo prespali. Naslednji dan se bomo podali na Bovški Gamsovec (2.379 m) in se od tam čez Luknjo spustili nazaj v Vrata. Vabljeni!

PETZECK (3.283 m); AVSTRIJA

Datum: 17.-18. 8. 2024

Vodniki: Matej Kortnik, Igor Kučič, Andreja Konovšek Jalen, Zvone Koželjnik

Zahtevnost: zahtevna pot

Čas hoje: 10-12 ur (skupni čas za oba dneva)

Oprema: za visokogorje, palice, obvezna čelada, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v planinski koči

Opis poti: Ena izmed najvišjih gorskih skupin v Nacionalnem parku Visoke ture je Schoberjeva skupina s številnimi tritisočaki. Najvišji med njimi je s svojimi zavidljivimi 3.283 m zagotovo Petzeck. Dviga se nad prelepim ledeniškim jezerom Wangenitzsee. Z vrha je zelo lep razgled na večji del gorske skupine Schober, lepo pa se vidi tudi Veliki Klek (Grossglockner). Zanimive so tudi razlage imena Petzeck. Ena izmed bolj verjetnih razlag namreč omenja, da ime izhaja iz slovenščine, in sicer iz besede peč ali pesek. Mi bomo pot pričeli v dolini Debanttal (1.680 m), ki leži severno od Lienza. Od tam se bomo povzpeli do kočice Wangenitzseehütte (prenočišče) in od tam na vrh Petzecka. Spust sledi po isti poti. Vzpon na vrh bomo opravili prvi ali drugi dan, odvisno od vremena. Lepo vabljeni!

VRHOVI NAD POKLJUKO (2.014 m)

Datum: 1. 9. 2024

Vodniki: Igor Rezman, Anja Zupin, Andrej Veternik, Zvone Koželjnik

Zahtevnost poti: lahka in zelo zahtevna pot (dve skupini)

Čas hoje: 5-6 ur (vsaka skupina)

Oprema: za visokogorje, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v planinski koči; za skupino za zelo zahtevno pot obvezna čelada

Opis poti: Konec poletja se bomo podali na eno naših večjih visokogorskih planot, Pokljuko. Pripravili bomo izleta dveh težavnostnih stopenj (lahka in zelo zahtevna pot). Na zahtevno pot se bomo odpravili na Debelo peč (2.014 m), Lipanski vrh (1.969 m), Mrežice (1.960 m) in od tam nazaj na Blejsko kočico, mimo katere bomo šli že ob vzponu. Lažja skupina se bo izognila drugemu delu izleta na Lipanski vrh in Mrežice in bo po krožni poti obiskala samo Debelo peč. Lepo vabljeni!

PLANINSKI TABOR ZA ODRASLE

- SRBIJA (2.169 m); 20 LET

PLANINSKIH TABOROV

Datum: 7. 9.-14. 9. 2024

Vodniki: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Jure Grudnik, Andreja Konovšek, Janez Kugonič

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: vsak dan 4-7 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice

Opis poti: Planinsko društvo Šoštanj že od leta 2005 organizira tedenska planinarjenja v tujih gorah, ki smo jih poimenovali planinski tabori za odrasle. V letu 2024 bo izveden že jubilejni dvajseti, ki bo tako, kot prvi tabor, potekal v Srbiji. Od 7. do 14. septembra 2024 bomo planinarili po planinsko najbolj zanimivih območjih Srbije. V okviru tabora se bomo povzpeli na najvišji in najlepši vrh Srbije, prespali v največji planinski koči, dva dni gostovali v največjem turističnem kraju, obiskali nekaj najlepših razglednih točk ter se peljali z najnovejšo gondolo. Začeli bomo na zahodnem delu Srbije, kjer bomo obiskali Rajac, nacionalni park Tara, Zlatibor in Kablar nad Moravo, nato pa nadaljevali na vzhodu, kjer se bomo povzpeli na Midžor in Rtanj ter si ogledali znamenito sotesko Djerdap. Vmes bo tudi nekaj časa namenjenega za ogled turističnih znamenitosti, ki jih je na naši poti precej. Razen prvo noč, ko spimo v planinski koči, bomo prenočevali v hotelih, na pot pa se bomo odpravili s posebnim avtobusom. Vodniki se bomo potrudili, da boste udeleženci s tabora prinesli čim več prijetnih doživetij, pri izvedbi pa nam bodo občasno pomagali tudi lokalni vodniki, kar bo še dodatno popestrilo planinski del programa tabora.

PLANINSKI POHOD NA SMREKOVEC (1.577 m) OB OBČINSKEM PRAZNIKU IN DAN SMREKOVCA

Datum: 22. 9. 2024

Vodniki: Jure Grudnik, Romana Slemenšek, Vlado Stropnik

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, možnost okrepčila v Domu na Smrekovcu

Opis poti: Planinsko društvo Šoštanj na pobudo in v soorganizaciji Občine Šoštanj že vse od leta 2001 ob občinskem prazniku organizira vsakoletni pohod na najvišji vrh naše občine, Smrekovec (1.577 m). Do leta 2013 je bila to tudi ena izmed aktivnosti, ki jih je v okviru Dnevo rekreativne organizirala Športna zveza Šoštanj. V letu 2017 pa smo tradicionalni pohod na Smrekovec v dogovoru z župani treh občin: Šoštanja, Črne na Koroškem in Ljubnega ob Savinji, ki se stikajo na Smrekovškem pogorju, in društvu, združenimi v Naravovarstveni zvezi Smrekovec, razširili na skupno druženje na Smrekovcu, ki smo ga poimenovali DAN SMREKOVCA. Na tej prireditvi se lahko prebivalci vseh treh občin in seveda vsi ostali ljubitelji gora udeležijo enega izmed pohodov, ki jih organiziramo do Doma na Smrekovcu iz različnih smeri. Poleg tega pa lahko v okviru različnih aktivnosti bolje spoznajo Smrekovsko pogorje z naravovarstvenega vidika, saj je to tudi območje posebnih naravnih vrednot.

POHOD PO TRŠKI POTI OKOLI ŠOŠTANJA OB PRAZNIKU MESTA ŠOŠTANJ (543 m)

Datum: 6. 10. 2024

Vodniki: Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Igor Rezman, Filip Vrabčič

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika

Opis poti: Pohod po Trški poti okoli Šoštanja je tradicionalni pohod PD Šoštanj od leta 1994, ko je društvo praznovalo svojih 90 let delovanja. Od leta 2012 ga prirejamo skupaj s Krajevno skupnostjo Šoštanj v začetku meseca oktobra, ko je pohod tudi del praznovanja praznika mesta Šoštanj. Trška pot je lahka planinska pot v naši neposredni bližini. Planinsko društvo jo je uredilo z namenom, da se prikaže mejni obseg nekdanjega trga Šoštanj. Leta 2000 je izšla zloženka o Trški poti okoli Šoštanja, v letu 2003 Turistična karta Občine Šoštanj, na kateri je podrobno predstavljena tudi Trška pot, ter nato leta 2004

poseben kontrolni kartonček v obliki razglednice, na katerem je prostor za žige, ki se nahajajo na naslednjih kontrolnih točkah: v Ribiški koči ob Družmirkem jezeru, pri kmetu Vrhovniku v Lokovici, pri kmetu Pušniku (Rogeljšku), pred Rotovnikovo jamo v Skornem in pri Falentu v Lajšah. V letu 2018 je bil kontrolni kartonček osvežen. Tudi letos bomo izvedli pohod v dveh variantah, in sicer:

1. varianta je pohod po celotni trasi. Pohod se prične ob 9. uri z zbirališčem ob otroškem igrišču Tresimirjev park v Šoštanju. Pohod po celi poti traja 4–5 ur.
2. varianta je za vse tiste, ki vam je celotna pot predolga, zato imamo pripravljeno krajšo varianto. Vabimo vas, da se nam ob 11. uri pridružite pri kipu Marije na Trgu bratov Mravljak, od koder se bomo odpravili proti Pustemu gradu, kjer se bomo pridružili ostalim pohodnikom in skupaj z njimi prehodili pot do zaključne točke. Hoje je za 2 uri.

KRIŽEVNIK (1.920 m) , VELIKI VRH (2.110 m), VELIKA ZELENICA (2.114 m)

Datum odhoda: 13. 10. 2024

Vodniki: Igor Kučič, Valentina Uran, Romana Slemenšek

Zahtevnost poti: lahko nezahtevno brezpotje

Čas hoje: 6-8 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika

Opis poti: S planine Ravne nadaljujemo v smeri Moličke planine in planine Polšak. Do planine Polšak se pot zložno do zmerno vzpenja. Ko dosežemo planino Polšak, ugledamo pastirska kočica, ki se nahaja sredi macesnovega gozda. Od kočice nadaljujemo v macesnov gozd, ki je v tem letnem času najlepši. Med lahkotnim vzponom prispemo na razpotje, kjer nadaljujemo pot, tako da manjšo vrtačo obidemo po desni strani. Zatem se pot prične prečno vzpenjati. Višje pot preide med ruševje in nas postopoma ob vse lepših razgledih na žareče macesne pripelje ob greben Križevnika, ob katerem nadaljujemo vse do zelo razglednega in prepadnega vrha s

prelepim razgledom na Robanov kot in planine Ojstrico, Krofičko, Strelovec, Raduho, ...

Z vrha Križevnika se po poti vzpona spustimo nazaj do vrtače, od tam naprej pot nadaljujemo proti Polskim devicam in naprej na Veliko Zelenico in Veliki vrh. Tukaj se nam odpre razgled na Korošico in planine okrog nje vse do Grintavca. Z vrha nadaljujemo po brezpotju in sestopimo do markirane poti med Srebrnim sedelcem in planino Dolge trate ter po njej mimo stare Lučke kočice sestopimo na planino Ravne.

ŠKABRIJEL (681 m), SVETA GORA (646 m); Po sledih 1. svetovne vojne

Datum: 27. 10. 2024

Vodniki: Mirko Soban, Vlado Stropnik

Zahtevnost: po označeni poti nezahtevno, skozi rov na Sv. Goro zahtevna

Čas hoje: okrog 6 ur, s postanki 7 do 8 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, obvezna čelna svetilka

Opis poti: S hojo pričnemo v Solkanu in se po planinski stezi povzpemo na vrh Škabrijela (646 m). Vrh je znan iz 1. sv. vojne, kjer so potekali hudi boji med italijansko in avstro-ogrsko vojsko. Pot nadaljujemo na Prevalo, od koder pelje cesta na Sv. Goro, mi pa zavijemo levo na označeno pešpot (nezahtevno) ali pa skozi rov dolžine 260 m (zahtevno, čelna svetilka). Na vrhu Sv. Gore (vrh je znan tudi pod imenom Skalnica, 549 m), stoji romarska cerkev. Z vrha se spustimo na preval Preški vrh in s krajšim vzponom do mavzoleja generala Gonzage na Vodica. Tu v okolici je množica rogov in kavern, vsi ti objekti so priča nesmiselnosti 1. svet. vojne. Vračamo se po utrjenih stezah in poteh nazaj do Prevale, kjer nas čaka avtobus.

Z vrha Škabrijela in Sv. Gore so razgledi na Goriško hribovje, Furlansko nižino in Alpe. Ostale podrobnosti in razlage pa dobite na pohodu, zato prsrčno vabljeni.

IZLET V NEZNANO

Datum: 16. 11. 2024

Vodniki: Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Teja Plešnik

Zahtevnost: lahka pot

Čas hoje: okrog 5 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika

Opis poti: Kot vsako leto se bomo s PD Šoštanj ob koncu leta odpravili na nekakšen neuradni zaključek planinske sezone – na izlet v neznan. Organizatorji izleta se vedno potrudimo, da najdemo manj znane, pa vendar zelo zanimive planinske poti lahke težavnostne stopnje za 3 do 5 ur hoje. Na izletu je več časa namenjenega tudi druženju, ogledovanju lokalnih znamenitosti in drugega. Potrudimo se tudi, da pripravimo tako malico med hojo (vključeno v ceno) kot tudi pozno kosilo (vključeno v ceno). Kje se bomo potepali to leto, boste izvedeli, če se nam boste pridružili.

STRAHINJŠČICA (846 m); Krapina, Hrvaška

Datum odhoda: 1. 12. 2024

Vodniki: Igor Kučič, Marko Borovnik, Teja Plešnik

Zahtevnost poti: lahka nezahtevna pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika

Opis poti: Strahinjščica je srednje visoka gora strmih pobočij, ki povezuje Ivanščico na vzhodu s Kostelskimi gorami na zahodu in skupaj z njimi deli Zagorje na dva dela. Njen greben je raztegnjen v smeri vzhod-zahod in zanj so značilna zelo strma pobočja, zato prerez Strahinjščice ni nikjer večji od 3 kilometrov. Večji del je pokrit z gozdom, vendar ima nekatere značilnosti visokogorja. Zaradi goratega značaja in bližine mesta Krapina je zelo hvaležna za izlete. Pot začnemo v Podgori v bližini Krapine, nato nadaljujemo mimo Slona (razgledna točka) in Goleša vse do Planinske kočice Strahinjščica. Od kočice nadaljujemo po poti do razgledišča Dedek. Tam se nam odpre lep razgled na jug in zahod hrvaškega Zagorja. Naprej od tu se pot položi in poteka po

grebenu Strahinjščice. Pot poteka po južnem pobočju, ampak ko se greben prehodno razširi, se vrne nanj. Sledi še nekaj hoje in pot nas pripelje na vrh Sušec (žig). Ker vrh prerašča gozd, razgleda ni. Z vrha se vračamo po poti pristopa le do planinske kočice. Od tam se vračamo na naše izhodišče po poti mimo Jelenjih pečin.

Planinski pohod Topolšica–Sleme (1.096 m)

Datum odhoda: 26. 12. 2024

Vodniki: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Jure Grudnik, Andrej Veternik

Zahtevnost: lahka zimska pot

Oprema: zimska pohodniška oprema, palice, dereze male, topla pijača iz nahrbtnika

Čas hoje: 5 ur

Opis poti: Tradicionalni pohod PD Šoštanj na državni praznik dan samostojnosti in enotnosti bo v letu 2024 organiziran že šestnajstič in bo skladno s tradicijo zadnjih nekaj let ponovno potekal malce drugače kot v preteklih letih. Zato bo udeležba zanimiva tudi za redne udeležence teh pohodov, saj bodo mogoče spoznali še kakšno do sedaj nepoznano stezico ali gozdno vlako.

Izhodišče ostaja enako, in sicer se bomo pohodniki ob 8. uri zbrali pri Gasilskem domu Topolšica. Iz Topolšice (380 m) se bomo mimo bolnice povzpeli po planinski poti do lokalne ceste, nato pa po cesti še do razgledne točke imenovane Lomsko okno. Od tam se po Sončni poti povzpemo proti opuščeni kmetiji Dražnik, kjer bo prvi počitek. Pot bomo nadaljevali po gozdnih vlakih do Mornovega, nato pa po stezi na vrh Loma (884 m). Od tam se mimo Aravske in Banka spustimo do kmetije Žlebnik, kjer je tudi Kajuhovo spominsko obeležje. Nato se spustimo še po gozdni cesti do zatrepca Slanice, kjer se po prijetni planinski poti povzpemo do Andrejevega doma na Slemenu (1.096 m).

Po okrepčilu se bomo dobre pol ure še spuščali po planinski poti proti Zavodnjam, kjer nas bo pri Kopinu čakal avtobus, ki bo udeležence pohoda peljal nazaj do Topolšice

in nato preko Šoštanja in Pesja do Velenja.

Udeležencem pohoda priporočamo, da za prihod na zbirno oz. izhodiščno mesto uporabijo

javni potniški promet, saj je ura začetka pohoda prilagojena tako, da je možen prevoz do izhodišča z lokalnim avtobusom iz Velenja (odhod 7.20), Pesja (odhod ob 7.30)

ali Šoštanja (odhod 7.37). Prav tako je zagotovljen poseben povratni avtobusni prevoz mimo Topolšice, Šoštanja in Pesja do Velenja.

OPISI TURNOKOLESARSKIH IZLETOV 2024

6., 7. april: Kraški rob, Nanos

10.–12. maj: Rabac

25. maj: 120 let PD Šoštanj (Kajuh)

15. junij: Kofce

21. junij: Velika planina

3.–7. julij: TKO tabor AOSTA

24. avgust: Bohinjska Bistrica–Planina Vogar

14. september: STKP

12.–13. oktober: nočno

kolesarjenje na Smrekovec

KRAŠKI ROB, NANOS

Datum odhoda: 6.–7. april

Vodniki: Aleš Hoheger, Primož Grudnik, Tomo Drolec

Zahtevnost poti: Lahka tura S1, K1, G1

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: V mesecu aprilu nas čaka prvo dvodnevno lažje koledarjenje po slovenskem Krasu. Prvi dan bomo s kolesi od Črnotič kolesarili po Kraškem robu, ki nam bo s svojimi naravnimi danostmi omogočil čudovito kolesarsko doživetje. Po koledarjenju bo sledila namestitvev. Drugi dan se bomo s kolesi vzpeli na vrh Nanosa.

TRODNEVNI IZLET RABAC, HRVAŠKA

Datum odhoda: 10.–12. maj

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger

Zahtevnost poti: lahke do srednje težke, S1, K1, G1

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz

nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument. **Opis:** V letu 2024 bomo drugič organizirali tridnevni turnokolesarski izlet na območje hrvaške Istre. Nastanjeni bomo v hotelu s polpenzionom v Rabcu, ki slovi po zelo znanem kolesarskem centru neposredno ob morju. Izpeljali bomo dva izleta in tehniko vožnje pilili po urejenih poteh. Natančen opis bo objavljen konec meseca aprila, ko se bo možno tudi prijaviti.

120 LET PD ŠOŠTANJ: ŠOŠTANJ–ŽLEBNIK–GREBENŠEK–ŠOŠTANJ

Datum odhoda: 25. maj

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger

Zahtevnost poti: lahka, S1, K1, G1

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: V letu, ko PD Šoštanj praznuje 120-letnico obstoja, bomo organizirali koledarjenje, ki bo namenjeno širši množici kolesarjev (družinam, odraslim, ...). Prva skupina kolesarjev bo iz Šoštanja kolesarila skozi Lajše do Kajuhovega spominskega obeležja pri Žlebniku. Druga skupina bo kolesarila skozi Florjan do Grebenske. Obe skupini se bosta dobili pri Mornovi zijalki, od koder bomo skupaj odkolesarili nazaj do Šoštanja.

S KOLESOM NA KOFCE

Datum odhoda: 15. junij

Vodniki: Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik

Zahtevnost poti: srednje težke,

S2, K2, G1

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Ena najlepših in najbolj razglednih kolesarskih tur na Gorenjskem je speljana skozi senčne gozdove in čez travnate terene ob vznožju južnega pobočja Košute, najdaljšega slovenskega grebena. Podroben opis izleta bo objavljen v mesecu juniju.

VELIKA PLANINA

Datum odhoda: 21. junij

Vodniki: Aleš Hoheger, Primož Grudnik, Tomo Drolec

Zahtevnost poti: srednje težka, S2, K2, G1

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

TURNOKOLESARSKI TABOR AOSTA (ITALIJA) 2024

Datum odhoda: 3.–7. julij

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger

Zahtevnost poti: lahke do srednje težke poti

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet

za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Vletu 2024 bo TKO organiziral tretji turnokolesarski tabor, ki bo trajal pet dni. Nastanjeni bomo na območju Aoste, ki ponuja odlična izhodišča za kolesarjenje po tamkajšnjih hribih ter dolinah. Odličnim izletom bomo dodali še kanček adrenalinskega kolesarjenja, ki ga bomo doživeli pri spustih po »trailih«, urejenih gorskokolesarskih poteh. Kot je običajno za tabore, ne bo manjkala zadostna količina druženja in raziskovanja slikovite doline. Natančen razpis tabora po dnevih bo na voljo na spletni strani v mesecu decembru. Prijava na tabor je možna že pred objavo razpisa.

BOHINJSKA BISTRICA-PLANINA VOGAR-BOHINJ

Datum odhoda: 24. avgust

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger

Zahtevnost poti: srednje težka, S2, K2, G1

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: S kolesarjenjem bomo začeli v Bohinjski Bistrici, od koder se bomo po lepo urejeni kolesarski stezi peljali do Bohinja, nato pa nadaljevali z vzponom do planine Vogar. Planina nas bo navdušila s čudovitimi pastirskimi stanovi in z enkratnim razgledom na Bohinjsko jezero. Natančen opis izleta bo objavljen v mesecu avgustu.

PREKOLESARIMO SLOVENSKO TURNOKOLESARSKO POT V ENEM DNEVU

Datum odhoda: 14. september

Vodniki: Aleš Hoheger, Tomo Drolec, Primož Grudnik

Zahtevnost poti: lahke do zahtevne

Čas vožnje: odvisno od izbranega izleta

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Vsebinski razlogi obiskovalcev za obisk STKP:

- doživeti raznovrstnost slovenske gorske pokrajine s kolesom,
- kolesariti po odmaknjenih stranskih cestah, poljskih poteh in gozdnih vlakah z malo prometa,
- zadovoljstvo ob opravljeni zahtevni poti.

Motivi PZS:

- razvijati dejavnost turnega kolesarstva,
- povečati obisk preko 50 planinskih koč, mimo katerih poteka STKP,
- spodbuditi zanimanje za planinsko manj obiskane predele hribovja in sredogorja,
- pridobiti nove člane PZS z novo zanimivo ponudbo,
- prek kolesarjenja spodbujati skrben odnos do narave in okolja,
- STKP poteka skozi številne turistične kraje, ponuja priložnost za povezovanje planinske organizacije s turističnim gospodarstvom, lokalnimi skupnostmi in občinami.

Aktivno se bomo vključili v aktivnost PZS in prevzeli organizacijo za posamezni odsek. Več podatkov o izletu bomo izvedeli, ko bo organizator objavil svoj program.

NOČNI TKO IZLET NA SMREKOVEC

Datum odhoda: 12., 13. oktober

Vodniki: Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik

Zahtevnost poti: srednje težka

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna

zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Meseca oktobra bomo organizirali prvi nočni TKO vzpon do koč na Smrekovcu. Ob večernih urah bomo skupaj podoživeli skupne prekolesarjene poti v letu 2024 in začeli sestavljati nov plan za leto 2025. Naslednje jutro bo sledilo kolesarjenje do Mozirske koč. Od tam se bomo spustili do Šoštanja. Natančen opis izleta bo objavljen v mesecu oktobru.

TURNO KOLESTARSTVO VARNO IN STRPNO 10 priporočil Združenja planinskih organizacij alpskega loka (CAA)

1. Zdravi na kolo.
2. Skrbno načrtujte.
3. Kolesarite samo po ustreznih poteh.
4. Preglejte svoje kolo.
5. Poskrbite, da imate s seboj vse, kar potrebujete.
6. Vedno nosite čelado.
7. Pešci imajo prednost.
8. Uravnavajte svojo hitrost.
9. Za seboj ne puščajte ničesar.
10. Pomislite na živali.

Cvetličarna Nahtigal, Marjeta Nahtigal Obšteter s.p.
Trg bratov Mravljakov 1, 3325 Šoštanj
Telefon: (03) 588 29 28

NOVO V PONUDBI
HIŠA DARIL

OPISI IZLETOV ODSEKA ZA VARSTVO GORSKE NARAVE 2024

MENINA PLANINA

Datum odhoda: 1. 6. 2024

Idejna zasnova: Alojzija Semprimožnik (varuhinja gorske narave)

Namen: Seznanitev z naravovarstvenim in kulturnim pomenom Menine

Vodniki: PD Šoštanj

Zahtevnost poti: lahka pot

Opis: Tokrat bomo naravovarstveni planinski pohod izpeljali s pomočjo vodnikov PD Šoštanj, kot gost in tehnični vodja pa se nam bo pridružil Marijan Denša, načelnik KVG N PZS. Menina planina je prostrana, zakrasela predalpska planota v Kamniško-Savinjskih Alpah. Razprostira se na nadmorski višini 1200–1450 m in meri v dolžino približno 20 km in širino 10 km. Najvišji vrh je Vivodnik (1508 m). Vzhodno nad planoto Šavnice se dviga Goli vrh (1420 m) in severno od Doma na Menini planini Veternik (1448 m). Menina nam ob lepem vremenu postreže z lepimi razgledi na Kamniško-Savinjske Alpe. Najlepši razgled pa je z Golega vrha, od koder se vidijo celo Snežnik, Trnovski gozd in Medvednica (vrh Sljeme) nad Zagrebom. Da Menina planina spada med izjemno zanimive in slikovite naravne lepote Slovenije, nam bo gotovo z veseljem povedal naš tokratni gost pohoda Marijan Denša, načelnik KVG N PZS in vodja odbora VGN pri Savinjskem MDO PD. Ker ima ogromno znanja s tega področja, nam bo znal na slikovit način predstaviti naravovarstveni in kulturni pomen Menine. Planota ima mnogo kraških površinskih mikro in makro oblik in bogato floro, na njenih prostranih pašnikih rastejo tudi redke alpske cvetice. Krasijo jo bogat gozdni rezervat z več kot 100 let starimi drevesi in številne kraške posebnosti, kot so vrtače, kotlički, žlebiči, kraške jame in bazeni. Jezeri Biba in Jespa sta zavarovani kot naravna spomenika. Biba, plitko jezerce temnih barv, je zavarovano kot naravni spomenik. Dno jezera je neprepustno in zamočvirjeno. Biba leži v manjši

zakraseli globeli v južnem delu planote. Voda je plitva in temne barve zaradi temnejših kamnin na dnu jezera. Vzrok za nastanek tega jezera je verjetno ozek pas glin. Obrežje porašča loček (Juncus sp). Jezero sicer niha 0,5 m, toda ne presahne.

Med najzanimivejše sodi naravni spomenik Jespa (Izba), kot se skrivnostna 30 metrov globoka kraška udorna jama imenuje. Leži nedaleč stran od Doma na Menini planini. Vhod v ledeno jamo, v kateri lahko sneg obstane celo leto, je na dnu globokega udora, v katerega vodi zahtevnejša steza. Ob spustu se jasno začuti nižanje temperature, pogled pa lahko ujamejo ledeni stebri na južnem delu udora. V jami živi tudi prav poseben prebivalec, tj. jamski hrošč Nebria germari.

Gozdni rezervat Menina leži na zgornjem delu pobočja Menine. Pobočje je precej strmo. Brazdajo ga jarki in vmes položnejše police. V sredini so prepadne Kreveljske peči. Stalnega vodnega toka ni, le občasni hudourniški tokovi po jarkih. Gozdni sestoji so preko 100 let stara drevesa in le 5 % je iglavcev. Vse to in mogoče še več nas čaka, da поблиžje spoznamo, zato prsrčno vabljeni na pohod.

ORMOŠKE LAGUNE, ORMOŠKO JEZERO IN ORMOŠKA PLANINSKA POT (VEZNA POT LAHONCI-ORMOŽ)

Datum, ura in mesto odhoda: nedelja, 29. 9. 2024, ob 07.00; Avtobusna postaja Šoštanj; vrnitev v Šoštanj okoli 20.00

Zahtevnost poti: lahka učna pot

Čas hoje: 5 ur (upoštevajoč še učne vsebine)

Oprema: pohodniška obutev in oblačila, prilagojena vremenskim razmeram

Opis: Kot že sam naslov razkriva, tokrat vse diši po Ormožu, izlet pa poleg naravovarstvenih vsebin ponuja tudi kar nekaj hoje. Najprej se bomo podali v naravni rezervat Ormoške lagune (od 2017), kjer bomo tri ure preživeli v družbi

strokovnega vodstva upravljavca rezervata DOPPS (Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije). Ormoške lagune so 55 hektarjev veliko mokrišče antropogenega nastanka, ki leži na območju rečnega ekosistema Drave ob Ormoškem jezeru. Sestavljajo ga plitvi bazeni s trstišči in sestoji rogoza, obdaja pa ga poplavni gozd, redok ostanek mehkolesne rečne loke v Sloveniji. Mokrišče je izjemnega nacionalnega in mednarodnega pomena za številne ogrožene vrste ptic. V času selitve se redno pojavlja 30 vrst, njihovo število v selitvenem obdobju pa lahko doseže tudi več deset tisoč ptic, med katerimi so najštevilčnejši močvirski martinci in togotniki. Območje, ki je v preteklosti delovalo kot bazen(i) za odlaganje odpadnih vod Tovarne sladkorja Ormož, je bilo zaradi zaprtja tovarne s soglasjem nizozemskih lastnikov leta 2010 v celoti podarjeno DOPPS, da bi območje lagun s svojo izjemno biotsko pestrostjo tudi v prihodnje ostalo v službi varstva narave. Tu se redno pojavlja vidra, svoj velik doprinos k vzdrževanju nizke vegetacije v bazenih s plitvejšo vodo pa s pašo prispevajo še vodni bivoli.

Po razgibanem, poučnem in terenskem obhodu Ormoških lagun se bomo še nekaj nekaj časa pomudili ob Ormoškem jezeru, ki je eno največjih akumulacijskih jezer v Sloveniji, katerega malo manj kot polovica površine pripada Sloveniji, preostanek pa Hrvaški. Izlet bomo kot vselej popestrili z lokalnim predstavnikom (varuh gorske narave PD Maks Meško Ormož). Sledi vožnja do Ormoža, kjer nas čaka kosilo v eni tamkajšnjih domačih gostiln. Po daljši pavzi se bomo popoldne podali še na 10 km dolgo vezno pot Lahonci-Ormož na Ormoški planinski poti v družbi PD Maks Meško Ormož in se peš dokončno naužili ormoških razgledov pred vrnitvijo v Šoštanj.

pd-sostanj.si

pdsostanj

pdsostanj

120 LET PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ

TOREK, 5. MAREC 2024

17.30

Otvoritev razstave na Trgu svobode Šoštanj

18.00

Svečana prireditev v Kulturnem domu Šoštanj

Vljudno vabljeni v našo družbo!